179

BOSE PUBLIC LIBRARY
Reg. No. 101
VEL...
1985

നളചരിതം

ഒന്നാം ദിവസത്തെ ആട്ടകഥ

BOSE PUBLIC LIBRARY
No 30-5 101

നളചരിതം

ഒന്നാം ദിവസത്തെ കഥ

തൊടി — ചെമ്പട

ആസീൽപുരാപരമപാവനകീർത്തിരുർവ്വ്യാം
നാകോപമെനിഷധനീവൃതി നീതിശാലീ
ഭൂജാനിരസ്തരിപുരാത്മജഗദെകവീരഃ
ശ്രീവീരസെനതനയൊനളനാമധെയഃ

പല്ലവി

അരമതാമിതകൌതുകമാലയെ
നരപതിനൈഷധവീരൻ

അനുപല്ലവി

ചിരമവനീമനുശാസദനാകുലം
ശീതഗുവംശകരീരൻ അരമതാ

൧

പെരിയൊരുതങ്ങളൊളിപ്പൂല പാവകമെന്നു
ചിന്താകാരിവിമതരെല്ലാം
പരിമിതിസാരണവിഗതഗുണഗണ
പരിമളപൂരിതലൊകൻ അരമതാ

൨

വിരൂപമനൊഹര കാന്തശരീരൻ
വിശ്രുതസചിവസമെതൻ
വിദ്യാജലനിധി വിസ്മയനീയൻ
വിഷ്ടപപാലനശീലൻ അരമതാ

൩

കലിശമ നൈഷധ രസമയ ചരിതൻ
കുലിശ ധരോപമ വീൎയ്യൻ
ശാൎങ്ഗിപിനാകി പദാൎച്ചനശീലൻ
വാങ്മനസാതിവിദൂരൻ — അരമതാ

മുഖാരി—അടന്ത

നളനരവരനെവം ഭൂതലം കാത്തുവാഴ-
ന്നളവിലവനിലെററം പ്രീതികൈക്കൊണ്ടൊരുനാൾ
മിളിതരസമെഴുന്നെള്ളീടിനാൻ തത്സമീപെ
നളിനഭവതനൂജൻ നാരദൻ മാമുനീന്ദ്രൻ

പല്ലവി

ഭഗവൻ നാരദ വന്ദെഹം

അനുപല്ലവി

അഖിലവുംനിങ്ങിമെസൎവ്വം ഗൃഹവുംപൂതമായിതിപ്പോൾ- ഭഗവൻ

൧

അരവിന്ദഭവായൊനെ- വരവിന്നൊങ്ങുനിന്നിപ്പോൾ-
ഹരിമന്ദിരത്തിൽനിന്നൊ പുരിയിന്നൊ നിലിംപാനാം- ഭഗവൻ

൨

മുദിതം മാനസം മമ ഭവദംഗദൎശനെന
മുഴരികളൂദയെനകുമുദമെന്നതുപൊലെ- ഭഗവൻ

൩

എന്തിനിചെയ്യെണ്ടുഞാൻ നിന്തിരുവടിചൊല്ലാൽ
എന്നതുംചെയ്യെണം ഉന്നതതപൊനിധെ- ഭഗവൻ

സൌരാഷ്ട്രം—മുറുകിഅടന്ത

൧

ദീക്ഷിതരിപുനികര- നൈഷധനീകെൾക്കവീര
ഊഴിതൻനായകനാംനീ- പാഴിലാക്കീടൊല്ലാജന്മം

൨

നാഴികതികച്ചൊരുനാൾ- വാഴവെനല്ലൊരെടത്തും
ഏഷണിക്കനടപ്പൻഞാൻ- ഏഴരണ്ടുലൊകത്തിലും

൩

കുണ്ഡിനപുരിയിലൊണ്ടു - സുന്ദരിദമയന്തി
കന്യകരത്നമവളിൽ - വൃന്ദാരകന്മാർക്കുംമൊഹം.

൪

രത്നമെല്ലാംനിനക്കൊള്ളു - യജ്ഞമെദെവകൾക്കൊള്ളു
യത്നമെതദർത്ഥംനൃപ - സത്തമനിനക്കുയൊഗ്യം.

കല്യാണി—ചെമ്പട.

ഏവം,ശ്രുത്വാ,പുരാ,ഭാരതീം,നാരദീയാം,
പൂർവ്വം,തസ്യാഃപ്രാണനാഥേ,ലോകാച്ഛ്രുതായാം,
സക്തം,ചിത്തം,തസ്യ,നൈഷധസ്യ,വൈദർഭപുത്ര്യാം,
ജാതം,സ്വാന്തങ്കാതിരേകാതിദൂനം.

പല്ലവി

കുണ്ഡിനനായകനന്ദിനിക്കൊത്തൊരു
പെണ്ണില്ലമന്നിലെന്നുകെട്ടുമുന്നെ

അനുപല്ലവി

വിണ്ണിലുമില്ലനൂനംഅന്യലൊകത്തിങ്കലും
എന്നുവന്നിതുനാരദെരിതംനിനക്കുമ്പൊൾ. കുണ്ഡി

൧

അവരവർചൊല്ലിക്കെട്ടെ - നവൾതൻഗുണഗണങ്ങൾ
അനിതരവനിതാസാധാരണങ്ങൾ-
അനുദിനമവൾതന്നിൽ അനുരാഗംവളരുന്നു
അനുചിതമല്ലെന്നിന്നുമുനിവചനെനനമന്യെ. കുണ്ഡി

൨

എന്തൊരുകഴിവിനി - ഇന്ദുമുഖിക്കുമെന്നിൽ
അന്തരംഗത്തിൽപ്രെമം വന്നീടുവാൻ
പെണ്ണിനൊരാണിലൊരു - പ്രെമതാമരയ്ക്കിന്നു
കന്ദർപ്പൻവെണമെല്ലൊ - കന്ദുംസമർപ്പയിതും. കുണ്ഡി

൩

വിധുമുഖിയുടെരൂപ - മധുരതകെട്ടുമമ
വിധുരതവന്നുകൂടി - ചതുരതപൊയി
മുദിരതമിമ്പെടി - പരിചയപദവിയൊ
വികുന്നെവസതിയൊമെ ഗതിയിനിരണ്ടിലൊന്നെ- കുണ്ഡി

വെകട—മറിയടന്ത.

വസന്തമാലിക.

കഥനെന്നമ്മനെരണെന്നരുജ്ഞാ
കദനെസ്സൌമദനെഷ്ഠജ്ജെനിമജ്ജുൻ
സഖിവെവിനിയൊജ്യരാജ്യഭാരം
വിജനെപുഷ്പവനെതാനവാസം

പല്ലവി

നിജ്ജനമെന്നതെയുള്ളു ഗുണമൊ
നിശ്ചയമുദ്യാനത്തിൽ.

അനുപല്ലവി

ഇജ്ജനത്തൊടുപെരികെ വൈരമാഷുന്നീ-
തിശപരനുമിന്നിന്ദുക്ഷകെതനനും. നിജ്ജന

൧

ഈക്ഷണയുഗത്തിനു - ത്രക്ഷവെദനകളും-
ണ്ടാക്കവാനനിതരാം - ദാക്ഷ്യമുള്ളവകളെ-
സ്സാക്ഷാദധുനാഇന്നു - വീക്ഷവിധിനാഹരി-
ണാക്ഷിനൂവിനാവിരഹെ - ണാക്ഷീണരുജാവിവശൊ

നിജ്ജന

൨

പെട്ടതമന്മദനന്റെ - പടവീടിതെവാപീ
തടവിടപികളുതൽ - പടകുടികൾകുസുമ
ഹെതിഭൃതിയുംകയിൽ - നാദസപരവുംമാരുത-
യൊധഭ്രമിയുംവിരഹി - ഭീതിസ്ഥലമെയിതു- നിജ്ജന

൩

വണ്ണംപലതായി - മിന്നീടുമന്നങ്ങൾ
ഉന്നമ്രമൊദമിതന്നു രമിപ്പതിൽ
ഒന്നുണ്ടിവിടെസപണ്ണ - വണ്ണംതടവുമിവ-
നെന്നെസരസ്സാകണ്ടാൽ - നന്നെനിതരാമിവൻ-
കഷ്ണൽവരുന്നാകിൽനന്നെത്രയും
ചിത്രതരംഗുനിവൻ-

അന്ന്യവൃക്ഷലതികാലിഷുവീക്ഷിതെഷ്ഠ
ഖിന്നെദശൌനിഷധഭ്രമിപുതെസ്സമാനീ,
ഹംസെസ്സുവണ്ണസുഷ്ഠമെഖെതുപ്രെമൊദ,
യാവത്സ്താവകശയിഷ്ടരതിശ്രമെണം,

വസന്തതിലകം

കണ്ടാരം—അടന്ത

അനക്കംകൂടാതെനരവൃന്ദങ്ങളൊത്താശു കുതുകാ- ദനല്പ സ്വ
ന്നാശം ശയിതമരയന്ന പ്രീതിപൂർവ്വം ഇണക്കാമെന്നോർത്തങ്ങി
ങ്ങമൊട്ടു പിടിക്കച്ചാടുവിലക്കനക്കും ശോകംപൂണ്ടേവമഥ ത
രൊമാതികതണ്ണാ.

പല്ലവി

ശിവശിവ എന്തുചെയ്യുഞാൻ- എന്നെ
ചതിച്ചുകൊല്ലുന്നിതുരാജേന്ദ്രൻ

അനുപല്ലവി

ഭുവനം നിരവലംബം- മമകഷ്ടംബഹുമിനി- ശിവ

൧

ജനകൻമരിച്ചുപോയി - തനയൻതൊന്നൊരുത്തനായ്
ജനനിതാൻറമതാ ഇങ്ങിനെ
അപിചമമദയിതാ - കളിയ
ല്ലനതി ചിരസ്നേതാ - പ്രാണൻ
കളയുമതി വിധുരാ - എന്നാൽ
കലമിതഖിലവും മറുതിവന്നില്ല. ശിവശിവ

൨

ചെറുതുംപിഴചെയ്യാതൊരെന്നെക്കൊന്നാൽവെള്ള
മർ,തമുണ്ടോതവപ്രഭുപതി
മനസിതചിജനകംഎൻെറ-
ചിറകംഅണികനകം ഇതുകൊ
ണ്ടാകനീ ധനികൻ - അയ്യൊ
ഗുണവുമനവധി മൊഷമായിതു- ശിവശിവ

സാവെരി—അടന്ത

അറികഹംസമെ - അതനുപരിതമെവിതം.
വിരസഭാവമില്ല നിന്നിൽമെ
ദെഹമനല്പമിദം - കാണ്മാൻ
മൊഹതരമമിതം - നിങ്കൽ
സ്നെഹമെവിഹിതം - നമയം
ദ്രൊഹമിതുപൊഴ - തമരഖഗവരഗണെ നിധെ-
ധൈര്യമതുള്ളതെ പറന്നിട്ടുണ്ടിന്നത്തവഴി ഗച്ഛനീ

കാമോദരി—ചെമ്പട

ഇതി സ നൃപതിനാ ഖഗോ വിസൃഷ്ടോ
നിജജനസന്നിധിമേത്യ ജാതമോദം
അഥ വിഗതഭയോ ദയാപയോധിം
നികടഗതോ വിദർഭദേശപരം ന്യഗാദീൽ പറഞ്ഞു

പല്ലവി

ഊർജ്ജിതാശയ പാർത്ഥിപ തവ ഞാൻ
ഉപകാരം കുർവ്വാം

അനുപല്ലവി

ഓർത്തുകണ്ടോളം ഉത്തമനാം നീ-
ഉപമാനരഹിതനവമുലകിലും— ഊർജ്ജിതാ

ഭൂതലമഖിലം ഭുജലതികാപരി-
പാതി നൃപാധിപതേ
നൂതനസുഷമം വപുരഖിലേക്ഷണ
കൗതുകമീരയതേ
ആദരണീയമശേഷമഹോ തവ
ഭൂതദയാവസതേ
ചൂതശരാഭ ഗുണങ്ങളെ രചിതാമവി
താതവജാതു നമിളിതാസുലളിതാ- ഊർജ്ജിതാ

ലപ്പിതരിപു നൃപകല്പതുശാനുവി-
ലട്ടമഹീരമണൻ
കെൽപ്പുള്ള ഭീമനുമൊപ്പേറുമൊരുമകം
ഉല്പ്രേതിമാളവനെ
തൽപ്രിയയാകിലനല്ലഗുണങ്ങൾ
നിഷ്ഫലമല്ലയിതെ
തൽഘടനായ പ്രഗല്ഭതമൈമതി-
യാംതരവേണമിന്നതിനായനുമതി— ഊർജ്ജിതാ

കാമിനിരൂപിണി ശീലവതീമണി
ഹേമാമോദസമാ
ഭീമനരേന്ദ്രസുതാ ദമയന്തി
നാമമാനവമാ

സ്മരധാമവപുരുദ്ഭ്രമകീ
രാമദകോമളിമാ
ഭൂപാമനുരാഗിണി യാമതിനിക്കഭരം
അമരാധിപതിമപഹായ രാഗിണം.

തൊടി—ചെമ്പട

പല്ലവി

പ്രിയമാനസ നീ പൊയ്‌വരേണം
പ്രിയയോടെന്റെ വാർത്തകൾ ചൊൽവാൻ

അനുപല്ലവി

പ്രിയമെന്നോർത്തിതു പറകയോ മമ
ക്രിയകൊണ്ടെവമിരുന്നീടുകമാനീ. പ്രിയ

൧

പലരും ചൊല്ലിക്കേട്ടു നളിനമുഖി തൻ കഥാ
ബലവദംഗജാർത്തി പെരുത്തിതു ഹൃദി മെ
ഒരുവൻ സഹായമില്ല നിരുതര വേദനയാ
മരുവുന്ന നേരം നിന്റെ പരിചയം വന്നു ദൈവാൽ. പ്രിയ

൨

അഖിലവും കേട്ടു ധരിച്ചഴകൊടു ചൊല്ലുവാനും
സുഖമായങ്ങുമിങ്ങും നടന്നെത്തുവാനും
നഖലു സന്ദേഹം വിധി മികവേറും നിന്നെ മമ
സഖിയായിട്ടല്ലൊ നിധിയായിട്ടെല്ലൊ തന്നു. പ്രിയ

൩

വചനകൌശലേന കാമിനിമാർമണിയെ
വശഗയാക്കി മമ തരിക സഖെ നീ
ഇതിനു പ്രതിക്രിയയോ വിധി തന്നേ തവ ചെയ്വൂ
ചതിയല്ലാ നീയല്ലാതൊരു ഗതിയില്ലിന്നിനിക്കാരും. പ്രിയ

പുന്നാഗവരാടി—ചെമ്പട

ഇതി നളഗിരായാതെ ഹംസെ ദിദൃക്ഷിതപൂരിംഗതെ
തദുപവനദെശാന്തെ നിഷ്ക്രീഡതി ക്വചിൽ
ശ്രുതനളഗുണാ ഭൈമീ കാമാതിഗ്രഹനിസ്സഹാ
വനമുപഗതാ നിതാന്തം താദരാഭിരഥാളിഭിഃ

൧

പൂമകനും മൊഴിമാതും ഭൂമിദെവിതാനും
കാർമുകിലൊളിവണ്ണനും പൂമാതും ജയിക്ക

൨

ശ്രീമഹാദെവൻ ജയിക്ക മാമലമകളും
സൊമനും രൊഹിണിതാനും കാമനും രതിയും

൩

ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിതാനും എന്നുവെണ്ടാ സർവ്വ
വൃന്ദാരകദമ്പതികൾ സമ്പദെ ഭവിക്ക

൪

അനസൂയാലൊപാമുദ്രയും അരുന്ധതിമുൻപാകും
മുനിഗൃഹിണിമാരെല്ലാരും അനുഗ്രഹിക്കണമെ

തൊടി — ചെമ്പട

ആകാരൈരവഗതമാളിഭിസ്സപവാചാ-
നാകത്തിൽപ്രകാമിയം നളാഭിലാഷം
ആവിഷ്ടാപ്രെമവെദനന്തപരായത്താളീ
രാദീപ്രസ്മരപരിതാപവെപിതാംഗീ

പല്ലവി

സഖിമാരെ നമുക്കു ജനകപാശ്വെ
ചെന്നാലല്ലി കൌതുകം

അനുപല്ലവി

സകലഭൂതലഗതകഥകൾ ചിലർ പറയും
സമയം കഴിപ്പതിനു സദുപായമിതു നല്ലു. സഖി

൧

പൊക പൂങ്കാവിലെന്നു പുതുമധുവചനെ
വലിയ നിർബ്ബന്ധം തവ വാഴ്വന്നെരം ഭവനെ
പൊവാൻ തന്നെ ഒഴിവന്നു പുണ്ണ്യന്ദ്വമനെ
കാമിനിമൌലെ ചൊൽക കാതരനയനെ. സഖി

സുഖമായി നമുക്കിന്നിവിടെ നൂനം
തൊഴിദൈമി ഭാഗ്യകനി

ദ്വിജാവന്തി

൧

ചലദളിധ്വംകാരം - ചെവികളിലംഗാരം
കോകിലകൂജിതങ്ങൾ - കൊടിയ കൎണ്ണശൂലങ്ങൾ
കുസുമസൌരഭം, നാസാ - കുഹരസരണൈസ്സൈരിഭ
മതിദുഃഖകാരണമിന്നാരാമസഞ്ചരണം - സഖി,

൨

മിന്നൽക്കൊടിയിറങ്ങി - മന്നിലലവരികയൊ
വിധുമണ്ഡലമിറങ്ങി - ക്ഷിതിയിലെപ്പോരികയൊ
സ്വൎണ്ണവൎണ്ണമാമന്നം - പറന്നിങ്ങുവരികയൊ
കൎണ്ണങ്ങൾക്കിതുനല്ല - പീയൂഷധാരികയൊ സഖി,

ആഹരി — അടന്ത.

൧

കണ്ടാലെത്രയും കൌതുകമുണ്ടിതിന്നെ - പണ്ടു
കണ്ടില്ലഞാനെവം വിധംകേട്ടുമില്ല

൨

സ്വൎണ്ണവൎണ്ണമരയന്നം മഞ്ജുനാദമിതു
നിൎണ്ണയമിനിക്കിണങ്ങുമെന്നുതോന്നും

൩

തൊട്ടെന്നെഞാൻ കൈകൾകൊണ്ടുതോഴിമാരെ - കൈക്കൽ
കിട്ടുകിൽനന്നായിരുന്നുകേളിചൊല്ലാൻ
ക്രൂരനല്ലസാധുവത്രെ ചാരുരൂപൻ - നിങ്ങൾ.
ദൂരനിൽപ്പിൻ എന്നരുകിൽ ആരുംവെണ്ടാ —

കല്യാണി — അടന്ത

ഇനിയൊരടിനടന്നാൽ കിട്ടുമെകൈക്കലെന്നും
പ്രതിപദമപിതൊന്നുമാറുമന്ദം നടന്നു
അത്ഭുതമമയന്തി മാളിമാരൊടുചൊന്നാ
മതുപൊഴുതരയന്നപ്രൌഢന്റെ ചിൽഹാസം

പല്ലവി

അംഗനമാർമൌലെ ബാലെ - ആശയെന്തയിതെ-

അനുപല്ലവി

എങ്ങനെ പിടിക്കുന്നു നീ - ഗഗനചാരിയാമെന്നെ - അംഗന

൧

യൌവ്വനം വന്നുദിച്ചിട്ടും - ചെറുതായില്ല ചെറുപ്പം
അവിവേകമിതു കണ്ടോ - ലറിവുള്ളവർ പരിഹസിക്കും
ചിലർ പഴിക്കും - വഴിപിഴക്കും - തവ വിരക്കുമ്പോൾ - അംഗന

൨

ബന്ധനം ചെയ്യണ്ടെന്നീമാം - ബന്ധുവത്രെ തവ ഞാൻ
സഖിമാരിലധികം വിശ്വസിച്ചീടെന്നെ
ജഗൽപതിയും രതിപതിയും തവ കൊരിയു-
ള്ളൊരു പതിവ്രതമെ - അംഗന

൩

നളനഗരെ വാഴുന്നു ഞാൻ - നളിനജന്മവചസാ
നളിനമിഴിമാർക്കെല്ലാം - നടപഠിപ്പാൻ
മല്ലുളിതം - മൃദുലളിതം - ഗുണമിളിതം
ഇതുകളിനാംല്ല - അംഗന

കാമോദരി — ചെമ്പട

പല്ലവി

കണ്ടേൻ നികടെ നിന്ന - കളിവാക്കു തവ കേട്ടേനെ

അനുപല്ലവി

കഞ്ജഭവാന്റെ വാഹനമെ
കുന്ദരൂപമതി രമ്യ ചാടുവചനം - കണ്ടേൻ

൧

പ്രേഷകനായതു കമലജനോ തവ
നൈഷധപുരമൊ ചരമപദം
മധുരാകൃതെ - ഗുണവാരിധെ - ഖഗ
സാർവ്വഭൌമജയനെ നമിത ചരിതം - കണ്ടേൻ

൨

നളിനാസനവരവാഹന നീ മമ
നളനൃപഗുണഗണമൊതുകെടൊ
തവ വാചികം - അഴൽമോചകം - മമ
കർണ്ണമാരചയ പുണ്യലേശയുതം - കണ്ടേൻ

൩

സന്തതമുള്ളമനോരഥവുംപുന-
രിന്നുഭവാനോടുഞാൻപറയാം
തുണയാകിലൊ - ഗുരുകൃപാകുലാശയ-
മീനയാമിനിക്കുമാനി. നീയല്ലൂനം- കാന്തേൻ-

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട.

പുത്തൻതെൻമൊഴിമാർ കുലത്തിനരിയൊരുത്തമ സമാനദൈമി
തൻ - ചിത്തംതാനഥ പന്തിനഞ്ചവനറിഞ്ഞിത്ഥം കൃശാംഗ്യാ
ഗിരാ - അത്യന്തം ബഹുമുഗ്ദ്ധയായടനുസരിച്ചെല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടു
വാ - നല്ലൊരിച്ചുവിദഗ്ദ്ധനാംഖഗവരൻ വൈദർഭിയോടൂക്ത
വാൻ-

പല്ലവി

പ്രീതിപൂണ്ടരുളുകയെ ചിന്തിതമെല്ലാം
ഭീമനൃപതിതനയെ-

അനുപല്ലവി

വീതവിശംകം സഖി - മാരിലൊന്നെന്നെന്നെ
ഉറച്ചുനീലജ്ജാഭാരം - കുറച്ചുനിരാകുലം. പ്രീതി

൧

കാതരമിഴിമാർമൌലിമാലികെ- മമ
സോദരിനിനക്കുബാലികെ
ഏതൊരുപുരുഷനില്ലുള്ളിൽകൌതുകംപാരി
ലാദരണീയംതസ്യജാതകം
ഏണമിഴിപറവാൻമടിക്കരുതെ
നാണംകൊണ്ടിനിയെതുംമറയ്ക്കരുത
ഞാനുണ്ടതിനുതുണതവസുതനൊ
മാനഹാനിതവവരുത്തുവനൊ
ഹന്തഗതന്തവവ്യാധിമനീഷിതിന്നോ
മൂഢമിദമ്മമസത്യമിദാനീം- പ്രീതി

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട

പല്ലവി

അരയന്നമന്നവനിന്നൊടടന്തിഹഞാൻപറവൂ

അനുപല്ലവി

കുലകന്യകമാരാൽ ഏറി
ഗ്രഹണീയവസ്തു പറയാമൊ-) അരയന്ന

൧

പെത്തുപെത്തുജ്ജനകീർത്ത്യമാനനളു-
പാത്ഥിവൊത്തമസൽ കീർത്തികൾ കെട്ടേൻ
ഓത്തവനുടൽ കൂത്തുത്താശജ്ഞന്നുമെറ്റു
നെത്തുടൻനെടുതായി - വിത്തുഞാനാത്തയായെൻ_ അരയന്ന

൨

ഉള്ളതു ചൊന്നതിതെന്നാലന്യനാം_ നവ
പല്ലവതുല്യാ ശിതവകല്യാണം
{നല്ലതു നല്ലതിനൊടെ ചെരണം - തവ-
{വല്ലഭനപരൻ തുല്യൻ നഹിനൂനം
മെഘവാഹനനെക്കാൾ ബലവാൻ
മൊഹനാംഗനവൻ നതിഗുണവാൻ
കമനിരത്നകനകങ്ങളുടെ
ഘടനയെഘടനനിങ്ങളുടെ
വിജ്ഞരമജ്ഞ - നിശജ്ഞ ശശാങ്കനു-
മജ്ഞഹരൻ നളനൊക്കിൽനിനക്കം_ പ്രീതി

൩

നാളിൽനാളിൽ വരുമാധിമൂലമിമ-
മാളിമാരൊടുമിതനുദിതപ്പൂവ്വും
കാലമെചെന്നുനീമരുളു പറകനര
പാലനൊടെല്ലാം പ്രതിപാലിതാവസരം- അരയന്ന

൪

ചെന്നിതു പറവൻ നൃപനൊടഭിലാഷം- എന്നാൽ
നിന്നിലുമുണ്ടാമവനും പരിതൊഷം-
അന്യനിലയിതെവരുമൊസന്തൊഷം- എന്നാൽ
മന്നവനുണ്ടാമെന്നിൽ ബഹുരൊഷം-
താതനൊരുവരനെ കൊടുക്കുന്നിന്നെ
പ്രീതിനിനക്കുമുണ്ടാമവനിൽ തന്നെ
വിഫലമിന്നു പറയുന്നതെല്ലാം
ചപലനെന്നു പുനരെന്നെ ചൊല്ലാം

ഇത്ഥമനന്തമുദിതപരമാമതി-
നന്തരമൊതുക. സതപരമിപ്പൊൾ- (പ്രീരി)

ന

ഹന്ത. ഹംസമെ ചിന്ത എന്തുതെ
എന്നുടെ ഹൃദയം അന്യനിലാമൊ-
അങ്ങുവംതന്നിലെല്ലാ- നിങ്ങുഗാചെന്നൊരയം
അന്യഥാവരുത്തുവാൻകുന്നമൃന്നീടുമൊ - അരയന്നം.

സാവെരി—അടന്ത

ഇതിവാചികാന്നിമധുവാണിതന്നുടെ
വലനൊദിതാന്നിഹൃദയെവൎദ്ധിന്നസൌ
തചരിതംപറന്നന്നിഷ്ഠധെൎയ്യസന്നിധൌ
സകലംജഗാദ്യമൃഗലൊചനാമതം-

പല്ലവി

നരപതെ ഭവതഭിലാഷിതമെന്നാൽ
സാധിതപ്രായമിദം-

അനുപല്ലവി

നിരവധിമാരാധിനീരധിയിലെന്നീന്തി
നിയതാനീതളരൊല്ലാപിളരൊല്ലാമനമിനി- നരപതെ

പല്ലവി

ഖഗപതെ തവ കരഗതമെമമ
കാമിതംജിവിതവും-

അനുപല്ലവി

കഥയകഥയപുനരെങ്ങിനെനീചെന്നു ഖഗപതെ
കമനിയെക്കണ്ടതും പറഞ്ഞതുമതിമതം

ശ

അതുച്ചുമാജവാപൂണ്ടൽപ്പറിച്ചുകണ്ഡിനപുരം
ഗമിച്ചുതദുപവനമതിൽചെന്നുവസിച്ചെന്നു
അകിൽചെംകുങ്കുമച്ചാറും ധരിച്ചുതൊഴിമാരൊടു
യദൃച്ഛയാദമയന്തീകളിച്ചുവന്നിതുതത്ര- നരപതെ

൨

തടഞ്ഞു കൊള്ളുവാനെന്നോടണഞ്ഞാളങ്ങവൾതാനെ
പിടഞ്ഞീല ബദ്ധം ഞാനൊന്നടന്നേനെന്നേ സുമന്ദം
പിന്നെഞ്ഞു വഞ്ചനമെന്നു തിരിഞ്ഞവളൂന്നടപ്പാനായ്
തുനിഞ്ഞപ്പോൾ കനിഞ്ഞൂന്നു പറഞ്ഞേൻ ഞാനവളോടു
നരപതേ

൩

രാജപുംഗവ തവ വചാകൌശലത്താലെ
പെശലാംഗിതന്നുടെ ആശയമറിഞ്ഞേൻ
ആചാരെ അറികയല്ലാശങ്കലെന്നതും
വാചാപി പറയിച്ചൊന്നിളക്കിവെച്ചുറപ്പിച്ചു. നരപതേ
സന്ധിപ്പിച്ചേൻ തവ ഖലു മനം ഭൈമിതന്മാനസത്തോ - ടി
ന്ദ്രൻതാനേവരികിലിളകാ കാകഥാന്യേഷു രാജൻ - ചിന്തിക്ക
പോൾ വരുവാനിഹനിന്നന്തികേനിന്നയം ഞാ - നെന്നു ചൊ
ല്ലി ഖഗപതി പറന്നുമ്പരെപ്പോയ്മറഞ്ഞാൻ

അഥതദ്വശതമന്യരഖിന്നധീ-
രഖിലദൈവതയെന്നവതെന്നുവിതഃ
സ്വഗൃഹപ്പിലൊമജയാപ്യനലൊമയാ
നിജഗൃഹം ജഗ്മുഷസ്സുഖാസികാഃ ॥
ഇഭാരിണാ ഗുഹാ യഥാ - നഭോ യഥാ സുധാംശുനാ
അഭാജി സാ സഭാ തദാ - വിലാസിനാ വലാരിണാ ॥
ഹുതാശനൻ പ്രഭഞ്ജനൻ - ജലേശനെന്നുമവ്വരും
സുരേശപാരെണഭാസുരെ - പുരാജിരെ വിരെജിരെ ॥

സൌരാഷ്ട്രം—ഏകതാളം

നാളെന്നൈഷധകാമവല്ലീഭീമപുത്രീ
സ്വയംവരൊദ്യൊഗിനി ഭീമഭൂപെ
നൃപവർല്ലൊകാഭിമുഖം പ്രയാന്തം
സപർവ്വതൊ നാരദമാബഭാഷെ ॥
നാരദ ഭവാനെന്തു ഭാവമിപ്പോൾ
നാകായ ഗമിക്കുന്നേൻ പർവ്വത ഞാൻ
എന്തു കാര്യമിപ്പോൾ നാകലോകെ ?
ഇന്ദ്രനെക്കണ്ടു ചിലവാർത്ത ചൊൽവാൻ

എന്തതെന്നൊടിപ്പൊൾചൊല്ലീടാമൊ
ഹന്തഭവാൻകൂടെപൊന്നുകൊൾക-
ന്ന്, ക്രിയയൊജനമുണ്ടൊപൊരുന്നുഞാൻ-
സത്ഭടരണൊനൊപദെശംചെയ്യാമെല്ലൊ
സമരംഭൂമിയിലില്ലെഭൂപാലനാം-
ദമയന്തികാമുകന്മാർരാജാക്കന്മാർ-

മുഖാരി—അടന്ത.

പ്രാവൃഷപശ്യന്നാരദംപർവ്വതഞ്ച
പ്രീത്യാചെയ്യാനിന്ദ്രനാതിഥ്യമാഭ്യാം
ശ്രൊത്രാനന്ദംവാസ്യമാരെവമൂചെ
ഗൊത്രാരാതിർന്നാരദംസൊപിവചനം

പല്ലവി

പൂരിതപരസുഖനാരദമുനിവര-
നീരജഭവനന്ദന-

അനുപല്ലവി

ഭൂരിതരതപസാദൂരിതദുരിതൌഘ
ശാരദമുദിരരുചെസാഗതംതവ- പൂരിത

മദ്ധ്യമാവതി—അടന്ത.
പല്ലവി

ഹെസകലലൊകനാഥവാസവസുമതെ-

അനുപല്ലവി

ത്രാസിതരിപുകുലതെ
ഭാസുരഗുണവസതെകുശലം- ഹെസകല-

൧

കുശലമെന്നതെവെണ്ടു - സകലമെനിക്കുപൊൾസഫലം
ദർശനമിന്നുതെ-
വിപുലസംശയംചിത്ത - മതിലൊന്നുണ്ടിനിക്കിപ്പൊൾ -
ശിഥിലമാക്കുകവചസാ - താപസാവല്യ- പൂരിത-

൨

ഇന്നിക്കെന്റമനക്കാമ്പി - ലിന്നുണ്ടൊരഭിലാഷം

നിനക്കുമ്പോൾ നിനക്കുണ്ടൊ
ഫലിപ്പിപ്പാനെളുപ്പവും
അനുഗ്രഹമൊരു സമരം കാണൊഞ്ഞു ള്ളിൽ
കനക്കെയുണ്ടുഴൽ പ്രചുരം - അതു സാധിക്കിൽ
പ്രതിക്രിയയാല്ലു കരം എന്തു ചെയ്യുന്നൊ-
നനുഗ്രഹം തരുവൻ പരം മഹെന്ദ്ര - ഹെസകല.

൨

അനുജനെൻ സുദർശനം - മനുജരെ അമക്കയാൽ -
മുനിവൎയ്യന്മാരുല്ലു ഭ-
മനുജന്മാർ മിഥ്യാജ്ഞാനം - തുനിയുന്നൊർ ഹിംസ്ചാരം ത്രിദിവത്തി
ൽ വരുന്നില ഹൊ - എന്തരിന്മൂലം - പൂരിത

൨

വിദൎഭമന്നവനുണ്ടെങ്ങനല്ല സൽഗുണകന്യാ
വികല്പമില്ലവൾ തന്നൊടെതിപ്പാനില്ലൊരു നാരീ
കെൾക്കുന്നു സ്വയംവരവും - ഉണ്ടെന്നു നാരീളെ
പുക്കനിതാൾ വരവും - രാജാക്കന്മാർ
നൊക്കുന്നു കൊപ്പു തരവും തൽപ്രാപ്തിക്കുനൊൽക്കുന്നു പകലി
രവും എല്ലാരും - ഹെസകല.

൩

കെൾക്കണമവളെ യിന്നാക്കു ലഭിച്ചു ന്യായം
ഭാഗ്യവാനവനല്ലകിൽ
ഗ്രാഹ്യങ്ങൾ ചെവികൾക്കു - ലെഹ്യങ്ങൾ തൽഗുണങ്ങൾ -
ഊഹ്യങ്ങളെങ്കിൽ വൎണ്ണിക്കാം വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടു- പൂരിത

൩

ഉറപ്പുള്ളൊരനുരാഗം അവൾക്കുണ്ടെങ്ങൊരു തനിക്ക -
ധരിപ്പതിനശക്യമരി - നിനക്കുണ്ടൊ വചിക്കാവു
ലഭിച്ചിട്ടുമവനവളെ - ഗുണൈരവൾ
ജയിപ്പവൾ സുരസ്ത്രീകളെ - ഒതുസ്വാമിദം ജൈത്ര... [illegible]
ഗമിക്കുന്നെനവനിതലെ - തത്സ്വയംബരെ
മിളിതമാം നൃപതികളെ കലഹമുണ്ടാം - ഹെസകല

സ്വപക്ഷതെഗതവതിനാരുദൈവം
[illegible] സ്വപക്ഷരാധിപ നിരൊത്രിവിഷ്ടപാൽ [illegible]
തമനായുശിഖി [illegible] മപാശപാനെയ:
ക്രമാദമീ [illegible] കണ്ഠിനാന്തികം -
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] യശം.

മദ്ധ്യമാവതി—ചെമ്പട.

ദിക്ചക്രേമുഖരീകൃതെനൃപതിപ്രസ്ഥാനഭേരീരവൈ-
ന്നിശ്ശബ്ദക്രമമന്നളൊപ്പിനിഭൃതമനോദ്ധതോപക്രമസ്സ്വയം-
ശ്രുതശച്ചൂതമമാരഥേനമഹതാഭ്രഷ്ടാപിശേഷാഞ്ജലം-
തെഷാംമെഷ്ടവൃഷ്ടാജ്ഞഗാദകുതുകീതൽപ്രേഷ്ഠണെതാംപ്രതി-

പല്ലവി

മിളിതംപദയുഗളംനിഗളതയാ
മാർഗ്ഗിതയാലതയാ-

അനുപല്ലവി

നളിനികടംപ്രതിചലിതാവയമുപ-
ഗതവാൻനളഇഹനികടെ- മിളിതം-

൧

വീരസെനൻനിഷധാധീശൻ
വൈരിഘടാവനദവദഹനൻ
അതിപരിചിതനതിനാൽനിന്നെയു
മറിവനഹംനളനല്ലയൊനീ- മിളിതം-

(സാവെരി—ഏകതാളം)

പല്ലവി

അടിയിണപണിയുന്നേനടിയൻ- ഈശ്വരന്മാരെ-
അടിയിണപണിയുന്നേനടിയൻ-

അനുപല്ലവി

അറിഞ്ഞരുളിയതുംനെ
അഹംനളൻഭഗവാനെ- അടിയിണ-

൨

ശമനനിവൻദഹനനിവൻതാൻ
വരുണനിവൻവലമഥനൻതാൻ
അമരതത്രാണകലെവെടിഞ്ഞുനി-
ന്നരികിൽവന്നുവയമൊന്നിരപ്പാൻ- മിളിതം-

൩

ഉമ്പർപരിവൃഢന്മാർനിങ്ങളുമെന്നെ

സാംപ്രതിപരിക്ഷിപ്പാനല്ലി
ഡിംഭനമെന്നൊടൊരൊദംഭമരുതെസ്വാമിൻ
ദംഭൊളിധരംചൊന്നതൻപൊട്ടുഞാൻചെയ്യാം- അടി

൩

പാല്ലൊഴിയുംമൊഴിദമയന്തിയെ
കെൾപ്പതിനായിരാപ്പകൽപൊരാ
താല്പൎയ്യംകെൾപ്പതിനുണ്ടെത്രു
ചെപ്പതിനായ്ത്തുടരെണം- മിളിതം-

൪

ഭൈമികാമുകനെല്ലൊഞാനുംദെവ-
സ്വാമികളെകരുണവെണം
മാമിഹനിയൊഗിക്കിലാകാചെന്നാൽ
കാണ്മാനുംകഴിവരാപറവാനുമഭിമതം- അടിയിണ

൫

ചെയ്യുന്നെന്നുമുന്നെചൊന്നതു
ചെയ്കില്ലെന്നാലധികമധൎമ്മം
മാരശരൈരാകുലമതിയായി
മാകുരുനീവംശകളങ്കം- മിളിതം-

൬

നിറയുന്നബഹുജനനഗരെ - ഒന്നു
പറവാനുംകഴിവുണ്ടൊവിജനെ
അരുൾചെയ്യുന്നതുകെട്ടില്ലന്നരുതെ - കൊപാ
ത്തൊകുന്നതിനെചെയ്യാമാവതെന്തതിലെററം॥ അടിയിണ-

൭

വരിക്കണംനീഞങ്ങൾനാലരി-
ലൊരുത്തനെയെന്നുരക്കഭവാൻപൊയി
തിരസ്കരണിതവതരുന്നുഞങ്ങൾ
ഇരിക്കുമത്രെനീവരുവൊളം- മിളിതം-

ദണ്ഡകം

ദൈത്യാരിപൂൎവ്വജനുദുത്യംസമെത്യനിജ
സാദ്ധ്യംവെടിഞ്ഞുനിഷധെന്ദ്രൻ
സെനയിഹനിത്തി - താനഥനടന്നു

ശാന്തമദമഭഗിനിയുടെ - കാന്തിനദിയിൽ
മുഴുകി - നീന്തുവതിനുഴറിമിഴിരണ്ടും -

൨

ബഹളജനപഥിഷു സബലേഷു ഭൂപതിഷു
ചപലേ മഹീസുരസമൂഹേ
പലരെയുമുരുമ്മി - പരിചൊടു നടന്നു
പെരിയ പരിചയമുടയ പരിഷയുടെ നടു
വിലുട - നവിദിതനുകുതുകമവനാസീൽ ॥

൩

ധന്യോധരക്ഷിജന കണ്ണാലലക്ഷ്യതനു
കന്യാപുരത്തിനുകടന്നു -
കണ്ണിന്നുഴൽചീന്നു കണ്ടുദമയന്തി
താഞ്ചനഖനിരാകംമുതൽ - പൂഞ്ചികുരതതയറുതി
വാഞ്ഛയൊടു നികടഭുവി കണ്ടു ॥

൪

അമരേന്ദ്രദൂതനിവ - നപരാധമൊർത്തു മന
മുപരോധനെന്നവശമാക്കി -
മറവെകലുവാനായ് - മനസി കൊതിപൂണ്ടു
അതിമധുരതരവപുഷ - മരികിലുടനൊരു
പുരുഷ - മമൃതമൊഴി സഖികളൊടു കണ്ടു

ഭൈരവി—ചെമ്പട

ചിരശ്രുതിലബ്ധീകൃതപ്രിയനളാഭനെന്നാകിലും
തരസ്സുരണികാങ്കയാലിവനമർത്ത്യനെ
ന്നൊർത്തുടൻ, നിരസ്തവിപുലത്രപാനിറയു
മാദരാശ്ച്ചസംഭ്രമത്തൊടു ദമസ്വസാ
നിഭൃതമെവമൂചെസ്വയം ॥

പല്ലവി

ഹേമഹാനുഭാവ ഭവതെ
സ്വാഗതംകിമധുനാ -

അനുപല്ലവി

കാമനോ സോമനോ നീനി -

ന്നാഗമനം കിംനിമിത്തം-

(കല്യാണി — ചെമ്പട)

പല്ലവി

ഭീമാവനീരമണനന്ദനെ- എന്നെ
വൈദ്ഭതന്നെന്നുധരിച്ചുകൊൾക-

അനുപല്ലവി

ശ്രീമാനമരപതിതന്നുടെ ചില-വാചിക
അങ്ങൂന്ദവകൾന്നാ ചെവിക്കൊള്ളേണമെ ॥ ഭീമാവ

൧

ഏതൊരുകുലമലങ്കരിച്ചു ജന്മനാ
ഉരചെയ്യിടണമെന്നു തവനാമധേയവും
ദൂതനെന്നുകെട്ടതിങ്കൽ ബോധം വന്നീലജ്ജഗ
ന്നാഥനെന്നിവിടെക്കു തൊന്നി ചെതസിനിന്നെ- ഭൈമ

(൨)

അപരകുലനാമങ്ങൾകെൾപ്പതൊയൊഗ്യ-
മാത്മഭാജിവാനെപ്പൊഴും തെ
അഖിലഭുവനനാഥൻ വാസവൻ പറഞ്ഞയച്ചു ഞാ
നാമയച്ചതുകെൾക്കനീ
അമരാംഗനമാരായു മമരാധിപൻ വെടിഞ്ഞു
തവദാസനായൊഴിഞ്ഞെരി- ലലർബാണ
കൊപശാന്തി ॥

(൩)

അനലനും നിൻഗുണങ്ങൾകെൾക്കമ്പോൾ
മദനാധിയിലെ വെന്തുനീറുന്നു
അവനിയിലിന്ധനമെന്നപൊലവെ ഇപ്പൊൾ
അഭിമതമല്ലവനുസാഹായ്യം
സുമബാണബാണമെററു യമനുംമൃതിയടുത്തു
വരുണനുമാരാമയം- ബാധവാമുഖാമധികം ॥ ഭീമാ

൪

ഇന്ദ്രശമന്മാരെന്നുവിചാരലെശം കൂടാതെ അതി
നീചയൊഗ്യമാരംഭിച്ചതാചാരമിപ്പൊൾ
രാജപുത്രിതാനിന്നൊരു രാജഭാര്യയെന്നാശയെ
ധരിപ്പതിന്നെന്തുക്ലേശം മെച്ചാനാഥ ഭൈമ

(൩)

അമൃതമതിമധുരം പീയതേ - കില
മനശ്ശങ്കകളിങ്ങൾ കൊണ്ടുനീയതെ
അനവധിഗുണമനുഭൂയതെ - ചിര-
മായുരനവധിജായതെ
വൃന്ദാരകാധിപതിയ്ക്കോന്നതിലൊരുവനെ
നന്നായി ചാടിച്ചുറച്ചീടുന്ന വരിച്ചുകൊൾക. ഭീമ-

൩

വല്ലഭനുണ്ടുള്ളിൽ പുറത്തില്ല കാണ്മാനും - പാരം
അല്ലലുണ്ടേവം നല്ലോലെനല്ലവൻ നീയും
പല്ലാക്കു ജീവിപ്പാൻ മമ തെല്ലുനേരം നീ വാനോ
നല്ല വചനം ചൊൽകിലില്ല വൈഷമ്യം ഹം

(൪)

ഹന്ത കേൾ ദമയന്തി നിന്നുള്ളി-
ലനുഭാവമനന്തമെ
വന്ദനീയന്മാരെ വെടിയുന്നതിൻ മൂലം
മന്ദിരത്തിലെവം വന്നിരുന്നിതോ
വൃന്ദാരകവരരെന്തിന്നു ചെയ്യാതന്നിന-
കിന്നാരൊരുവൻ ബന്ധു ഹിന്നാലതറിയണം- ഭീമ

(൫)

ഇന്ദ്രിയമശിഖിപാശികൾ - ഇന്നു
ചൊന്നവാക്കിനില്ലാദരം എന്നു
വന്നതിൻ കാരണം വന്നോ-
രെന്നിലുള്ള നിർണ്ണയം
ഇന്ദ്രാദിയോടു ചൊൽക - നന്ന്യം നിയോഗിച്ചെന്നാൽ
സന്ദേഹമില്ലവർകൾ നിന്നെയും കൊണ്ടുപോമെ ഭീമ

൪

പതിദേവതമാരനവധിഭുവിങ്കെ
ഇതിലൊന്നല്ലാതോൻ
ചരിതദേവതകൾ തുടങ്ങീട്ടകിലോ
ഗതിയാരവനിതലെ
പതിസമനൊന്നോർത്തിട്ടുകേൾ നിന്നോ-
ടിതംനേരെല്ലാം - ഇതരനൊടില്ലതു
ചെറ്റവരൊട്ടു സദൃശംവാദനി പൊയി ദൈ-

മോഹന — മുറിഅടന്ത.

ഇത്യേവംദമയന്തിതൻമൊഴികൾകെട്ടത്യന്തമാശ്ചൎയ്യവും വാത്സ
ല്യംബഹുമാനവുംപ്രണയവുംചീൎത്തുനളന്നാശയെ ॥ ആൎത്താ
വെശമിമാംപിരിഞ്ഞു തരസാപൊന്നുതിരൊഭൂതനാ സ്ഥാത്താമാ
ഹെസഹസ്രനെത്രഹുതഭുക്കീനാശപാശായുധാൻ ॥

പല്ലവി

ശരണംദൈവെശ്വരഭവദീയ
ചരണയുഗളംമെ-

അനുപല്ലവി

ഹരിണമിഴിതന്നുടെ അരികിലെഗമിച്ചേൻഞാ നൊരുഫലമു
ളവായില്ലറിയിപ്പതിന്നിയെന്നു- ശരണം

൧

ആരുംകാണാതെകടന്നുചെന്നെനങ്ങു
നാരീമണിതന്നരികിൽനിന്നെൻപിറെ
വെറെഅഭിമതങ്ങൾചൊന്നെൻ പിന്നെസാമ
സരണിയിലെചിരമിരുന്നെൻ
അതിനൊരുത്തരമാഭിമുഖ്യവുമവൾതരാഞ്ഞു
തികുപിതനായഹമകലയംചിലഭെദ
വാക്കുകളുറിക്കചൊല്ലിയതന്തമല്ലിതു ശരണം

൨

ആകുന്നഭെദമൊഴികെട്ടിട്ടുമവൾ
ക്കാകുലമുള്ളിലുണ്ടായിലെട്ടും
ലൊകപാലന്മാരെനാകസുഖമാക്കു
ഭാഗധെയമില്ലെന്നാകിൽകിട്ടും
അവളൊരുത്തനിൽവെച്ചുമാനസമസമ
സായകബാണസാക്ഷിക - മഖിലസാക്ഷി
കൾനിങ്ങളൊടിതുമഹിളമാർമണിനാഹമാമപി ॥ ശരണം

൩

അതുളിച്ചെയ്യുപൊലിതെല്ലാംകെട്ടെൻ
അഗതിക്കിനിക്കിനിഅവതെന്തിപ്പോൾ
അംപരനെഅങ്ങുനിയൊഗിച്ചാലും ധൃത-
മപഹരിച്ചാലുമവളെവെഗാൽ

അബലമാരതിചപലമാരിതി- പറവതിനുന
ഹി കുറവുകിഞ്ചന ലാളനന്നവശീകരിച്ചു
രമിച്ചുകൊള്ളുകനല്ലുവെണ്ടുകിൽ- ശരണം

൮

പൊകഭവാനുംസ്വയംബരത്തിനുയത്നം
ചെയ്യനിനക്കവളെ ലഭിപ്പാൻ
സ്നെഹംകൊണ്ടെവരുമൊന്നെല്ലൊനാം
നമ്മിലെകനെവെണമവൾക്കവരൻ
അപരനെപ്പുനരവൾവരിക്കിലനത്ഥമവ
നുമവൾക്കുമുണ്ടതിനെത്തുമെവയമസ്യസംശയമസ്ഥ
ലത്തിലൊത്തലെന്നിയെ- ശരണം

പല്ലവി

സുമതെരാജെന്ദ്രനിന്നുടെമനം
ഭരിതസംരണിവിമുഖം*

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി—അടന്ത

[illegible] വിസ്തൃഷ്ട,
[illegible], മധ്യേംഗതവതി, [illegible] വിശിഷ്ടം, ॥ [illegible]
[illegible], - [illegible],
നിശി [illegible], ॥ മന്ദാക്രാന്താ.

പല്ലവി

സമത്ഥരെന്തിവണ്ണം നിങ്ങൾദാനവന്മാരെ
പ്രമത്തരായിരിപ്പതിപ്പൊൾ

അനുപല്ലവി

പ്രമത്ഥാസാരനീതികളത്രലാഭലൊഭെന
ചതുർദ്ദശവാസികളെത്ര സംഭ്രമിക്കുന്നു ॥

൯

ധരിത്രിയിൽവിദർഭമന്ദിരത്തിലൊണ്ടൊരുത്തി പൊൽ-
തരത്തിലില്ലവൾക്കൊരുംസുരസ്ത്രീനികരത്തിലും-
പ്രവൃത്തംതത്സ്വയംബരം നിമിത്തികൃത്യകുണ്ഡിന-
പുരത്തിലെസമസ്തരുംനിരത്തിചെന്നിരിക്കുന്നു - സമ-

പല്ലവി

മതിച്യുതചതുരംഗവുംരാക്ഷസരെന്തു
ചതിയായൊചൊന്നതുനെരൊ

അനുപല്ലവി

ക്ഷിതിയിലുള്ളൊരുനാരി·അതിരൂപിണിയെന്നാല്വാ
ത്രിദിവവാസികൾക്കെവം രതിവന്നതതികൗതുകം॥
മതിച്യുത

ച

മതിച്ചുപൊയ്യ്ഹാലക്ഷ്മിമനുഷ്യഭുവനെചെന്നു·
ജനിച്ചാളല്ലയൊയെന്നുനിനച്ചാലുണ്ടവകാശം-
തനിച്ചുനിദ്രകണ്ടെററംഅനിച്ചാവന്നിതുവിംജ്ഞന-
ഗുണങ്ങൾക്കില്ലനഗ്രഹംഇണക്കംനിവൃത്തികാരന്തിൽ॥
മതിച്യുത

വധിക്കെണംനൃപന്മാരെ ചതിക്കെണംസുരന്മാരെ
ഖണ്ഡിക്കെണമഹികളെ ഹരിക്കെണമവളെനാം
കൊതിക്കെണമശക്തന്മാർനടക്കാനാമവിടെക്കു
മിനക്കെട്ടിങ്ങിരുന്നാലൊകനക്കെട്ടുവരുംപാരം॥ സാമത്ഥ

സാരംഗം — ചെമ്പട.

രാക്ഷസാദാനവീരരൂക്ഷരവാചെല്ലാംഷഭീഷണം
ഗതപാകുണ്ഡിനപുരിപരിമിളിതാൻകിന്നരസുരപന്നഗാ
അവധ.

പല്ലവി

ഹിതമല്ലഹിതന്മാരെയുഷ്മദഭിഹിതം
ഹിതമല്ലഹിതന്മാരെ-

അനുപല്ലവി

വിതതംഗഗനംക്ഷിതിതലമപിഹിതമഭി
ഹിതമപിഹിതവചനം ശൃണുത ഹിത

ച

സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാംമാന്യസ്ഥാനംമാനികളായ
ദാനവരാക്ഷസന്മാർക്കുനൂനംബ്രഹ്മനിർമ്മിതം
നമ്മുടെനാടിപ്രപഞ്ചംനിർമ്മത്ത്യാദികളെനിങ്ങൾ
നമ്മുടെമമമറഞ്ഞുനമ്മെസെവിച്ചിരിക്കണം· ഹിത.

ദാരസുഖം പോരായെന്നു ഞങ്ങൾ ലോകസാമ്രാജ്യ
സാരത്തിലുണ്ടത്തിരസ്സുഭംഗമതുകെട്ടപ്പോൾ
ധാതാവുരുപൂജ ചെയ്തു ബഹുപ്രീതിയിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
ചൂതശരദൈവതയെ ഭൂതലെ സൃഷ്ടിപ്പനെന്നു ॥ ഹിത

ഇങ്ങശപരമതങ്ങളാരറിഞ്ഞു നിങ്ങളെന്തൊത്തു
കാഴ്ചകാണ്മാനിരുന്നരെ ളഞ്ഞു ദൂരത്തുനില്പിൻ
ഇപ്പലതകൾ കണ്ടാലിഷ്ടമുണ്ടാം ഞങ്ങൾക്കേററം
തിച്ചു ചൊല്ലാം നിങ്ങൾക്കാക്കം വെഴവെണ്ടാ കന്യകയിൽ - ഹിത

ഭൈരവി — ചെമ്പട

ഐശ്വര്യം മമ വിഷ്ടിയം മമൈവ പ്രിയൈഷ
സൂയം മൃഗാജതിക്രതമിഥൊരക്ഷ
ഐപാദൈഷ്ടസ്സ്വൈപാദൈഷ്ഃ - വ്യാഘ്രദേവാസുരവ
ണിനരൈഃകണ്ഡിനെഭിതിമുഹ്യ - ത്ഭീമാരാധപ്രമുദി
തമതിപ്രെരിതാവാണ്യഭാണീത് ॥

പല്ലവി

ഭീമകാശ്യപിരമണനെമാമാമവാനയതുഖെദം ॥

അനുപല്ലവി

മാമധുനാമധുവൈരിഭഗവാനതുളിനിൻ
പ്രീത്യാമെമയന്തിയെ ബാധയിതുമപ
താന്ത്പുരുഷാനശേഷാൻസ്വവെഷാന്ത് ॥ ഭീമ-

൧

ചൂതസായകനലൊകഭേദവും ദ്വീപഭേദവുമതുണ്ടൊ ഭൂതല
ത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരുമിവിടെ ഉപഗമിതരായിളം പ്രീതിയൊടു
നാകത്തിൽ വസിപ്പവരൊക്കെ ഇവിടെവന്നു ത്തദരാരിശയ
മുൾക്കൊണ്ടസുരന്മാരും ഫണിവരരുമെല്ലാമെടമൊടിന്നിവിടെ
വന്നു ഭൂവലകിലുള്ളവരെല്ലാവരും ॥ ഭീമ-

൨

ഇന്നു കെളിവിടെവന്ന പുരുഷയുടെ അനപായം ശ്രുനവുമെ
ല്ലാം - എന്നുടെമനസി തൊന്നുമെന്നിഹമുകുന്ദനെകിവരവും മെ
നിന്നുടെ തനയതന്നുടെ സഖിയെന്നൊന്നെന്നിയറികരാജൻ-വ

ർണ്ണനെസമന്വിയെന്നോട്ടെനംിട്ടമന്യനെന്നരുതു ശംകാ- ദണ്ഡ
മെത്തുമില്ലൊന്നിനുമിനി ഭയമനവർമെന്തലെവൃദ്ധാമാന്ദ്യം ॥ ഭീമ-

൩

തുംഗഭാഗ്യവിഭൂതിയിലമമെങ്ങളുരെ ങ്ങുനിൻമകളുദാരാ-
മംഗലാംഗനകൾ ധാത്രികൾ ചേത്രികൾ കിങ്കരാവലിയുമെങ്ങും-
മംഗലാപ്ലവനമംഗമെവെകരുതു സംഗതം ചെല്ലുമുഹൂർത്തം-
കുങ്കുമാദി പട്ടകൂലമാഭരണമിങ്ങുസവ്വമുപനേയം-
ശംഖമദ്ദളമൃദംഗാദികളും ശീഘ്രമാനയിക്ക ശിബികയുമിവിടെ ॥
ഭീമ-

അസാവേരി—ചെമ്പട

പല്ലവി

തീർന്നു സങ്കടം സാമ്പ്രതം വന്നു
ചേർന്നു മംഗലപൂർണ്ണമായി ॥

അനുപല്ലവി

പൂർവ്വപുണ്യമാനിന്നു ഞാനെന്നു തെളിഞ്ഞു മന്യേ ॥ തീർന്നു

൧

ഏതൊരുകാലത്തിലും വെന്നോം പൂമകൾകാന്തൻ
പാദകമലയുഗദ്ധ്യാനം - എന്നാലൊഴിയും
ബാധകളുണ്ടാകിലും ന്യൂനം ചിന്തിതമെല്ലാം
സാധിക്കും തീരുമപമാനം വരുമഭിമാനം തീർന്നു

൨

താർത്തരുണീരമണൻ തന്റെ ഗുഞ്ജാകാരിണി
ആർത്തിഹാരിണി ദേവി നിന്റെ കുക്ഷമശരണം
കാർത്തളിരിണ പണിയുന്നേൻ വർണ്ണ്യജനസാർത്ഥഗുണ
ഗണം ഞാൻ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നേൻ തീർന്നു

൩

ബാലേ തനയേ മമ യന്ത്രിഹന്ത നിനക്കൊരാളില്ലല്ലോ വ
ന്നുകാണുക- വന്നിരിക്കുന്നമാലാകരെ അറിഞ്ഞു ചൊന്നാൽ
വെണ്മനവരമാലയിട്ടു വരിക്കെന്നായിമാൽ തീരുമെന്നാൽ
തീർന്നു-

തോടി—ചെമ്പട

താതവാഗ്ഗിരിജാതമൊദരമാത്തചോദിതവധൂഭരന്ന്യ ॥ സ്മിത
വക്ത്രവരമെഴരാരചിതകെട്ടികാപ്പവമനോഹര ॥ നൂതനാംശു

കനിവീതമൃത്തിഥേ ജാതരൂപശിബിംഗാസ്ഥിതാസ്സാതിലോലയു
വഋലഗ്നവചനസ്ഥിയാക്ഷിന്നൃപാത്മജാ॥

പല്ലവി

ബാലെസൽഗ്ഗുണലോലെമംഗല
ശീലശാലിനികേൾനീ

അനുപല്ലവി

പ്രാലേയരുചിമുഖിദമയന്തി
മാലകൊണ്ടൊരുവനെവരിച്ചീടുകനീ ബാലെ

സമസ്തജനകൃതയശസ്സ്വവം - ഏക - മമർത്ത്യപരിഷയിൽവദി
കനീ അല്ലെന്നിരിക്കിലസുരരൊന്നിരിക്കുന്നു ലോകമമർത്ത്യസു
ഖിക്കുന്നു - സമർത്ഥരായിപന്നഗവരരിതെല്ലൊ ചാരണക്കിന്നര
വരരുചിതൊഴിലിവചൊന്നതിന്നഹികൗതുകം കാണുകനീ മന്നവ
ർപരിഷകളെഇവൻകേൾ പുഷ്കരദ്വീപാധിപൻഇവനെല്ലൊ
ശാകദ്വീപനായകൻ ക്രൌഞ്ചദ്വീപശേഖരനോവാഞ്ഛിതൻ ഭ
ജിക്കനീകുശദ്വീപനാഥനെക്കണ്ടാലും മെടൊശാല്മലദ്വീപാധി
ശൻനിർമ്മലസുപ്രകാശം പ്രേക്ഷിതനായൊന്നിന്നാൽ പ്ലക്ഷ
മഹാദ്വീപെന്ദ്രൻനിസ്തുലംവന്നിരിക്കുന്ന ജംബൂദ്വീപഭൂപന്മാരി
ൽകണ്ണുനയങ്ങളുയക്കനീ ചന്ദ്രമുഖിദമയന്തി॥ ബാലെ

അനന്തഗുണനിധി പാർത്ഥപൻ - ഇവ - നവന്തിജനപദപു
രന്ദരൻ - നിന - ക്കിവങ്കലഭിരുചിലിത്തിന്മെൽ പുനരിമം ക
ലിങ്കനെവരിക്കനീ കാശിനൃപമഗധവാസുമശരദേശിയം വപു
ഷാകലിതസുകേശി കലകലികെശാരമരാജിവാഭിമുഖി ഇവനെ
ല്ലൊദിനകര കുലൊദ്വഹൻ ഇതു വണ്ണനെന്നുലൊകവിശ്രുത
ൻഗൌഡനൃപതിയിവൻവിശ്വവാൻ ഇവനെല്ലൊലാടധരണീ
ശപരൻകന്ദഷ്കീടൻ പാണ്ഡ്യക്ഷിതിപൻ വീരൻചൊളവി
നെതാശ്രുരൻ ദീക്ഷിതവൈരിസാരൻ നൈഷധനെല്ലൊസൌ
യംഇന്ദ്രനഗ്നിയമൻപാശി എന്നുനാലരിതാനവർതന്നരികിൽ
മരുവുന്നസുന്ദരിദിക്പാലരൂപന്മാർ॥ ബാലെ

൩

ഹരിൽപ്രഭൃതികളെ ഒരിക്കലുംഅസൽക്കരിച്ചതില്ലഹംകിനാവിലും
എന്നങ്ങിരിക്കവെ പുനരിവക്കൊന്നുമെച്ചമിപ്പതിനു നഹി

നിമിത്തവും ഏങ്കലൊരപരാധംവരികിലുമിങ്ങിനെ തുടരാമൊതി
ഭുവനസങ്കടഹരഹിവർപൊൽ ഹരഹരശംകരകിംകരവൈചെ
റിയനാളിൽതന്നെതുടങ്ങിഞാനറിവൻ കണവൻമമനളനെന്നു
മറവില്ലതിനിങ്ങെന്നു വരികിലൊഅറിയാസ്സരികമമരമണന്നെക
അനാളും ഞാൻമനസ്സുവപുഷാവാചാനനളാദിതരംജാനെ അ
തിനാൽമെ മുദിതാമമതാമെതംരമണംഇ ഇത്തൊഴിൽ വെടിഞു
നടെഅത്തലൊഴിച്ചുരുളെണം ഭക്തജനചിത്തമൊണ്ടൊതവ പു
മാക്കമാറിസന്മാർ ബൊലെ

പല്ലവി

ഇന്ധനൈഹൃദിസന്താപെട്ടശ
മെന്തുചെയ്യുഞാനയ്യനാ॥

പുറനീര — ചെമ്പട

(അഥബത്തുമമയന്തീ ചിന്തയാ ദൈവഗത്യാ
സപദിഹരിലയിശാഭിജിരെസ്പസ്പഷ്ഠിഹനാം
തദനുനളഗളാനെ ബാലയാന്യാസിമാലാ
പ്രമുദിതമനസസ്യൈവാചമാചക്ഷതൈവം॥)

പല്ലവി

അനല്പംവാമസ്തുദേവ്യം മമപ്രസാദേന॥

അനുപല്ലവി

വിദർഭനൈഷധവംശതിലകെനൃയുവാനെന്നു അനല്പം

൧

ബദ്ധികക്ഷയമില്ലെല്ലൊളം ബൊധികശുഭചിന്തം
ശുദ്ധികക്ഷിപിതമൊഷശൂരനൈഷധഭൂമി
കദ്ധ്യക്ഷനീചെയ്യുന്നയജ്ഞങ്ങൾക്കുമവിഭാഗം
പ്രത്യക്ഷംളജിപ്പൻഞാൻ പ്രഥമന്തെശിവസായൂജ്യം (അനല്പ

൨

പരിചിൽഞാനാഗ്രഹിച്ചഭൈമിനിന്നെവരിച്ചു
പരുഷമില്ലിനിയ്ക്കെതും പ്രത്യുമുദിതൊസ്മിഞാൻ
പചനദഹനങ്ങളിൽഭവതസ്സ്വാധീനൻഞാനെ
ന്നറികനീവച്ചൊണ്ടാക്കുംകറികളമൃതിനൊക്കും അനല്പം

൫

ദമയന്തിയെ ഞാൻ നിന്റെ ദയിതയാക്കുവാൻ വന്നു
മമ ചിന്തിതം സാധിച്ചു തരുവൻ വരങ്ങളെ ഞാൻ
ആപത്തിലും നിൻബുദ്ധി അധൎമ്മവിമുഖിയാകും
ആയത്തയാകും നീ, കലായുധവിദ്യയെല്ലാം. അനല്പം

൬

മതിമുഖി ഭൈമിയോടും മദനകേളികൾ പൂണ്ടു മരുവുക നൈഷധ
നീ തരുവൻ വരയുഗളം തരുവല്ലീസൂനം കല്പതരുസൂനമാം നീ തൊ
ട്ടാൽ മരുഭൂമിയിലും തവ ജലമുണ്ടാം വേണ്ടുവോളം. അനല്പം.

൭

കനകമൎത്ഥവും സുധാകണങ്ങൾക്കെ പദനിരയും അനൎഗ്ഗളം യമകവും
അനുപ്രാസാദ്യുപമാദികളനേകം കലൎന്നു രമ്യം ജനിക്കും നൽസാര
സ്വാദം നിനക്കും നിൻദയിതക്കും നിന്നെ കേൾക്കുന്നവൎക്കും പിന്നെ.
അനല്പം.

ഇത്യുക്ത്വാ ത്രിദശവരാസ്തിരോബഭൂവു-
സ്തുഷ്ട്വാ ദിവമിയായ സാപി ഹംസീ.
വൈദൎഭ്യാ നിജതനയാം നളേന സാദ്ധ്യം.
വാദിത്രധ്വനിമുഖരം നിനായ ഗേഹം ॥

പ്രഥമദിവസകഥാ സമാപ്തം.

നളചരിതം

രണ്ടാം ദിവസത്തെ കഥ.

തൊടി — അടന്ത.

സുരരൈരിന്ദ്രമുഖൈഃ പ്രീതൈരിതി ഹൃദ്യസ്വദത്താനേകവരോ വീ
രസേനസൂനുഃ പ്രാപ്യ പുണ്യം നൈഷധോ ഭൂപതിസ്സ്വാം പ്രിയതമാം മുദാ പാണൗ
കൃത്വാ ശ്വശുരേണ സാദരം ദത്തം നഗരം ഗത്വാ രേമേ ഭൈമ്യാ സ്വൈരമ
വശ്യശ്ചാടുവചനൈഃ—

പല്ലവി

കുവലയവിലോചനേ ബാലേ ഭൈമീ
കിസലയാധരേ ചാരുശീലേ—

അനുപല്ലവി

നവവയസ്സു നവ്യം വന്നു — നാൾതോറും വളരുന്നു —
കളയൊല്ലാ വൃഥാ കാലം നീ.

ഇന്ദ്രാദികളും വന്നു വലച്ചു — നമ്മെ
ഇടയിൽ വന്നിടയെല്ലാം നിലച്ചു
ഇന്ദുവദനേ നിന്നെ ലഭിച്ചു — ഇതിനാൽ
ഇനിക്കു പുരാ പുണ്യം ഫലിച്ചു
ഇനിയൊന്നിന്ത്രപയൊന്നെ
ഇനിക്കു വൈരിണിമന്യേ
തനിയെ പൊയതുമെഴുയാതൊ—

തവ മുഖമഭിമുഖം കാണ്മേ — തന്വി
തളിരൊളിമെയ്യിതൊന്നു പുണ്മേൻ —
ധന്യനായതൊ ഞാനൊ പാർമേൽ — ഏതു
മൊന്നല്ല മനോരഥം മെടന്നൽ

ഒന്നിറിക്കവെനീ - എന്തെന്നിൽവ്യഹസിവാമ്യം
ഇതിനാലുണ്ടരിവൈഷമ്യ ॥ കാവല്ല

൩

കലയും കമലയുമെപ്പോലെ - നിന്റെ
കിലയമമളിനിയപ്പോലെ
കലയുവതികൾമൌലിമാലെ - ശങ്ക
കരുകരുമികവഴിപോലെ
മത്തകോകിലമായോ - തദ്യാനമതിൽചെന്നോം
നത്തലെന്നിയെവാക്കിന്നാം -

പൂർവി കല്യാണി — ചെമ്പട

കാന്തൻ കനിഞ്ഞു പറയുന്നൊരു ചാടുവാക്യം
പൂമെൻതേഴും മൊഴി നിശ്ശ്യ ചിടൽ കന്യാ
ചാന്തം ത്രപാമയമവാസ്യനിഃശന്തുനെവ
സ്വാന്തമുദാപുരവരെ സഹതെന്നരമെ ॥

പല്ലവി

സ്വാമിമകനൊരുദ്യാനം - എത്രയുംമാതി-
രാമ്യമിതിനൊണ്ടതുന്നതം-

അനുപല്ലവി

ഗ്രാമ്യാനന്ദനവനമമ്യംചൈത്രരഥവും
കാമ്യം നിനയ്ക്കുന്നാകിൽ സാമ്യമല്ലിതുരണ്ടും- സാമ

൧

കങ്കേളിചമ്പകാദികൾ പൂത്തുനില്ക്കുന്നു
ശങ്കെവസന്തമായാതം
ഭൃംഗാളിനിറയുന്നു - പാടലപടലിയിൽ
കിംകങ്കരകങ്ങളിതല്ലി - ശങ്കനദിക്കയല്ലി-

൨

പുഷ്പംതളിർത്തുമല്ലാതെ - ഭൂരുഹങ്ങളിൽ
പത്തുമൊന്നില്ലിവിടെകാണ്മാൻ
അത്തൽ നടക്കാവണ്ടിൽ ചാതുർകുയിൽകുലവും
വാഴ്ത്തുന്നരമരമനെന്റെ കീർത്തിയെമറ്റൊന്നില്ലാ- സാമ്യ

൩

സർവ്വത്തുരമണീയമെതൽപൊന്മയക്രീഡ

പർവ്വതമൈത്രയുംവിചിത്രം
ഗർവ്വിതഹംസകോക ക്രീഡാതടാകമിതു
നിർവൃതികരങ്ങളിലീവണ്ണം മറെറാന്നില്ല സാമ്യ

മാരധനാശി — ചെമ്പട

പല്ലവി

ദയിതേ നീ കേൾ കമനീയാകൃതേ

അനുപല്ലവി

അയി തേ വിവാഹത്തിനു മുൻപനുകമ്പനീയം വൃത്തം ॥ ദയി

൧

ഓരൊ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലിനിൻ ഗുണമങ്ങു നിശമ്യ സദാ
ധീരോപി ഞാനധികം മങ്ങിമയങ്ങി അനംഗതപ്താ
ത്മാരൊമലെ നിനച്ചു ഭംഗിതരംഗിതമംഗമിദം
ഓരൊദിനം യുഗമായിങ്ങിതമെന്നുമൊഴിച്ചു ചിരം ॥ ദയി

൨

ആരുമറിയരുതെന്നംഗജസങ്കടമന്നധിയാ
ആരാമം പുക്കെറിമം ഭൃംഗവിഹംഗമസങ്കുലിതം
ദൂരെ സുഖമെന്നായി അങ്ങോട്ടടൻ പുനരിങ്ങോട്ടടൻ
പാരം വലഞ്ഞെനപ്പോൾ സംഗതനായൊരു ഹംസവരൻ ॥ ദയി

൩

സൌവണ്ണഹംസം ചെയ്തൊരു സൌഹൃദമാ-മായ
തു സൌഹൃദമെ - പൊയ്യന്നു നിന്മതവും വണ്ണി
തവാൻ മമ കണ്ണസുധാം - ദൈവന്ന വിപ
രീതമെന്നു പറഞ്ഞു മറഞ്ഞു സഖാ - കല്പന്നു
കാമിതവും കാമിനിമാർകുലം മൌലിമണെ ॥ ദയി

ഭൈരവി — ചെമ്പട.

ഉപവനത്തിലെ സൌധവാപീതടെ മണി
മന്ദിരെ - പ്രനിശമടരിൽ സൈപരം മാ
രെന്നളെരരിലാലസെ ॥ ത്രിദശപത
യൊനാകം യാത്തൊവിലൊകൃകലിംപഥി
പ്രകടിതനിജാടോപം പാപം പദാന്തമൃചിരെ ॥

(൩൩)

പല്ലവി

എങ്ങു നിന്നെഴുന്നരുളി സുരാധിപ

മഹനശമനവരുണെണരമ

മോഹനം.

(പല്ലവി)

പൊല്ലുമന്നെനകലെനിസം പ്രതി

പൊവതിതെങ്ങുകലെ?

൧

ഭൂമിതന്നിലൊണ്ടു ഭീമസുതയെന്നൊരു
കാമിനീകമലലൊചനാ-കാമിനിയകത്തിൽ
ധാമംപോലവൾതൻ - നാമംകെട്ടുമമമന്തിപൊൽ
യാമിതൊനവളെ ത്തെന്നയിപ്പതിനു
സ്വാമിഅതിനവിടതരികനീ
കാമക്രോധലൊഭമൊഹമെന്നുമൊണ്ടു
താമസിക്കരുതുസുരപതെ - ജഗദധിപതെ
ഗുണകൃതരതെ - ഭവദപകൃതെ -
രഹംപ്രതികരിഷ്യാമി

(൨)

പാഥസാംനിചയംവാനൊഴിഞ്ഞെതുവു
നേതൃത്വബന്ധമനൊദ്യാഗമെന്നെതെടൊ?
ജാതമായിതദിവാഹകെതുക -
മാരരെണ്ണങ്ങൾകണ്ടുപൊന്നിതു
ചിത്രതരാസ്വയംബരമതിരുചിരം
നിലമുക്കുരുനവഗുണപരിമളനെ
നളനെന്നൊരനൃപനെ അവൾ വരിച്ചു
ഇനിഉമിരെ ഗതിപഴുതെ
ശക്രനപ്പിഴതവജനിതം -

൩

കനക്കെകൊതികലൻമിഴിച്ചുപാപകളെ
കന്നക്കെനിങ്ങളുംകണ്ടുഞ്ഞിടെവെമനസ്സി
ലുറപ്പൊടവളും - പരക്കുജനന്നൂടവിമമരം
ഇപ്പുഴവിനെയൊവരിച്ചുപൊൽ
മിത്രംകെട്ടുണ്ടുമിങ്ങുംനടക്കമാത്രമിഹ

നിശയിൽ നിങ്ങൾക്കിഹലാഭമായി
ഇതി കിന്നരർ കേട്ടു കൂഞ്ജലികളെന്നോടു കോപം
പിന്ന കിങ്കരർ വന്നൊന്നവനെയും ഭ്രൂ
വമവളെയും - രാജകുമാരിയെയും · അതിചപ
ലമെന്നിയേ സമയം കരോമി-

(൨)

പ്രപന്നങ്ങളിൽ ഭക്തിമാൻ നൂൻ പ്രണതപാല
സംപ്രതമവെഹിനൊട്ടുണ്ടാമിനേകനിലയമായ
വിപിനമിതന്നു നരരായിതന്നുഹലടയുന്തങ്ങളുമി നധുനാ
നിനക്കിനി നല്ലതിനായിവയമൊന്നിഹപറയുന്നതുകെ
ൾക്കകലെ - നൂനിൽ തവ വൈരമനർത്ഥകരം - കമ
തിഭവാൻ - അവൻ ഉന്നവാൻ വ്യസനം തവ വരു
മുടനെ-

സൌരാഷ്ട്രം — ചെമ്പട.

സൌന്ദര്യം ദമയന്ത്യാസ്സൌഭാഗ്യം നൈഷധസ്യ
ഭാഗ്യഞ്ച ശ്രുത്വാ ദാസ്യരെന്ദ്രവാചാ സദ്യോപരമസ
ഹനഃ കലിഃ പ്രാചെ

പല്ലവി

വഴിയെത്രമേ പിഴയാതെ അവനോടു
ചെല്ലുന്നാനാമധുനാ

അനുപല്ലവി

അഴകിയ ചില മൊഴികളൊഴികഴിവഴിയെതിനി
നളമതിസന്ധ്യം വദ ബലഭോപമനീ- വഴി

ച

ഭൂപതി നളനവൻ ഗാവധി ബലനിധി
സുരപതിവരം കൊണ്ടു ചിരമതിദുരാധർഷൻ
ഒരുപ്രദേഷമരുതരുതവനോടു പൊരു
തൊരുജയം വരുമിനിയിനി നവ്യ മൾ കരളിലെച്ചൂതു
പൊരുകിലെ ജയം വരുമവനോടു വഴി

പുഷ്കരനെന്നൊരുത്തൻ തൽകുലസമുത്ഭവൻ
പുഷ്കലനാക്കണം നാം സൽക്കരിച്ചവൻ തന്നെ

അവനവനുടെമനസി ധനചയപരിജനപുരജന-
പദമഖിലവും പണയമായി വെച്ചിട്ടു ജയി-
പ്പാനും കാനനം പൂകിപ്പാനും മതി

മാരധനാശി — ചെമ്പട

കൊപമത്സരവശഗതകലിദ്വാപരന്മാരെന്നസ-
ഹമെളിനീഗതഃ സ്വാപദേ സ്വയമപൊദയ-
ജ്ജൂഷം സ്വാപതെയഹരണായ പുഷ്കരം

അരികിൽ വന്നു നിന്നതാരെ -
ന്തഭിമതം അഖിലമാശു ചൊൽക

അനുപല്ലവി

അറികയില്ലെങ്കിലും അഭിമുഖന്മാരെക്കണ്ടു -
മനതാരിലൊണ്ടൊന്നു സമീക്ഷിതം ഝടിതി -   അരികിൽ

൨

ധരണിയിലുള്ള പാർത്ഥിവകൾ നളനെച്ചെന്നു കാണും
അവർക്കു വെണ്ടും കാൎയ്യം നളനും സാധിപ്പിക്കും ദൂരത്തുന്നാരും വെ-
റികയില്ല നമ്മെക്കാണ്മാൻ -   അരികിൽ

൩

നമുക്കില്ലാ നാട്ടും നഗരവും കുടയും ചാമരവും
അമിത്രവീരന്മാരെ അമർക്കും വൻപടയും
ബാഹുജന്നെന്നുള്ളതെ നമുക്കൊന്നൊള്ളു മറവും,   അരികിൽ

൪

പഴുതു ഞാനെന്നെ പലവക പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കുന്നു
നളനും വൈരികൾ നമുക്കു കർമ്മവൈരി
നമ്മെക്കൊണ്ടുപകാരം നിങ്ങൾക്കെന്തൊന്നു വെണ്ടു - അരികിൽ

ആസാവെരി — ചെമ്പട

പല്ലവി

പുഷ്കര നീ പഴുതെ ജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കരുതെ ॥

അനുപല്ലവി

ദുഷ്കരമായിട്ടൊന്നുമില്ല കെൾ മത്സഹായമുണ്ടായാ-
ലവനും - നളനും നീയും ഭെദമെന്തിവിടെ നാട്ടുവാഴ്ക

നളനെവെന്നുസംപ്രീതി॥ പുഷ്കര-

൧

ഇന്നരെനിന്നൊടെടൊഞാൻപുനരാരെന്നുംപറയാം
പാരിലെന്നെയിന്നാരറിയാതവർവൈരിംവൈര
സെനിക്കിഹഞാൻകലിതവൻഞാൻമിത്രംതസ്യനാട്ട
ഞാൻതെതന്നുചൂതുപൊരുകപൊരികംപുഷ്കര॥ പുഷ്കര-

൨

നില്കമലീയമതെവിജയംനിശ്ചിതമാമിഹതെ
വിക്രമമില്ലെന്നാകിലെന്തെടാപക്ഷംചൂതിനായെ
ന്നെപണയം
ധനവുംധാന്യംനാട്ടുമൊക്കെയുംകയ്യിലാക്കി
അപനെവിട്ടുകവനഭുവി॥ പുഷ്കര-

വെകട — ചെമ്പട

ഉത്സാഹിതൊഥകലിനാമലിനാശയൊസൌ
സൊത്സാഹനൈഷധപുഷ്കരമ്യൂമതെതു
നിസ്സാരതാമനനുചിന്ത്യചപുഷ്കരസ്സ്വാം
ത്രെസാഹസ്യമസ്യമതിമർത്യനാളംബഭാഷെ॥

പല്ലവി

വീരസെനസൂനൊവൈരിവിപിനദാവകൃശാനൊ-

അനുപല്ലവി

നാരിമൊട്ടുംവിജ്ഞനസംവാസം
നീരസമത്രെവീരവരാണാം॥ വീര-

൧

പൊരിലണഞ്ഞാലാരില്ലമുണ്ടൊഭീരുതചെതസിതെ
പൊരാളികളാരാധിതമന്മഥമംഗനമാർചരണ
ങ്ങളംവണങ്ങുമൊ- വീര

൨

പാർത്തിരിയാതെ പാർത്ഥിവചൂതിനുനെർത്തിരിയെ
ന്നൊടുനീ-ഉൾത്താലത്തുകിത്ത്വാഹവമറികലിശ്ശയ്യവി
രചിതമവഞ്ചനമവനിയിൽ॥ വീര

൩

കെളയിമെമൊഴിലാളിതമനിശംകാളയിതെൻ പ

ണംകൊണ്ടുരഥമാളാനകുതിരയെയൊവശ്യത്തൊരുപണ
യമിതി ചൊന്നിരത്തുക ॥ വീര-

ഭൈരവി—ചെമ്പട

പല്ലവി

ഞാനെപുഷ്കരതെതാപം മുന്നെ പ്രാഗല്ഭ്യംതന്നെ
ഞാനെപുഷ്കരതെതാപം മുന്നെ ॥

അനുപല്ലവി

താനെതൊരുത്തന്നെന്നു ചിന്തയ
ഞാനൊതരംനിനക്കുസാമ്പ്രതം
ഊനാതിരിക്തഭേദംനഷ്ടംഞാൻജ്യേഷ്ഠൻനീ
യെന്നനുജൻ ॥ ഞാനെ

൧

അസഭ്യവാക്കുകളൊതുക ചൂതിനുവിളിപ്പതുംതവചെരുവതൊ
തൊ - നിലപ്പിമല്ലവും തൊട്ടവന്നൊ കളികളിപ്പൊളും വിട്ടമൊജ
ഃപ്രഭൊനി ചൂതിനുവാവരുമിരിപ്പമാകിലുമനുഭവനീയം വലിപ്പ
മാകിലുമനല്പമാമിതിനുറപ്പുയശിതവവികല്പമിഹനഹി ॥ ഞാനെ-

൨

എത്രത്തുചൂതിനുവാതുപറഞ്ഞുനീനിരത്തുകൻപൊടചൂതുപടം
തരുവപ്ഷത്തിനെത്തരുമാറല്ലയൊ അപജയത്തിൽനീയിഹമെവ്യ
യത്തിലൊങ്ങാലൊഭിതമെനീകൊതിച്ചതൊത്തുകസൈനികമെ
ധനനിധിസ്ഥലങ്ങളുമതിൽപരം മണിതതിരത്നം ക്ഷിതിപതി
തപമൊതവ ॥ ഞാനെ.

൩

വിളക്കുനന്ദിനിസുന്ദരിസന്തതമതി പ്രിയാസവിലാസിനി
മെപതിപ്രിയാചരണാവഹിതായെന്നതിപ്രയാസമൂതെചരി
പ്പതിന്നിവനാഗതനായിമുന്നമരിപ്രശസ്തതഇല്ലിപനെതുംരതി
പ്രഭവന്നെതുപ്പതിതുകാണ്ക ക്ഷമിപ്പതിഹനമുക്കിളപ്പമായ്പതം ॥
ഞാനെ

ആവിഷ്ടഃകലിനാഖലെനഹൃദയെ, പശ്ചാത്സുധീർന്നൈഷധഃ
പാപിഷ്ഠെനസപുഷ്കരെണ, വിജിതൊ,ദ്യൂതായഭ്രയ്യൊരര്‍ത്ഥഃ ഹാക
ഷ്ടം,കിമിദം,ബതെ,ത്രിദശൈഃ,കാന്തുംഭൈമ്യാസാന്തപയൻ,നൈഭി
ഷ്കൻ, നഗരെകസ്യാപ്യസചിവാൻ,നാപശ്യലാപൽഗതഃ, ॥

പന്തുവരാടി—പഞ്ചാരി.

പല്ലവി

ദൈവനം വിനോദനായ ദൈവനിമ്മിതം ॥

അനുപല്ലവി

ദൈവനിതിന വിമുഖനാകിൽ ദൈവമൈത്ര്യമാനംപൊംഞ്ഞു ദൈവനം

൧

വാതു ചൊല്ലിപ്പൊരുതച്ചൂതുകൈതവമല്ലെതുമെ
അപജയപ്പെട്ടായൊ പിഴുതായൊ കൊതിഭ്രായൊ യമിവാതു ചൊൽക ॥ ദൈവനം

൨

വാഹനങ്ങൾ ബഹുധനങ്ങൾ ഗോധനവും നൽകുവൻ ഇനിജ്ജയം വരാഞ്ഞിൽ ഇതു ചൊല്ലാം ചതിയല്ലശ്ശ്രൂണു പുഷ്കരനെ ॥ ദൈവനം

ദൈവദോഷം നിനക്കു വന്നു ഭാവമിളപ്പെട്ടില്ലയൊ ഇനിപ്പൊരുന്നതാകിൽ വനവാസം ചെയ്യതൊററാൽ ജയിച്ചൊക്കു നാട ॥ ദൈവനം

ഉണ്ണിനാസ്ഥ കുറഞ്ഞു നിദ്ര നിശയിങ്കൽ പൊല്ലമില്ലാതെയായി - വെണ്ണെന്നൊരൊടൊരാഭിമുഖ്യമൊരുനെരമൊന്നൊസ്ഥി. നക്തന്ദിവം - കാണ്മ പൊന്നു പുറത്തുനിന്നു കരയും ഭൈമീനളന്നന്തികെ - താനും പുഷ്കരനും തളിയവൃഷവും നാലാമതില്ലാരുമെ ॥

കെദാരഗൌഡം—ചെമ്പട.

കൊല്ലുംവാതു പറഞ്ഞു നെക്കടനെ ഭ്രായാനിരത്തുംനളൻ -
നൊക്കുമ്പൊത്തിരിയിട്ടു പുഷ്കരനിരിക്കുമ്പൊൾ രസിക്കും വൃഷം -
വാഴ്ത്തും ദൈവഗതിക്കു നീക്കമൊരുനാളുണ്ടൊ ധനം രാജ്യവും -
ശീഘ്രം തച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ടു നളനൊടിത്യൂചിവാൻ പുഷ്കരൻ ॥

പല്ലവി

ഉണ്ടൊ ഇനിക്കുണ്ടൊ യതിനീഷത്തുണ്ടൊ കുണ്ടൊ

അനുപല്ലവി

മിണ്ടാതെ നടകൊണ്ടാലും വനവാസത്തിനു
മമനാടതിലിരിക്കില്ല ഉണ്ടൊ മധമ്മവും ഒന്നതൊമിതവും - നൈ

ആധരേന്ദ്രൻ നീയല്ലകെളിനി മെലഹമത്രെ॥ ഉണ്ടൊ

ധരിത്രിയെച്ചേരിയന്നാജയിച്ചതും പാട്ടി=
ലിരുത്തിപ്രജകളെ നീ ഭരിച്ചതും താനെ
വരുത്തിസ്സമ്പത്തുകൾ സംഭരിച്ചതും
അത്ഥിജനം സമപ്പിച്ചതും കീത്തിവിസ്തരിപ്പിച്ചതും
സവ്വഭൂപന്മാർ ചൂഴെ നിന്നു സെവിച്ചതും
സാവ്വഭൌമനെന്നിരുന്നു നീ ഭാവിച്ചതും
ഈ വകെല്ലാമിനിക്കു ലബ്ധമല്ലാ സത്തൊടിനിയൻ
നാട്ടിലൊരു ചവുട്ടാളുകാട്ടിൽ പൊയ്ക്കുപരിചെഷ്കു॥ ഉണ്ടൊ

൨

നിനക്കില്ലിനി രാജ്യമൊരിക്കലും പിന്നെ
നിനക്കുതനയരൊണ്ടെന്നിരിക്കിലും നെരെ
നിനയ്ക്കിൽ കൊട്ടക്കുമൊഞ്ഞൊറ്റമ്രിക്കിലും
ധമ്മലബ്ധമെല്ലൊ ഭാഗ്യമമപുത്രനത്രെയൊഗ്യം
ബഹുവിസ്തരിച്ചുപറവയെന്തെന്തിവിടെനി
യുദ്ധത്തപ്പട്ടാഭ്രഷ്ടനാവും കെളന്നൊടെ
മല്ലാക്ഷിയാം ഭൈമിയെയുമൊല്ലാതെകൊണ്ടങ്ങുപൊകിൽ
ഭൂമിയെന്നതുപൊലെ ഭൈമിയും ചെരുമെന്നിൽ॥ ഉണ്ടൊ

൩

പുരത്തിൽമരുവുംമഹാജനങ്ങളും പുകൾ
പെരുത്തെഴും നാഗരികജനങ്ങളാം നാട്ടിൽ
പുരത്തുവസിക്കുമൊരൊജനങ്ങളും ഇന്നു (വെല്ല
കെൾക്കണമെന്റെ ആജ്ഞാ ഒൎക്കലാനളനിൽ
നിസ്രൂപനാമിവനെസ്സമ്മാനിക്കൊല്ലാ
ഒരുവസ്ത്രസെവ്വലാദികൾ വിശ്രാണിക്കൊല്ലാ
ഉല്ലംഘിതാജ്ഞന്മാരെക്കൊല്ലും സന്ദെഹമില്ല
ചൊന്നതാചരിപ്പൊരില്ലന്നതാമമപ്രീതി॥ ഉണ്ടൊ

കണ്ണാരം — ചെമ്പട

കല്യാഃശാപവശാദപിസപദി യമനന്തഭീയാഭ്രഷ്ട
ണാന്യാത്മനൊസൈന്യതൊപാത്തൃക്ഷ്ണിംപുരസൈന്യാദൃത
മുപഗതവാനെകവനസ്ഥാനമളായം ഭൈമ്യാവാ

ർണ്ണേ ഷണീതസ്സ്യപസുതമിഥുനയോ ദമനയാ ചാന്വയാ
ത്ഃക്ഷ്മൽക്ഷ്മാമെ ന്മാത്രവൃത്തിന്നിജമഥവിമൃ
ശൻ വൃത്തമാന്ന്യസ്സുശോചൽ॥

എന്തുചൊൽ്വതൊന്നിന്നു ചെയ്യേൺ്ബന്ധവേ
മെവൈരികളായി॥

അനുപല്ലവി

അന്തകവൈരിപാദ ചിന്തനം കുറകയോ
ബന്ധമന്തിനിക്കെവം സന്താപം വരുവാൻ॥ എന്തു

൧

പുഷ്കരനു ലഭിച്ചു പുരവും ജനപദവും
പുഷ്കലമാധിപത്യം പുതിയ വിഭൂതികളും
ബുദ്ധിപൂർവമിതു പായനൈപുണ്യ ചിത്തതാരിലോ
ർത്തുകാണ്കിലെത്ര യുഗ്രമിന്നു വൃത്തമായിവന്നി
തുമൃത്യുവൈരിഭക്തരിമാണ്ട്യപോയിതോ॥ എന്തു

൨

സുന്ദരിദമയന്തിസുദതിസുമുഖിസതി
തഃരപിതരണി മണിതളരുന്നിതെല്ലാപാരം
തപ്തതോയസീകരമാലതിവനന്തമാലമസ്സു
മൂലമിവനളും ക്ഷുത്തൃഡാർത്തിവ്യപ്പൂ ചിത്തമാശ്ര
യിച്ചുതൽമൂലം ചത്തുപൊകിലാമുടൻ॥ എന്തു

൩

പക്ഷങ്ങൾചന്ത്യുകളും പരിചെഴും പൊൻനിറമാം
പക്ഷികളിതാവന്നു പരമരമണീയങ്ങൾ
ഭക്ഷണാർത്ഥമക്ഷണം ഞാനിഹ വിക്രമെണ്ണ ക
യ്ക്കലാക്കവാൻ വലവസ്ത്രം വേണമെങ്കിലെന്തു
ചെയ്യുതുവന്നു മെതുരൻ സ്വൈരമി ചാമിവ॥ എന്തു

സുരുട്ടി—ചെമ്പട

കൃതാപരൊക്ഷ തനരെവമഹൊക്ഷമൂർത്തി
സ്സ്വദാപപരൊക്ഷ കലിതസ്ഥിതിരിഷ്ടസിദ്ധിം
ധൃതാപസുവർണ്ണംകുനതാപമതീവ ദൃഷ്ട്വാ
ഹൃതാപാംബരഞ്ചദിവമേത്യനളം ന്യഗാദീൽ॥

പല്ലവി

വിഫലമന്തെ വൈരസേന വാഞ്ഛിതംസാമ്പ്രതം

അനുപല്ലവി

വിടവനെ ഹതനായി പ്രിയ മിരി നില്ലാഞ്ഞൊ വെലയിതെല്ലാം — (വിഫലം

൧

വികൃതഹൃദയങ്ങടെ വികിരങ്ങളല്ലൊ
വെറ്റുതെ ഞങ്ങളെക്കൊൽവാനവതരമില്ലൊ
വിരവിൽ നിന്നെ ചതിച്ചവിരുതുള്ള ഞങ്ങളെല്ലാം-
വിപുലമഹിമാ തേടും ചൂതുകൾ ചൊല്ലാം ॥ വിഫലം

൨

വിസ്തൃതം നിന്റെ രാജ്യം വിവിധമാം ധനവും
വസ്തു സമ്പത്തുകളും വരിച്ച വഞ്ചനവും
നിസ്തുലപഞ്ചകങ്ങടെ ചെയ്യുതറികനിൻ കദനവും
വസ്തുമിതു പറിപ്പാൻ വന്നിതിജ്ജനവും — വിഫലം

൩

വീരസത്വരത്തിനി സുരപതിക്കടനെ
സ്വർപ്പർവശനായി മരുവിതൻ സദനെ
വരുവതറിനിതെന്നുമറികനിജ്ജനതിനെ
മംവിരിയെരിച്ചു നീ മരുവുക വിപിനെ ॥ വിഫലം

ശ്ലോകം

ഗൌളിപന്ത — ചെമ്പട

വസ്ത്രാപത്രികൾ കൊണ്ടുപൊയ്യിവിമറന്നത്ര്യൊ ഉവസ്ഥാംനി
ജാ മുൾത്തൊരിംകൽ വിചാര്യ മിശ്രപസനനായിനുറ്റ നളൻ ഭീന
നായ് പത്ന്യാസാകമിതസ്തതൊ ഗഹനെ ബംഭ്രാന്ത്യമാണസ്സ ചാ
നക്തം പൊയ്യനമംസ്യപാകിമപിചെന്നസ്സ്വാസ്ത്യ വിഭ്രാന്തധിഃ ॥

പല്ലവി

ഒരുനാളും നിരൂപിതമല്ലെ ഉദന്തമ-
തൊരുനാളും നിരൂപിതമല്ല ॥

അനുപല്ലവി

അരുണാകടാക്ഷമെന്നിൽ പുരവൈരി സംഹരിച്ചൊ
സുനായകവരത്തിൻ പരിണാമമീദൃശമെ ॥ ഒരു

൧

സുന്ദരി ദമയന്തി ശൃണു ദൈവമിനിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ
ഇന്നുമിനിക്കെന്നവന്നു

ഒന്നല്ലിനിക്കുള്ളാധി ചൊന്നാലറിയിക്കാമൊ എന്നെ
യുംനിന്നെയുംവിധിതന്നെകാത്തുകൊള്ളണം ഒരു

൨

പൈയ്യൊപൊറുക്കാമെദാഹവുംക്ഷുത്തുംപുത്രികെൾ
അയ്യൊയെന്റ പ്രിയ പ്രാണനാഥ
കയ്യൊകാലൊതിരുമ്മിമെയ്യൊടുമെയ്യണവാൻ പൊ
യ്യൊനാംതമ്മിലുള്ളസംയൊഗനാൾപ്പൊരുത്തം ഒരു

൩

കാനനമിതെന്നാലെന്തധികംഭീതിമെല്ലെ
കാണെണംതെളിഞ്ഞുള്ളവഴികൾ
നൂനമീവഴിചെന്നാൽകാണാംപയൊഷ്ണി ആറു
ഏണാക്ഷീ ദൂരമല്ലചെന്നാൽകുണ്ഡിനവും ॥ ഒരു

൪

പാരിലുംപുമാന്നുപതിയെന്നുവെദശാസ്ത്രാദി
ബൊധമുള്ളവർകൾചൊല്ലീടുന്നു
ആധിവ്യാധികളിലുംപ്രീതിദമൌഷധംകെൾ
സാധ്വീനസഹധർമ്മിണീതിനിധരിക്കണം ॥ ഒരു

പുന്നാഗവരാളി — മുറിയടന്ത

ചെയ്വിട്ടീടുകയില്ലവല്ലതനെ യീയാപത്തിലെന്നാശയം — ദൈവ
ദത്താസ്ത്രദൃഢംപിടിച്ചുവിമലയൻവസ്ത്രാർദ്ധമസ്യാനളൻ ഛെദിപ്പാ
ടൊട്ടുറങ്ങിനൊരവളെയും ത്യക്തപാകലിപ്രെരണാൽ മൂഢപ്രായ
മനാനിശീഥസമയെനിർജ്ജഗമിവിട്ടാൻനിർജ്ജനെ ॥

പല്ലവി

അലസതാവിലസിതമതിനാൽഞാനുറങ്ങിനെ
നലമലംപരിഹാസകലവികളാലെ ॥

അനുപല്ലവി

അളവില്ലാമമഭയമാളിമാരുമില്ലാ
നളനളിനാക്ഷനീഒളിവിലെന്തിരിക്കുന്നു ॥ അല

ഹരില്ലതികൾതന്നൊരുതിരസ്കരണിയുള്ള നീ
ഉരംപ്പടംധരിപ്പതിനിരിപ്പിടമല്ലൊ
വരിപ്പൂപ്പനടുവിൽസഞ്ചരിപ്പതിനിടയിലൊ
ചിരിപ്പതിനവസരമിരിപ്പതുപുരിയിലൊ ॥ അല

൨

പടംനൊക്കിയുടൻതാനെ നടന്നാനൊവെടിഞ്ഞൊന്നെ പട്ടി
ഞ്ഞാറൊകിഴക്കൊനീവടക്കൊതെക്കൊട്ടെങ്ങും ജാനെനമൽ തെഷ്ടം
വിട്ടന്നൊളല്ലിവൾ ഞാൻവെർപെട്ടന്നാകി ലുടൻതാനൊർടം
നൊക്കിനടന്നുപൊം॰ അല

൩

വിശെഷിച്ചുണ്ടിനിക്കാധിവിചാരിച്ചൊളവൃത്ത
വശാലിപ്പൊൾതവബുദ്ധികൃശയായിപ്പൊയി
ദശാദൊഷമതെഷ്ടഞാനശെഷമൊത്തതിശൊക-
ജാവെശംവശെശെവാസ്ത്രവിശാമിശാനിശാമഡ്യെ- അല

൪

ഒരുഭൃത്തത്തിനാലെവംപരിഭ്രമൻമമകാന്തൻ
പുരുഭ്രുതികളെപ്പൊലെപുനരെന്നെയും
ഒരുപൊതുംന്നിനയാതെപെരുമാറുന്നതുമൂലം
എരിതീയിൽപതിതനായുരികവഞ്ചകനവൻ॰ അല

അഥവാ പന്തുവരാടി—ചെമ്പട

കരഞ്ഞുംഖെദിച്ചുംവനഭൂവിതിരഞ്ഞുംനിബിഡമായിറഞ്ഞെ
ങ്ങുറതിങ്ങുംതിമിരഭാരത്തെക്ഷണപഥാ പറഞ്ഞുംകൊപിച്ചുംപ
ലവഴിനടന്നുംനൃപസുതാവലഞ്ഞാൾകെട്ടാനക്കരുമന്നകൾ കാ
ട്ടാളനൊരുവൻ- പല്ലവി

ആരവമെന്തിതറിയുന്നതൊ - ഇഹ
ഘൊരവനത്തിൽനിന്നെഴുന്നതും॥

അനുപല്ലവി

ദൂരെയിരുന്നാൽനെരറിയാമൊ
ചാരെചെന്നങ്ങാരായെന്നൊ॥ ആരവ

൫

പെരുത്തവൻകാട്ടിന്നകത്തങ്ങൊരുത്തനായ്പൊലുരുവാനും -
പെടിനമുക്കുംപാർമ്മദിക്കുംപെത്തുംഗഹനെരിരവാനും; ഉരത്തെ
ഴുംതിമിരംവെൽവാൻ ഉളിക്കുമാറായുഗവാനും- പൊരാനുമിങ്ങി
രുന്നാലൊ ഭീരുതയെന്നെവരുതാനും - എടുത്തുവില്ലുമമ്പും വാളും
അടുത്തുചെന്നങ്ങറിയെണം ? നീചത്വപംവിട്ടെൻചിത്ത്യംഞാനാ
ശ്ശുതപംപൂണ്ടാചരിപ്പൻ॥ ആരവ

(പു.നാഗവരാളി—അടന്ത)

(പല്ലവി)

ആഹന്ത ദയിത ദയാസിന്ധോ
നീയെന്നെ അപഹായ യാസി കഥം?

(അനുപല്ലവി)

മോഹാർണ്ണവത്തിൻ പ്രവാഹത്തിൽ വീണ ഞാൻ
മുഹുരപി മുഴുകുമാറായിതി മാനീ. * ആഹന്ത

(൧)

ഭാഗധേയമൊപ്പൊയിദേവനെ - ചിത്താം
പകച്ചുപൊയി താഗഹനെ വനെ
മാന്തിതൊ മമതാനിജജനെ മനസി
മംഗളാകൃതെ കരുണാഭാജനെ ● ആഹന്ത

൨

സ്വരത്തിന്റെ മാധുര്യം കെട്ടാലൊരുത്തിയെന്നതു നിശ്ചയം. സൈ്വരം ചാരെ ചെന്നവളുടെ ഞാൻ സുമുഖിയൊടാരിതിപ്പാച്ചു യം-മരത്തിനിടയിൽ കാണാമെ സുന്ദരത്തിന്റെ സാദൃശ്യം- കെന്നവിയൊഗാൽ കെണീടുന്നിവൾ കെന്നവ്യാധിനാ പാരവശ്യ യം - അകൃത്രിമദ്യുതിരനവദ്യൊയം അടുത്തുചെന്നിനി അനുഷ ശ്രൈയം - ആകൃതി കണ്ടാല തിരംഭയം ആരാലിവൾ തന്നെധരം പ്പെയം-]

പല്ലവി

ആരിവളുവനിതലാമളി വരനാരി വപുഷി ധൃതമാധുരീ

(൨)

ബാഹസംഗ്രസിക്കുന്നു ചരണവും-കാന്ത
മോഹസംഹൃതമന്തഃകരണവും
സാഹസപ്രിയന് യെന്മരണവും- കെട്ടാൽ
സ്നേഹസദൃശം ചെയ്ത സ്മരണവു ॥ ആഹന്ത

അപുത്രമിത്രാകാന്താരം പുക്കനത്ഥഗത്തെ വീണൊളെ ആനന്ദച്ചെവാഴെണ്ടെന്നവള്ളെല്ലകമറീനിൻ ഞൊളെ അപ്ത്രുപിച്ചീടെണ്ടാ ഞൊനൊവനത്തിൽ മെവുന്നൊണൊളെ - ആരെന്നാലും രക്ഷിപ്പുനിനി അപരൻ വരുമൊ കെണ്ണൊളെ - വസിക്കനിയെന്നംസ താങ്ങി വധിപ്പുന്നരഗാംവക്ത്രാപാംഗി - വാതിച്ചെൽക്ക പ്രാണാപായെ ജാതിച്ചൊദ്യം വെണ്ടാതൊട്ടുവാൻ ॥

പല്ലവി

മാരിമാക്കിന്നാരമ്പൊടെ സ്മുകു

മാരിമാക്കിന്നൊരുകൂമ്പൊടെ

ഗ്രാഹം പിടിച്ചപ്പോഴും മോഹവും - കലം

നാശമായിതു ദേഹവും

സാഹം പാലിതാനന്നാൽ നന്നരി - യിനി

പൊകവെണ്ടുന്നങ്ങിക്കിൽ ഇന്നുനീ ॥

പല്ലവി

പ്രാണരക്ഷണത്തിനൊന്നില്ലാ - പ്രത്യുപകാരം പ്രചുര

മാംസുകൃതാദരെ ॥

മദ്ധ്യമാവതി — ചെമ്പട.

പല്ലവി

അംഗനെ ഞാനങ്ങു പൊവതെങ്ങനെ,

അനുപല്ലവി

ഇങ്ങനെ കൎമ്മമൊരാജ്യം എങ്ങനെ എന്നെല്ലാം കെൾ്ക്കനീ എങ്ങ

നെ എന്മതമെന്നാലങ്ങനെയെന്നറിഞ്ഞു ॥ അംഗനെ

ച

സംകടമിനികൊണ്ടു സദയത വെണമെന്നിൽ

മംഗലഗാത്രി നീയെന്തിങ്ങിനെ തുടങ്ങുന്നു

മങ്കമാർ മൌലമാലെ മഹിതഗുണങ്ങളെന്നിൽ

തിങ്ങിയിണങ്ങിയഭംഗുരഭംഗിവിളങ്ങി - പുകഴ്പൊങ്ങി - ഗു

ണമാംഗ്ലികരിയാതെ പൊകിൎ ॥ അംഗനെ,

൨

പങ്കജമുഖിയൊരു പങ്കയാളു മഞ്ഞിതെന്നിൽ

എങ്ങനെ എല്ലാമവനെയ്യുന്നിതെന്നെ വെല്വാൻ

അങ്ങൊരിങ്ങൊഴുഴന്നിന്നംഗം നിറംകെട്ടെങ്ങൊ

ശങ്കതുടങ്ങികിലെങ്ങു സുഖങ്ങളൊതുങ്ങും മനമങ്ങും മിഴിങ്ങും

ഇനി എങ്ങിനിചൊല്ലു പൊവത ॥ അംഗനെ,

൩

താഴ്ചവരാതെ വാഴ്കതാനിനിയിനിക്കൊണ്ടു

ചെൎച്ചകൂടാതെ കെട്ടിച്ചുമരുംവച്ചൊരു വീടു

വാഴ്ചമുക്കിവിടെ വനസുഖമാരറിഞ്ഞു

വെഴ്ചയിലീശ്വരനാശ്രിതവത്സലനല്ലൊ ഓൎച്ചയില്ലെ ചെൎച്ചയി

ല്ലെ തീൎച്ചചൊല്ലെണ്ടതു മറെറന്തൊ നിനി ॥ അംഗനെ

സാവെരി — മുറിയടന്ത

പല്ലവി

ശങ്കരനിഷ്കളേശ ശങ്കര

അനുപല്ലവി

ആശ്ചര്യമിതിലെററമപരമെന്തൊന്നൊള്ളു? ശങ്കര

൧

നിജപദംവെടിഞ്ഞുപൊയിനൃപതെവീമറഞ്ഞു
നിരവധികാണ്ണാഞ്ഞുരിരവതിനാഞ്ഞു
അജഗരമന്നെപാഞ്ഞു അവിടെഞ്ഞൊന്നൊട്ടങ്ങാഞ്ഞു
വിജനെപെയ്യുംപറഞ്ഞുവിനിഷാചരൻമണഞ്ഞു ശങ്കര

൨

അതിമൂഢനിവനൊടെന്തനുസരിച്ചുരപ്പൂ
അതുകെട്ടിട്ടിവനണ്ടൊഅടങ്ങിപ്പൊയിരിപ്പൂ
അമ്പലെനിൻവ്രതലൊപൊദ്ര്യതൻഭസ്മീഭവിപ്പൂ എന്നമരെന്ദ്ര
വരമൊന്നൊന്നുരി നൃപകരിപ്പൂ ശങ്കര

ദ്വിജാവന്ത — ചെമ്പട

ഇത്ഥം ദ്വിജഃകേതനമുദയിതയാസൊപിതച്ചാപശക്ത്യാ ഭസ്മീഭൂതൊജ്ജനിച്ചപ്പവനൊ ദ്ധൂളിതാട്ടശ്രുമൂർത്തിഃ - സൊപീന്ദ്രാദിനസ്മിൽഗിരിരൊഭക്തിപൂർവ്വംനമന്തി കാന്താരാന്തെവ്യചരദ്ദമഷിദിസ്സാന്ത്വിതഃരാജകാന്താഃ

പല്ലവി

ആരൊടെന്റെസൈപരക്കേട്ടുകളാകവെഞ്ഞാൻ
ചൊല്ലൂശിവശിവശിവനെ ॥

അനുപല്ലവി

ദാരുതന്റെപരിണാമെ കിലനാരിതന്റെമനമാമെ എന്നുചൊല്ലുന്നുചിലർകല്ലെന്നും ചിലർ ॥ ആരൊ.

൧

മുന്നെപ്പോലെ വാഴുംമുടിയും ചൂടി നിന്റെപ്രിയതമൻ പിന്നെ നിന്നെ ലാളിച്ചവൻ തൊളിലാക്കുമെന്നുമുനിഗിരാ പ്രിയമാരായൊ ഗതിവാരായൊരുണ്ടു എങ്ങനെഎന്നാലരിനങ്ങനെവെണംചെയ്യാൻ ॥ ആരൊ

൨

പന്നിസിംഹമുള്ളരണ്യംതന്നിലിന്നിരുളുകിൽമൂതി
ഖന്നപൊമിനിക്കെന്നുവാക്കനല്ലതൊതപ്പരെ

പിന്നെയുമതുമിതുമല്ലാതേകം ഭുവി പുണ്യകീൎത്തനനെ
ഞാനന്വേഷിക്കുന്നതൊണ്ടു ✱ (ആരൊ

൨

കാട്ടൊട്ടങ്ങിഹതൊട്ടകൊണ്ടതൊ തടിനിയൊരുപാട മരുപ
ലൎക്കുടിനില്ലതൊണ്ടു നടുവിലും ഇവ രാരൊപൊലെന്നു തീരെ
പൊരുന്നുനിന്നു ചൊദിച്ചവരൊടൊന്നിച്ചൊരിടം പൂവാം ✱
(ആരൊ

കല്യാണി—ചെമ്പട

ഏവം സഞ്ചിന്ത്യ കാന്തയൊരുതടിനികടക്കുന്നമാ
ലൊകരെക്കണ്ടുഭാവിമ്മൊദാംകുരം ചെന്നന്നയുമത
വിമൊകെതിചൊദിച്ചിതെങ്കിൽ ॥ പൊവന്നിട്ടന്നി
തെന്നാർ ചിലർ പെരുവഴിപൊക്കത്തിനന്നെന്നുകെ
ചിൽഭാവംനൊക്കിദ്ദയവൊനവളൊടഭി ഭീധെത സ്യ
സാൎത്ഥസ്യനായകൻ ॥

പല്ലവി

മാനിനെല്ലം ണ്ണികൾമണിതവ
മംഗളരൂപിണി മംഗലംതെ ॥

അനുപല്ലവി

താനെനീയിഹവന്നീടിന തത്തുതമത്തുതമത്തുതമെ
ശുദ്ധാനനെരുഗ്മതമൈകഥയകാസിനീയപ്രെതിമെ മാനെല്ലാ

യൊഷമാർമകുടഭ്രഷ്ടയായൊരുനിൻ
വെഷമെന്തിതതിഭയനീയം
ദ്രുഷ്ടിതാകിമസികെനചിൽകൂമനി
ഭിഷിതാസികിമുചഫനിയം
ബ്രൂഷ്ഷഏവ്വവചനംവിനാവിശമം
പ്രൊഷിതെതിനതത്തമെയം
ശെഷമെന്നൊടിതശെഷവുംപറകി-
ലെഷഞാൻവിപദിസുസഹായം
നെല്ലും

൨

വാജപെയബഹുവാജിമെധമഖ
യാജിയാചകക്കസുരശാഖി
രാജമൌലിമണിഭീമനെന്നജനക-
നാജിഷുവിവിജിതപ്രതിയൊഗി

വ്യാജദേവനഹൃതസ്വന്നായലിക്ഷ-
ധേശമെന്നിദയിതന്നനുരാഗി
ദേശയാത്രയിൽവെടിഞ്ഞു മാഴ്നിശയി-
ലാശ്രുപെ:ശ്ശഹ ചിദവിംവെകി ॥

കാണാഞ്ഞൻകാന്തനെ ഞാനിഹ
കാനനമെങ്ങുമുഴന്നു ചിരം -

൭

ശോകവശംപെറ്റുഞെത്തകന്യയടനു
ലോകനാഥന്നുളളൻനരപാശം
വ്യാകുലംകളകനീകദണിവെ
മെച്ചവാർകുഴലിനിജകായം
സാർത്ഥവാഹനഹമാർത്തബന്ധുശ്ശുചി
പെത്തുംചൊല്ലുന്നിതുതട്ടപായം
വാത്ത ചെദിപാനിത്തുസങ്കടങ്ങൾ
കാത്തുകൊള്ളുമവനെവരെയും.

൮

ധൂർത്തനല്ലദമാത്തബന്ധുവത്രെ
മൂർത്തിയുംമൊഴിയുമൊരുപൊലെ
സാർത്ഥവാഹപരമാത്ഥംനീപറഞ്ഞ
തൊർത്തുഞാനുറച്ചതുപൊലെ
സാധുപസംവെടിഞ്ഞുസാർത്ഥത്തൊടുമിഹ
സ്വദ്ദശംപൊരുന്നുഞാനതിനാല
തീർത്ഥകീർത്തനനാംപാർത്ഥിവൊത്തമനെ
പാർത്തുവാഴ്ന്നഹമിതുകാലെ കാണാ

൯

ബാഹുവീര്യശിഖിലെഹിതാഹിതസ-
മൂഹനാന്നൂതികലലീപൻ
സാഹസൈസ്കരസികൻസുബാഹുവിന്റെ
ഗെഹമായരിതുബഹുശൊഭം
ശ്രീഗതംത്രിദശലൊകെമെതലിഹ
വാകറീയിവിടെഅപതാപം
പൊകുമെങ്ങൾ പുനരെകതൊമനസി
മൊഹിച്ചിങ്ങുവന്നുബഹുലാഭം ॥ മാനെ

ബെലഹരി — ചെമ്പട.

സാദ്ധ്ഗെത–ത്തെനസാത്ഥെന്നം ഭമീസെയാൽ

സൌഖ്യം ചളിപസ്യാധിവാസം - വാസാൽത്താം വാസസൊ
ഖ്യം വസാനേപ്പും ഭി. നാമാഖ്യാം രാജമാതാ ബഭാഷെ ॥

പല്ലവി

ദേവകിം ദേവി കിമു നിന്നരി ॥
സുന്ദരി നീതാനാരെന്നൊട്ടു ചൊല്ലുബാലെ

അനുപല്ലവി

മന്നിടം തണ്ണെ മൊടണ്ടാ മധുരതരു പത്തിന്
മുന്നമെഞ്ഞാനിനൊ കണ്ടില്ലാ കെട്ടുമില്ലാ ॥ — കിം ദേവി

(ശങ്കരാഭരണം — മുറടിയടന്ത)

൧

ദേവിയല്ല കിന്നരിയല്ല ചൊല്ലാം
പാവനചരിതേ കേൾ പരമാർത്ഥമെല്ലാം
ഭൂപാലന്റെ പുത്രി ഞാൻ പിറന്നെന്നല്ല
കേവലം പ്രിയനെ വേർപിരിഞ്ഞാധി നിറപ്പാ ॥ — ദേവി ॥

൨

എന്നു നിൻ പ്രിയൻ നിന്നെ ബന്ധം പിരിഞ്ഞു പോവാൻ - പന്ന
ണിമുലയാം ളുപറക നീ പരമാർത്ഥം ॥ — കിം ദേവി

(൨)

ദേവനത്തിലെ തോററു പെട്ടന്നൊടി
വെദനകളും വന്നു ഭാവനമൂടി
നാവിന്നന്നേ ഴൽ ചൊല്ലുവാൻ നവപ്രേമയോടി
പെവശാൽ പ്രിയപ്പൂമാറു വെടിഞ്ഞവനൊടി ॥ — ദേവി ॥
ഉന്മാദം കൊണ്ടു ചെയ്യുക ലൃഷ്ടം ക്ഷേഡിക്കനി
മ മിഴികനേ വനെ കാണേണ്ടാമി വാക്കൂ — കിം ദേവി

(൩)

ഉച്ചിഷ്ടം ഭുജിക്കയില്ലൊതു നാളുമെഞാൻ
ഇം കാലുകഴുകയില്ലാ പുരുഷന്മാരൊടു
പ്രച്ഛന്നരതിക്കെ കറി പ്രാർത്ഥിച്ചാലവനെ
പ്രസഭം നിവധിക്കേണം ചസിപ്പുനിന്നിവിടെ ॥
— ദേവി ॥

ചൊന്നതൊക്കയുമെവം തന്നെയിവാക്ക
എന്നുടെ തനയാസുനന്ദയും നീയുമൊക്കെ — കിം ദേവി

രംഗം 13 ചേദിരാജധാനി

(൫൦)

വൃന്ദാവനസാരംഗം — ചെമ്പട

താപാർത്താനളമചിന്ത്യ ചേദിപപുരേ സാ വാസസിദ്ധിം ഗതാ സഹി-
താ സുബാഹുപുത്ര്യാ ॥ ഭീമാജ്ഞയാ ഭുവി ച വിചിന്വന്തം സുദേ-
വോ ഭൂമിദേവോ നിഗദിതവാൻ വിലോക്യ ഭൈമീം ॥

സുദേവൻ:—

പല്ലവി

സുദിനമിന്നു മേ സുദേവനാം ഞാൻ
സുഖമോ താവക ദയിതേ ॥

അനുപല്ലവി

സുമുഖി കാന്തനെങ്ങു പോയി ചൊല്ലുക നീ
സോദരസ്ഥലമറിയാം ദമസോദരീ ॥ സുദിന

അവസ്ഥയെല്ലാമച്ഛൻ കേട്ടു നിങ്ങടെ
ഉപവനത്തിനുള്ളിൽ സഖികളോടേ
കൊണ്ടുവന്നു ചൊല്ലാൻ നിങ്ങളെ - കല്പിച്ചയച്ചു ഞങ്ങളെ ഭൂസുരാ-
ണൊരു ദേശി ॥ സുദിന

ദമയന്തി

(ഉശാനി — മുറിയടന്ത)

(പല്ലവി)

മേദിനീദേവ താതനും മമ മാതാവിനും സുഖമോ ?

(അനുപല്ലവി)

ആധിജലധിയിൽ മുഴുകിയെൻ മാനസം
നാഥനാരിനിക്കെന്നു ചൊന്നാൽ നീങ്ങാനേ ॥ മേദിനി

(൧)

വൈരമായിതന്നു നാം ചൂതിൽ തോറ്റു നാട്ടും
ഭൂമിധനവും ഭണ്ഡാഗാരവും നഗരവും
ദ്വാരയെല്ലാം കൈവെടിഞ്ഞാനേ - പരവശപ്പെട്ടു
വൈരികൃഷ്ണാക്കൾ കേട്ടാനേ - നൈഷധൻ വീരൻ
ഘോരമാകും വനം പുക്കാനേ ഞാനവൻപിമ്പേ
നേരേ പുറപ്പെട്ടാനേ ॥ ഹേ സുദേവ

സുദേവൻ

(൨)

അടക്കിനാനൊന്നാടോ കയ്യാൽ പുഷ്കരൻ
ഉത്തുംഗികൊണ്ടെങ്കിൽ മുഷ്കരൻ
വ്യാജം കൊണ്ടെങ്കിൽ ക്രൂരൻ - ഒരംശാനന്ത്രയ്യം കക്കാശൻ പി-
ന്നെയെന്തു ചൊല്ലുക ॥ സുദിനം

ദമയന്തി

൨

അംശുകമൎദ്ധത്തും ആശരതാൻ കളഞ്ഞു
ഐകാൎശ്യമിതൊന്നുകൊണ്ടിരുവരുമായുടുത്തു
കാട്ടിൽനീളെ ഉഴന്നൊരനാൾ• എന്നൊടിവണ്ണം
കഷ്ടമെന്നാൎത്തി കന്നിലഞാൻ• കഷ്ടമെത്രെയും
അൎദ്ധത്തിൽ പൂണ്ടുഞാനുറങ്ങുന്നപൊൾ• വസ്ത്രവും ഛിത്വാ മുറിച്ചിട്ട്
അൎദ്ധരാത്രെ പൊയ്ക്കളഞ്ഞാനെ • ഹെ സുദെവ ||

സുദേവൻ

൩

അൎത്ഥമെല്ലാവൎക്കുമുണ്ടാമെങ്കിലാ• ഓർക്കണം
ബുദ്ധിയുമല്ലൊപ്പൊൾ മൊഹിതാ
മാഞ്ഞുപൊമല്ലൊപ്പൊൾ സ്നെഹിതാ• ശൊകമിതിന്നു കെൾ വൃഥാ പി
ന്നെയെന്തുചൊല്ലുക || സുദിനം

ദമയന്തി

(൩)

സംശയമിനിക്കില്ലുവെൎപ്പെട്ടൊട്ടെന്നു
വിംശയശനൂരനും സംശയമുണ്ടായില്ലാ
ആശുപിന്നെ ഞാനുണൎന്നെന്നെ• കാന്തനെ പാൎശ്വ-
ദെശമെങ്ങും തപ്പിനെന്നയ്യൊ പിന്നെയുണ്ടായ
ക്ലെശമെന്തുചൊൽവതിപ്പൊൾ ഞാൻ• കാട്ടിൽനിന്നന്നെ
ദെശെനിങ്ങുകൊണ്ടുപൊന്നാനെ• ഹെ സുദെവ ||

സുദേവൻ

൪

നിനച്ചുവന്നതുമല്ലദൈവമാക്കുമെ-
നളനെ നിന്നൊടു ചെൎക്കുമെ
നിന്നെക്കണ്ടെത്തി ഭാഗ്യമെ• താതനെകാണ്കയൊഗ്യമെ
പൊകവെണ്ടുതഞ്ഞിനി || കുണ്ഡിനരാജധാനി. സുദിനം

രംഗം 14

മൊഹനം— ചെമ്പട

ദൈന്യസ്ത്രീം താംഭീമപുത്രീം വിദിതപരമാതൃഷ്ഠ-സ്ത്രാലയസ്ഥയന്ത്യാ
സപ്രത്യാസന്നജാതാ സാനുഗാവാഹനെന പ്രാപ്യാ ഭൈമീകു
ന്ധിരം പ്രാപഹതാരം ||

പല്ലവി

താതപാദയുഗമാദരെണതവ
തനയാഞാൻതൊഴുതെൻ ||

ദമ അനുപല്ലവി

വീതഖെദമിഹ ചെതസാകിമപി
വിഹിതചാപലസമാശസിതം ||

താത•

അന്തരംഗമതിലാശിതൊത്തിരുന്നിതതീവവിരഹ
മതിമറന്നിതരം-അന്തിയാംപൊഴുതിലംബുജവനിക
ളെല്ലാംഴലെഅതിശയിച്ചൊരനുഭവമായിക്കിപ്പോൾ താത-

൨

നാട്ടുപെണ്ണായതു കൊണ്ടുടലെത്തുമിപ്പുനാഥൻ പിരിഞ്ഞതിലലം
വ്യഥ - കാട്ടിത്താറും നടന്നു ഝടിതി പരഭാവം കമനമവനവന
തെന്തെന്നാരറിഞ്ഞു ॥ താത-

൩

ഏതുചെയ്യൂ പ്രാണനാഥൻ തന്നെ കാണാകിലൊഴിഞ്ഞു നഹി,
സുഖമിനിക്കംഹാ - ത്രയധിവാരിധി, യിലാണ്ടുകിടക്കയെക്കരളുരു
തി അസുഖമിതിക്കിനിവരികിലെറെ നല്ലു ॥ താത-

ശൌരാഷ്ട്രി — മറ അംത

പല്ലവി

നിനക്കുകുശലംപോലെമെല്ലെമെല്ലെ

അനുപല്ലവി

നിന്നെക്കണ്ടരിനാലെഎന്മനംകുളുർത്തിതുപല്ലവാംഗി ॥ നിനക്കു-

൧

നിന്നുടെപ്രിയൻനിന്നെകൈവെടിഞ്ഞു
എന്നതുകൊണ്ടുനീയെന്തഴൽപിണഞ്ഞു
ഒന്നുകെളിനിക്കിപ്പോളുൾധിമാഞ്ഞു
അന്നെന്തെഎന്നരികിൽനീവരാഞ്ഞു
ആരതരതിനിയായുധിഹൃദയെ - മമതനയെ
ഖെലംശമമയെശമകെയ നിനക്കു-

൨

ഭൂദെവർപലരുണ്ടെന്നാലുദിക്കും
ആദരാൽതിരഞ്ഞവരറിയിപ്പിക്കും
കാന്തനൊടചിരാൽനീയെത്തമിക്കും
ഞാൻതന്നെപുഷ്കരനെസംഹരിക്കും
അതിനിപ്പിനിക്കപെക്ഷാഹൃദയെ-കിമുകഥയെ
സുഖംകുനയെതൃനയെ* നിനക്കു-

പ്രാണെശനൊടിനിക്കവിടെയും

വാരനിധാനം പിരിയാതെയിവിടയും
ആനമീവിപത്തെല്ലാം പൊയ്പായും - ആനന്ദം നമുക്കെ
ല്ലാം വന്നുതായും - അഭീഷ്ടിയോമൃഗനാഭിയസദ
നെ - ഗതശങ്കാനേതവനുതനെ ഉടനെ *
അമൃതകിരണകരന്തിമതിഭാരം ഹരന്തി
പതുഗിരമുദയന്തി പ്രീതിപൂരം വമന്തി
സപദിനിശമയന്തീ സാത്രം വെദത്തെ ജന്തി
രുധിരമുദമയന്തീ വാസമാശം വഹന്തി *

തൃതീയദിവസകഥാ സമാപ്തം

നളചരിതം

മൂന്നാം ദിവസത്തെ കഥ

പുന്നാഗവരാളി — അടന്ത

നവവിരഹമയന്ത്യാം നൈഷധെ ദീനയന്ത്യാം
ജനിതവിമമയന്ത്യാം ജാതതാപം വസന്ത്യാം
വ്യസനമകലെയാവാൻ വീണിരന്നാശു ദേവാൻ
നൃപനഭജത ദൂവാന്നാട്ടുപ്പൂവാൻ ത്രപാവാൻ *

പല്ലവി

ലോകപാലന്മാരെ ലളിതമധുരാണി
വിഫലാനി വെറും വരഫലാനി കാണി *

അനുപല്ലവി

ശോകകാലം മമ വന്നാലെന്നിൽ
ശോഭയല്ലൌദാസീനതയിദാനീം — ലോക

൧

ദിനമനു നിങ്ങളെ ഞാൻ ഭാവിപ്പതും
വെറുതെയിന്നെന്നിൽ കൃപ നിങ്ങൾ ഭാവിപ്പതും
അനുജനോടു തോറ്റുള്ളോരവവിപ്പതും
ഓർത്താൽ- ആരൊരുവൻ മേലിൽ സേവിപ്പതും * — ലോക

൨

കരണീയം വനമെന്നിനിക്കു തോന്നി - എന്നിൽ
ധരണീയജനങ്ങൾക്കും വെറുപ്പു തോന്നി
തരുണിയെ വിട്ടു കാട്ടിലിരിപ്പു മൂന്നി - അപരി
ഹരണീയവിധിയന്ത്രം തിരിപ്പു മൂന്നി * — ലോക

൩

പ്രതിദിനം നൈഷധൻ നമസ്കൃതനെ - ഭൈമീ
പതിയെ വേർതെല്ലു ദുഃഖം വരുത്തരുതെ
അതിസങ്കടചാപല്യമിനിക്കരുതെ - എന്നെ
അധീരനെന്നാരുമപഹസിക്കരുതെ * — ലോക

കല്യാണി—ചെമ്പട

സ്വാനാഥ വരെൻസ്സുഖെനജീവൻ പരമാനന്ദസു
നിർവൃതാനന്ദമായ് ॥ ഭവനെവനതാവമനുഗ്രഹ
തപംസപുരാനിശ്ചിതതെവിചാരിതതപം ॥

പല്ലവി

വേലാരവിപിനമെന്നാലെഴപാരിതാകിൽനഗരം ॥

അനുപല്ലവി

നാരിമാരും നവരസങ്ങളും - നയവും ജയവും ഭയവും വ്യയവും
നാട്ടഭരിപ്പവരൊട്ടനടപ്പതു ॥ (വേലാര

൧

അവിടങ്ങൾസങ്കടങ്ങൾ അകമെട്ടുപ്പട്ടഗങ്ങൾ
അധികം ഭീതികരങ്ങൾ മനസാവചസാവിദിതം ഗദിതം -
കാമാദികൾ തന്നെ നിനച്ചാൽ - ഭീമാകൃതിധാരികൾവൈരികൾ
(വേലാര-

൨

സദനങ്ങൾശോഭനങ്ങൾ സാധുസഭാതലങ്ങൾ
സരസങ്ങൾഗഹനങ്ങൾ സജ്ജലാസശിലാ - തടനീ
ജനനീ രാജ്ഞാ ഇനമെ തരുവൊട്ടധ രാജ്ഞാനമതെന്നാ
രമഭൂതികൾ ॥ വേലാര-

൩

ദുരിതങ്ങൾ ദൂരിതങ്ങൾ ദോഷങ്ങൾ ദൂഷിതങ്ങൾ
അതിമോഹലങ്ങളുമല്ലങ്ങൾ അധുനാ വിധിനാ
കതനാഗ്രഹങ്ങനാമെല്ലെ വതമാധികൾമാഞ്ഞിടു
കാളലനചിരെണ്ണനമുക്കിഹ ॥ വേലാര-

ഭൈരവി—ചെമ്പട

അങ്ങൊരിങ്ങുഴന്നുംവിപിനഭുവി മൂന്നാവിചാരം
കലന്നും തൂംഗാതങ്കംവളുന്ന തൃന്നതതിഷ്ഠു കിടന്നും
സുരേന്ദ്രാനിരന്നും ॥ തിങ്ങും ഖേദമറന്നുംവിചസമനുനടന്നീട്ട
മന്നോഷധ്യന്ദ്രൻ വൻകാട്ടിൽകൂട്ടിതാൻനട്ടുപിലോതുഗിരം
ചെയ്തു വിസ്മൃഷ്ടു വണ്ണാം ॥

പല്ലവി

അന്തികെ വന്നീടണം അല്ലെ നീ തിരിഞ്ഞിടണം ॥

അനുപല്ലവി

എന്തിപറഞ്ഞമൊഴിനീകെട്ടിലയൊപന്നഗിതെത്ത ॥ അന്തികെ

൧

കാട്ടതീയിൽപതിച്ചെന്നെ കളിയല്ലടഞ്ഞുവെക്കുന്നതിനെ - കൂട്ടി
കൊണ്ടുപൊകതാനെ കുശലംതെവംവെപ്രസൊനെ ॥ അന്തികെ

൨

വെന്തുദെഹംപാരിപൊരുംവിധിവശരന്മാരെല്ലാപൊരും - ബന്ധു
നീയൊഴിഞ്ഞില്ലാരുംവിവശതമെനിനാൽരിരം ॥ അന്തികെ

൩

നിന്നുദന്തംഭൈമി ജ്ഞാനെ നിഖിലവും ഞാനറിഞ്ഞെനെമന്ദി
കൊള്ളാമയിതിന്നെമരന്നവെദനാതിട്ടനെ - അന്തികെ

ശങ്കരാഭരണം — മുറിയടന്ത

പെടികണ്ടൊവരുവനരികെവൻകൊടും കാട്ടതീയിൽ - ചാടി
കൊണ്ടൊലൊരുഭയമിനിക്കില്ലഞാൻതൊട്ടവക്കും - കുടികണ്ടൊ
ലുടനഴവൊഴിച്ചിടുവെന്നചൊല്ലി ഞെടിക്കണ്ടൊരു രഗപ
തിയെട്ടചിവാൻനൈഷധെന്ദ്രൻ ॥

പല്ലവി

കത്തുന്നവനശിഖിമദ്ധ്യഗനാരെടൊ നീ
തതിക്കമെപവദനമെ *

അനുപല്ലവി

ചത്തുപൊമിവിടെയെന്നനീനിനക്കുണ്ടൊ
ശാപംകൊണ്ടൊ ചതികൊണ്ടൊ ചാപലംകൊണ്ടൊ * കത്തുന്ന

൧

എരിഞ്ഞതീയിൽനിന്നല്ലിനിവെണ്ടു സല്ലാപം
ഇതുന്നുകൊള്ളു കയെന്റെചുമലിൽ നിഗരതാപം
അറിഞ്ഞുവതെങ്ങിനെനീനൈഷധനെന്നപെരു
പറഞ്ഞിടെനൊമില്ലെ ഊരെന്നുള്ളതുംനെരെ * കത്തുന്ന

൨

ഭുജംഗമെന്നുതൊന്നിടപകൊണ്ടുനിന്നെ
വിശംകയൊന്നില്ലിതുചൊല്ലാംപിന്നെ
ദുശംഗതൊസിന്ധുനാമാപദംവനവാഹെന
രഞ്ജംകളുഞ്ഞുപറഞ്ഞിടെണം നെരതന്നെ * കത്തുന്ന

എന്നുടെകഥകളെ എങ്ങിനെനീയറിഞ്ഞു
നന്നുനിന്മഹിമാനമു ക്ഷിതിയിന്നു
എന്നോടെന്തുമറവിന്നുതുനിഞ്ഞു
ചൊന്നമൊഴിയാൽനിന്നെ ഞാനതിദിവ്യനെന്നറിഞ്ഞു ॥ കത്തുന്ന

ഗൌളിപന്തു — ചമ്പ

ദഹനമോചിതാക്ഷമഹിഭുജാ ദശപദശ്രവണെകൃതമാശന ॥ വിഷധരാധിപതിർവിശദജ്ഞാ ഭാരൊനിഷധരാജമബോധിതതാകൃതി ॥

പല്ലവി

നൈഷധധന്യനിന്നോടുഞാനെന്തെന്നുചൊല്ലാം

അനുപല്ലവി

വൈഷമ്യമായിമമവല്യതഹൊവിധിക്കുഗതി ॥ നൈഷ

൧

മതിമതി പിശംകതവമമജനനി കദ്രുവെല്ലൊ
മഹിമാതിരെകത്തിനുമന്ദതപിണഞ്ഞുമമ ॥ നൈഷ

൨

ഊക്കെറ്റുമഹിവരരിൽ കാർക്കോടകാഖ്യനഹം
ഒക്കെനമൊരുമുനിയെമാൽക്കെചതിച്ചിതഹം ॥ നൈഷ

൩

വാഴ്ക്കൊംകൊപംപൂണ്ടമുനിഭീശമ്ലമൊതശാപംതന്നു
പൊക്കുമഴന്നെളുന്നന്നുമൊക്ഷവഴിയരുളിപിന്നെ ॥ നൈഷ

൪

ചാപല്യജാതമിഹശാപവുമകന്നുമമ
തെപകരംചെയ്യൂതൂള്ളിൽകൊപകരമല്ലറിക ॥ നൈഷ

൫

നിന്നഴൽക്കുമൂലംകലിവന്നുമെവാഴുന്നവൻ
എന്നുടെവിഷമെറ്റുനിന്നെയവൻവിട്ടുമടങ്ങെ ॥ നൈഷ

൬

നിന്നെയറിവതൊരുവനെന്നിട്ടിന്നുടൽ മറച്ചുപിന്നെനീ
യിണ്ണുചിലുട്ടക്കിൽ നിന്നടങ്ങിനിന്നകവതാം ॥ നൈഷ

പൂർവികല്യാണി — ചെമ്പട

പല്ലവി

കാദ്രവെയകുലതിലകനിൻകാൽത്തളിരെ കൂപ്പുന്നേൻ ॥

അനുപല്ലവി

ആത്മഭാവംനിന്മനക്കാമ്പിലാവോളം വേണമെന്നിൽ ॥ കാരു॰
ഭാമകദശകളെല്ലാംമനസ്സുകൊണ്ടേകണ്ടുനീതാൻ
ധീമതാംവരകടിച്ചുദേഹംമറച്ചുപൊയ്യുറെറാന്നായ്
രൂപമെല്ലാംവെറെയൊന്നാക്കിക്കൊണ്ടുമെ
നാമധെയമവനിനീളെ സഞ്ചാരമിനിമതാം പ്രീതൊഹം ॥ കാരു॰
സജ്ജനസമാഗമത്താൽ സകലജനങ്ങൾക്കുമുണ്ടാം
സജ്ജനിഫലമെന്നല്ലൊസത്യവാചകം
സഞ്ചരനായിന്നെക്കണ്ടുമിക്കതും വിപിനത്തിൽനിന്നുഇജ്ജന
ത്തിന്നഴൽതീൎന്നുപൊയാലുമറിയാകണ്ടോരു॰ കാരു॰

൩

ഇന്ദുമൌലിഹാരമെനിക്കിന്നിനിയെന്നോടുചൊല്ക
എന്നിനിക്കുണ്ടാവുയൊഗംഖിന്നയാതയാമുന്നെപ്പോലെ
മന്ദിരത്തിൽചെന്നുവാണുകൊള്ളുവാനും
എന്നിയെഅറിയാമെന്നാകിൽ ചൊല്ലണമെല്ലാം
നാഗെന്ദ്ര ॥ കാരു॰

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി — ചെമ്പട

പല്ലവി

ചിന്തിതമചിരാൽ വരുമെന്നിനക്കൊരന്തരായമില്ല നൃപതെ॰

അനുപല്ലവി

അന്തരംഗെതവവാഴുന്നവൻകലി
വെന്തനീറീട്ടുമെവിഷശിഖിന ॥ ചിന്തിത

൧

ഏതന്നാകിലുമിവൻവിട്ടുമുടനെ॰ പിന്നെ
നീതന്നെവെണംതവഗുണവല്ലടനെ
പെതന്നെതൊന്നുന്നതുമിഹഗഹനെ॰ വിട്ടു
ഭൂതനായകനെനീഭജമൂഢനെ
സാകേതംതന്നിലെപ്പൊയത്തുവണ്ണനെ
നീകണ്ടുസെവകനായ്ശീഘ്രം
പൊമിണ്ടുലത്തുമ്മൂച്ചമായ്വൈകാതെ
കണ്ടുഭവിതാമെസംഗതിയുംഭൂപാല ॥ ചിന്തിത

൨

ബാഹുജഭാവത്തെനീനീക്കിക്കൊള്ളു॰ ഇനി
ബാഹുകനെന്നുപെരുമാക്കിക്കൊള്ളു॰
സാകെതപതിയെസ്വാമിയാക്കിക്കൊള്ളു॰ പാൎത്താൽ

സാധ്വൃതയവനെന്നുമയിലൊള്ള
വിശ്വാസഭാജനമായുന്നാൽപിന്നെ
അശ്വഹൃദയമവനാൽഞാൻകിട്ടുകിൽ
അക്ഷഹൃദയംവശമായ്വരുംതവ
അക്ഷമനാംകലിയുമന്നൊഴിയും ॥ ചിന്തിത

൨

വന്നൊരുമുനിവരശാപമതും — വന
വഹ്നിയിൽവീണുമമമോഹമതും
നിന്നൊടിങ്ങിക്കവന്നയോഗമിതും — നൃപ
പിന്നയുംനമ്മിലെസല്ലാപമിതും
നിത്യമായിന്തിപ്പവർഭൂലോകത്തിൽ
അത്യന്തമൊദിപ്പവരെന്നുള്ളതും
സത്യമെയാകഥിതംപോകനീയുമെങ്കിൽ
അസ്തുപുനദ്ദശനം രിപുകശന ॥ ചിന്തിത

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി — ഏകതാളം

നളോലബ്ധ്വാവാസോയുഗളമഗളദ്ധൈര്യവിഭവസ്സ്വിംവൊഢ ക്ഷാംജാനൻവിപദമപികാർക്കോടകമുഖാൽ അഥധ്യായഞ്ജായാം കതിപയദിനൈഃ പ്രാപ്യചപുരീമയോദ്ധ്യാ മാംലോക്യക്ഷിതിപ മൃതുപർണ്ണംകഥിതവാൻ ॥

(പല്ലവി)

ഋതുപർണ്ണധരണീപാലനീജയിക്കേണം.
ഉപകർണ്ണയമെവചനം ॥

അനുപല്ലവി

അതിചണ്ഡരിപുഷണ്ഡ ഗളഖണ്ഡന പണ്ഡിത
ഭുജമണ്ഡബലദണ്ഡധർമ്മണ്ഡിതഭൂഖണ്ഡ ॥ ഋതു

൧

ധരിക്കേണമെന്നെനീസൂതനെന്നാകിൽ
ഭരിക്കേണമെന്നുവേതനം — തേരിൽ
ചരിക്കേണമൊരിക്കലെന്നിരിക്കിലൊ തവസാരഥിഭാവംകൈട്ട
ന്നേൻ — അത്ഭുതാപൂർവ്വംചൂടുന്നേൻ — വാജികളെഭരിച്ചുകൊള്ളുവ
ൻ — ജാതിതിരിച്ചുചൊല്ലുവൻഭീതികളുവൻഗതിഭേദങ്ങൾകരാവെ
ന്ന്യെപഠിപ്പിപ്പൻ ॥ ഋതു

൨

ഇനിക്കില്ലെന്നറികകശ്യംഭവവുമിന്നു
നിനയ്ക്കിൽനീയൊഴിഞ്ഞവലംബവും — പാരി

ലരിക്കന്റെകുലമലങ്കാരിക്കുന്നിനൊടെകീൎത്തികെട്ടു വന്നൊൻ-
തെപംപൊന്നെനിന്നൊൻ- ബാഹുകനെന്നിനിക്കുപെർ ക്രൂ
പയെന്നിൻജനിക്കു മാകിലൊദ്രുപതവകിങ്കരനെന്നൊക്ക ശിവ
കിങ്കരനൃപാ- ഇത്ഥം

൩

അൻകംപോയമിതവമാനസെ- ഉന്നി-
ക്കുന്നമതിതരികമവാനസെ- കര-
മറിവലവണാലികളൎയ്യുതരികിൽപൊതുമമദ്ഭുപതെ മാരൊപ
മിതാകൃതെ- താനെതന്നെവിറകുംകൊണ്ടുവന്നു ഞാൻറെയ്യാ
ചൊറ്റുമുണ്ടാക്കികറവെന്നിയെവിളമ്പിനിവയ്ജനമൂട്ടാ ॥ ഇത്ഥ

വസന്തഭൈരവി—ചെമ്പട.

പല്ലവി

വാസവസുതമമനിലയെസുഖം
വാഹുകസാധ്യമതെ॥

അനുപല്ലവി

വ്യാസുനിനക്കിന്നതന്നെനസഭന്ദ്രോചിതം
വാത്സല്യമിനികുതിന്മേൽ॥ വസവസ

൧

രഥവുംകുതിരകളുംനീതാൻപരിപാലിക്കേണം
രസികൻതാനെന്നുനീബോധിക്കേണം
ഷ്ണതവുംമധ്യഹ്നവുംകഷീരവുംനിനക്കധീനം
പചിക്കേണംഭ്രസുരെളുങ്ങിപ്പിക്കേണം
എന്നെരക്ഷിക്കഎന്നുചൊന്നാലുപെക്ഷിക്കുന്ന-
തെന്നുടെകുലത്തിലുണ്ടൊ- വസവസ-

൨

ഇവനുപെർജീവലനെന്നിവനുപെർവാർഷ്ണേയനെ
ന്നിവരിതുവനുമമസാരഥികൾ
ഇവരുടെഗ്രഹംതന്നെനിനക്കുംഗ്രഹമറിക
ഇവർനല്ലസൌജന്യവാരിധികൾ
പകലൊമഹാനസത്തിൽ പാകവൃത്തിമെല്ലാനി
ശിപായിലയെവാക്കന്നി॥ വസവസ-

൩

ദ്രുതതരഗതിമമകുതിരകൾക്കെതും പൊരാ- അതിനിതുവക്കമി
ല്ലചതുരതയും- ഇതരകുതിരകളെഅതിശയിച്ചുതിരയും പ്രതിദി
ഫലമകൾപതുമതയാല്ലതിയിൽ കുതിരകൾക്കുപകശിക്ഷമധുര

ശ്ലോ - വിദുരക്ഷേത്രമതതെ ॥ വസവസ-

തോടി—ചെമ്പട

പ്രീതിപ്രദേശസ്ഥസൂര്യ പണ്യരാജേ സ്ഥിതപ്രകാശെ നിഷധേന്ദ്രഭൂമീശെ - നിശാന്തശാന്തെതതത്രാപി രാസീദപാന്താമൃതാ പൂർണ്ണയകെ നമ്രീയാം ॥

പല്ലവി

വിജനേ ബത മഹതി വിപിനേ നീയുണർന്നിടുമ്പോൾ വി-ജനേ എന്നു ചെയ്യും ദയിതേ ॥

അനുപല്ലവി

അവനേ ചെന്നായോ ബന്ധുഭവനേ ചെന്നായോ ഭീരു നന്ദനാണ്മനിന്നു സാമ്യരുചിമുഖമെന്നോ പൂർണ്ണേന്ദുകാമ്യമുഖലഹം ॥ (വിജനേ

൧

ദയിതേ ലഭിപ്പതെന്തോ ദയിതേ വിശക്കുന്നേരം ദയിതേ വിമായാമോഹശയിതേ അത്ഭുതശിവശിവ സുചരിതേ നിന്നെ നിനെപ്പോൾ കിരവാണി ഭൈരവാണി സാരവപൗരവാണി വെല്ലാ കാന്താനി ॥ വിജനേ

൨

വ്യസനമപി തവ വല്ലഭജനലനേ കുശലം നീലനയനേ മമ മേനേ രഗമനേ ഗഹനേ സന്താപങ്ങൾക്കു സഹനേ ശിഷ്യരല്ലയോ ഹരിണോപാളികരിവരാളിങ്ങു വർത്തവതരുവരേഷ്ഠ തരുവരേഷ്ഠ പൂജകൾ വിജനേ

൩

ഉറ്റോരരണ്യേ നിന്നെ ഉരുകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ - നരകാലിതയമില്ലെന്നറികാതിതിവിയോണ്ടതോർത്തതൊന്നും നിന്നെ - ഭരിയാഞ്ഞു നിനക്കില്ലെപ്പൂത്തെ ബുദ്ധി വിഷ്ണുഭക്തി മദ്യേതരഭക്ത്യബുദ്ധികൃത്യ സാന്ത്വിയം തുണ ॥ വിജനേ

പന്തുവരാടി—മുറിയടന്ത

ചിന്തയന്നിതി ചേതസി കാന്താം ഭൈമിയോഗവിധുരം നിഷധേന്ദ്രം ॥ ജീവലോകമഹസി ജാതു സഹാസോ ജീവലോകസ്യ ചന്ദ്രമവാദീൽ ॥

പല്ലവി

അവളെത്തൊരു കാമിനീ ഹേ
ബാഹുകതവ യാ ധൃതിശമനീ ॥

അനുപല്ലവി

സ്വവിചാരം നിയതം പരിചിതം യൽകൃതേ നിശി നിശി ॥

(അവളെ

(സൌരാഷ്ട്രം—മുറി വടന്ത)

(പല്ലവി)

സൈ്വരവചനം സ്വകൃതരചനം ഭണിതംജീവ ലാം-

(അനുപല്ലവി)

ആരെന്നറിയെണ്ടാകെളൊരുമാനവൻ
ആരാനൊടുംപറഞ്ഞുതൻവ്യസനം ॥ സൈ്വര

(൧)

കെൾക്കിലുണ്ടെകൌതുഹലം പാൎക്കിലവൻസാധുശീലൻ-
മൈക്കണ്ണാളുമാണ്ണുവലം വിളയാടിനകുലം-
ഉണ്ടായ്വന്നിതൊരുമൂലം കണ്ടറിവാൻമൃഗശീലം
തെണ്ടുവാനുംഫലമൂലം കണ്ടവരാർവിധിദുശ്ശീലം- സൈ്വര

൧

നീയുംനിന്നുടെതരുണിയും അഭിപ്രായാനുകൂലമമായ
പലർകൂടിക്കളിയാടിത്തെളിൎച്ചൂടിസുഖമായിധനംതെടി
ക്രീഡയാനടന്നളവിലങ്ങവളെ വെടിഞ്ഞയാനൊ
നടന്നാനൊസ്സ്വയവാനൊധൃതിമാനൊ നിതാന്തംപിന്നെ
ക്കിടന്നുനിന്നുഴൽവഹസിവിലവസി ॥ അവളെ

(൨)

പൂരിതധനസന്ദൊഹം ദൂരവെവെടിഞ്ഞുഗെഹം - ഭൂരിദുഷ്ടമൃഗ
സമൂഹംപുക്കവനനിവഹം - സാപിനാരീസ്വവ്യാമൊഹം കൈ
വെടിഞ്ഞായാൾകാന്തദെഹം - സമ്പത്തുണ്ടാമിനിയെന്നൂഹംതദ്ദു
ശംതങ്ങളിൽസ്നെഹം ॥ സൈ്വര

൨

ആനെന്നുമിനിക്കുള്ളതെന്നും അഭിമാനമെല്ലാവൎക്കും തൊന്നും-
അതുമായം അതമെയം അതുമായുന്നതുമല്ലുലകിൽ കായം-പൊ
കിലുംതദുപായം യൊഗികൾക്കുപദെശം ഗതനാശംഅതിക്ലെ
ശംപശുപാശം ജഗദീശം ചിന്തിപ്പാൻ ജനമൃതിക്ഷയമനുഭ
വിപ്പവർ - സൈ്വര

(൩)

അവളുവശമുറങ്ങുന്നെരം അവിനയവാൻപൊയിദൂരം അവന
കലെപൊകുന്നെരം അനുതാപംപാരം - ആവനമതിവപെലാരം
അവളുടെയഴൽപാരം- അല്പബുദ്ധിക്കതുവിചാരം അത്ഭുതമതൊ
ക്കെസാരം ॥ സൈ്വര

൩

ഈവണ്ണമവർപ്രാണഭാവം ഒൎക്കിലെവം ദൈവത്തിൻപ്രഭാവം

അറിവാനുംപറവാനുംപണ്ണവാനുംകഴിവുണ്ടാമറിമാനും സിം
ഹമെട്ടടിമാരും നിറയുംവനവാസെ അനുഭൂതെ പുനരെതെ
നപൂരാതെ സംബന്ധങ്ങൾ അത്ഭുതങ്ങൾ പറകപതിന്നെനി ॥
അപരെ

ദണ്ഡകം

സാകേതവാസിനിനിജാകാരശോഭാ നിരസ്താശോകമാരാദിഷ്ട
ധരാജെ ഭ്രമസുരൻ നടനഭിമനുവരനെന്റസാഹസികനവനെ
നരലോകമതിൽ നിഖിലദിശിവെഗമൊടു, തിരവനിതിവാചാ ॥
സഹിതാശ്രുപാദമനദമദാന്തനെസ്സോദരിയുമതിതാന്തയായവരെ ട്ടു
ചെ തിരകമിശ, യൂയംഭയിതമുതമായം - സകലനൃപസഭകളിലു
മൊരുപൊഴുതു കളികരുതി - യൊരുവി ലൊരുമൊഴിയുമരചെഷ്ടിൻ
നെങ്ങൊട്ടുപൊയിസഭംഗൊദൃതൊസിപടഭംഗൊസ്തു - വൈദമി
തിനില്ലാ ഏതുമറിവില്ലാഞ്ഞാധിമമനില്ലാ - ഏവമയി കിതവമമ
ഭാവമിതിമതുമറികയാവദസുനിയമമതുമില്ലാ ॥

ഇതി വാക്കിനെകനൊരുപ്രതിവാക്കുചൊൽകിലതു - മൂഢമനതു
നിങ്ങൾ പറയെണം ഇതി സപദി വൈദമീ - മൊഴികരുതിയെമി ഇ
വർപലരിലൊരുവനഥരവികുലജ നൃപതിവരസവിധമുവിടമൊ
ഴിയതു പറഞ്ഞു -

മദ്ധ്യമാവതി — ഏകതാളം

വണ്ണാൻപണ്ണാമതീണ്ണാൻ നൃപസദസി സുധാ സാരസാരൂപ
ണ്ണ്യോൽണ്ണാ നാകണ്ണ്യാക ണ്ണ്യല്ലൂണ്ണുമതിർനുഗതവാൻ പ്രസ്ഥി
തംവൊഹൃതസ്യ - സല്ലാപസ്യാദ്ദശൊഭദ്രഹസ്തികിലതയൊബ്ബാ
ഹുകൊയെനഭൈമജ ചിന്താസന്താപശാന്ത്യസമധരണിസു
രസ്സാന്തപയാമാസഭൈമീം *

പല്ലവി

വ്യസനമെന്തെദമയന്തിസമസ്തമസ്തമയതാം *

അനുപല്ലവി

വചനമെന്തു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നേരമിവൾത്തമാനമറിഞ്ഞൊന്നൊരു
മാനവൻ * വ്യസനം

(മുഖാരി — ഏകതാളം)

(പല്ലവി)

നീവന്നനെരത്തെവന്നുനിഖിലവുംമെസമ്പന്മൂലം *

(അനുപല്ലവി)

പൊകുന്നവരാരെയുമെപ്പൊതിവിടെകണ്ടീലെഞാൻ * നീവന്ന

(൧)

എവിടെയെല്ലാംപോയ്നീതാനെന്നു ചൊല്ലുക പെണ്ണേമമ എവി
ടെയുമാത്മപരിണതാവെന്നറികിലങ്ങാമയം॥ റി വന്നം

൧

ആകവെ പിരികെക്കൊണ്ടു നടന്നെന്നെ ഒരുനാൾ
സാകേതത്തിലങ്ങു കടന്നെന്നെ - നീ കേൾ
നിൻമൊഴി പറഞ്ഞിരുന്നേനേ - പിന്നെ ഇത്ര വർണ്ണാന്തികത്തിൽ
നിന്നെഴുന്നേറ്റിങ്ങു കടന്നെന്നെ ॥ വ്യസ. ൧

൨

സ്മരനാമത്തു വർണ്ണൻ തന്നുടെ - ഇഷ്ട
സാരഥി പന്നിത്തെരെറ്റ പിന്നോട്ട്
ധീരൻ ബാഹുക സംജ്ഞൻ നിന്നുടെ - വൈദർഭീരുപാന്തരചെ
യ്യുന്നതരമരിന്നടെ ॥ വ്യസനം

(൨)

ഇക്കിൽ മറിച്ചൊളിച്ചുപോവാൻ തോന്നിയവാറെങ്ങിനെ വാ
ററ - തുണയിനിക്കിങ്ങുള്ളതൊരാളാറ് പൂത്തിറത്തുകെട്ടുന്നു ചിവാ
ൻ ॥ ൩ റ ദ ന്നം

൩

ചാരുതപമെഴുന്നിയ മനിഷ്ഠുയും - നല്ല
ചാരിത്രമെന്നുള്ളൊരു ചട്ടയും
പാതിവ്രത്യപരമകാഷ്ഠയും - കലബോലികമാക്കിതന്നെന്നുള്ളൊരു
കൊട്ടയും ॥ വ്യസനം

(൩)

പടമറുത്തപട്ടുവിന്നെ പാതിമറച്ചിരുന്നെ - പത്തുകണ്ടൊ
രുതോന്നിട്ടുടനെ ഭവതീഷ്ടധനസംഘടന്നെ നിവന്നു

൪

അസ്മദാദികൾ പലർത്ത്രതലെ - മണ്ടി
യുഷ്മദാദേശം കെട്ടിപോതിലെ
വിസ്മൃതി യാചിച്ചകാതലെ - പരമസ്വാക ഉള്ളകന്നീമണ്ണം വരാ
വാതിലെ ॥ വ്യസനം

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട

പെണ്ണാദനുശോധനവും സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും മതി - ചെ
ന്നാശു ജനനിതന്നോടു ചൊന്നാൽ ഉത്തമമായ് വൈദർഭി ॥

പല്ലവി

ജനനി മെകാന്തേൻ സാകേതത്തിൽ
ചെന്നുവാണീടുന്നപോൽ ॥

അനുപല്ലവി

അന്തിയെയെന്നുമിവിടെവരുത്തുവാൻ
ആരെനാമങ്ങയച്ചീടവ്വ ॥ ജനനി

വൻപനൊടുവൻപില്ലാക്കും ॥

ആതിന്നു വരപുരവുംനഗരവുംതിരകില്ല
മരുതരത്തവണ്ണൊടെന്നവരവരൊരുപൊലെ
ഇരുകരം കൂപ്പി നെടുവീപ്പു മുടനിയന്നു വിനയമൊടു വണങ്ങി
നിൽപ്പുവരെന്നിതുകെശപ്പൂഭവി ॥ ജനനി

വൻപനൊടുവൻപില്ലാക്കും ॥

ബാലനല്ലശിക്ഷ ചെയ്വാൻ സംപ്രതി മറെറന്താവതൊത്താൽ സാമമെന്നിയെസംഗരമില്ലാത്തധികിൽ- സാമന്തൻ താനെന്നപൊലെ അങ്ങങ്ങാനുംപൊയിവാണാൽഅവമാനത്തിനളവുണ്ടൊ ॥ ജനനി

പല്ലവി

പീഡിക്കണ്ടാതനയെസുതയെ ॥

അനുപല്ലവി

ഉദന്തമിഹവന്നിതു പറഞ്ഞതാരൊന്നെരൊ ചൊൽജനക
നൊടിനിയെന്നാൽ ഊളു ചെന്നുചൊൽവൻപൊലെ

പീഡിക്കണ്ടാതനയെസുതയെ-

പീഡിച്ചീടരുതെന്നെനീമന്നൻജനകൻ പലഭൂസുരരെവൃഷ്ടിവിയിൽനീളെനിന്നുടെമയിതൻനളനെന്നിഖിലദിശിദിംവാനായി നന്നായ്പ്പിയൊശിച്ചയച്ചാനവരിലാരാനുംവന്നാരൊഇവിടെ ॥

മഹിളമാർമൌലെമംഗലശീലെ
മതിമുഖിമാക്കീടെല്ലാ ॥

പഞ്ചാദശിരാതമിമം വിദിതം പരമാത്ഥമിതിന്നവന്നാലുദിതം ചൊന്നാനവന്നൊടൊരുവാക്യംമതിപറവാനാസ്സിജനനെ എന്നാലിനി, ഞാനൊന്നു പറയാം ഇനിയൊരു മഹീസുരനെ ഇവിടെ നാംവരുത്തി ഉടനെശ്രുതുവണ്ണാന്തികെവിടെണം॥ ജനനി

എരിക്കിലക്കാമൊദരി — ചെമ്പട

ഇതിനിജജനയിത്രി മങ്ങാരൊവാത്തചൊല്ലി-
ത്തമനുമതിയെവാങ്ങിത്താതനുംബൊധിയാതെ-
സപദിചിലസുദെവംസാരനാമദ്വിജേന്ദ്രം
സകുതുകമിതുചൊന്നാൾസുസമാനായ്പ്പവൈദർഭീ ॥

പല്ലവി

കരണീയം ഞാനൊന്നുചൊല്ലുവൻകെൾക്കസുദെവ-

൨

ധരണിയിൽമെവിപണ്ടുതാതശാസനാകൈക്കൊണ്ടു
തടന്നുചെലിപ്പകളെകൊണ്ടുനീ,യെന്നെക്കണ്ടു ॥ കരണീയം

൩

അവിടെന്നെന്നെകൊണ്ടുപൊന്നു താതപാദസന്നിധിചെത്തു-
ത്തരംതൊത്തുദൈവഗതിയില്ലെമെദിനീദെവ കരണീയം

൪

ഇനിയുമില്ലൊളന്നിമിത്തമെൻമാതാവിൻനിയൊഗത്താൽ
ഇനിയുന്നിന്നാലെംനുണ്ടുവെണ്ടുകെൾക്കസുദെവ-കരണീയം

൫

ഇവിടെനിന്നുനടകൊണ്ടുഇരുവണ്ണന്രൂപനെ കണ്ടുസപരിതൊ
ഷംപൂജകൾകൈക്കൊണ്ടുസാരസ്യംപൂണ്ടു- കരണീയം

൬

സമയഭെദം നൊക്കിക്കൊണ്ടു സഭയിലൊന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
സാധുശീലവരികനീ,വിരണ്ടുവൈകാതെകണ്ടു കരണീയം

൭

നമുക്കതുകൊണ്ടുപകരംനൈനക്ഷ ധദൾനംസാരംനിനക്കില്ലെനീ
രസംപാരംനിത്യസഞ്ചാരം- കരണീയം

൮

സതപാരംനീ|നിവ്വിചാരംസാധ്യയമെകാര്യഭാരം സത്തുക്കൾക്ക
ന്യാധിസംഹാരംസ്വാധികാരം ॥ കരണീയം

മദ്ധ്യമാവതി — ചെമ്പട

പല്ലവി

യാമി യാമി ഭൈമി കാമിതംശ്രീഘ്രം സാധയിഷ്യാമിസാമിസാ
ധിതംമയാ ॥

അനുപല്ലവി

നാമിഹസെവിച്ചുനില്ലു ഭീമരാജൻചൊല്ലു കെൾപ്പുനീമതിമ
ഖിപിധിപ്പുനാമിളക്കാതെഇരിപ്പു ॥ യാമി

൨

രാപ്പകൽ നടന്നാലില്ലാമെകാല്പരിശ്രമം ഒപ്പനെനിന്നഴലെ
ല്ലാമെബൊള്ളമെല്ലാംനില്ലനിന്നെ ചെപ്പനെകാന്തനൊടില്ലാ
ൾതാല്പരിയംമറെറാന്നില്ലാമെൽപുടവയെട്ടുക്കെണം ॥ യാമി

൩

എത്രവഴിമണ്ടിനടന്നു പണ്ടുനിന്നെക്കണ്ടെത്തുവൊളംഞങ്ങ

ധതമുന്റു അന്തലില്ലിതുകൊണ്ടൊക്കും ഇത്രമാത്രത്തിനെന്തൊളും
ഉത്തരകൊസലരാജ്യം ദധിപിത്രി ദിനപ്രാപ്യമെല്ലൊ ॥ യാമി

൩

ദീനതയിനിക്കില്ലപൊലെ സാകെതത്തിന ഞാനറിയും വഴി
വഴി പൊമൊദാനവരെംവല്ലും ചൈത്രഭാനവകുലീനം നൃപം ഞാ
നറിയുമെന്നല്ലവൻ നൃനമെന്നെയുമറിയും ॥ യാമി

൪

ആളുയച്ചിട്ടുണ്ടമ്മാനില്ല ഇല്ലമ്മാനില്ല റിതുനിന്നുവന്നു കള്ളിയ
ല്ല അതുളുകംപടികളൊടും മെളവാദ്യഘൊഷങ്ങളൊടും വാളുമാടമ്പു
ള്ളാരെത്തി വെളിനാളെയെന്നൊചൊല്ലാ ॥ യാമി യാമി

ധന്യാശി — ചെമ്പട

ധൃതമുദമുദിച്ചുസുധിച്ചുയെന്ന സത്തുതദൈവസുദെവമഹി
സുരഃ ॥ സദസി ചൊപസസാരസുസാരഥിം കഥിതവാനൃതുവ
ൎണ്ണമഹീപതിഃ ॥

പല്ലവി

മാന്യമതെ അഖിലഭുവനതലകീൎത്തിതബുധജനമാന്യമതെ ॥

അനുപല്ലവി

ദൈന്യമെന്നവാൎത്തപൊലുംപരമൊരുപൊഴുത റിയാതഭവാ
ൻവൈമനസ്യമുള്ളതുവൎണ്ണിപ്പവചനമെതദ്രൂപകണ്ണയതാം മമ ॥
മാന്യ

൧

ശങ്കനീയമെന്നാകിലും കൗതുകം കഥയെന്നെ ചൊല്ലുവൻ റിതുകല
വസരമിങ്ങനെകുശമിങ്ങൊരിംഗിതമിങ്ങനെ സങ്കുലം സകലാദ്രു
മണ്ഡലിന്ദ്രംപ്രെതം ധൈര്യമാഞ്ഞിതൊ ശംഖമദ്ദൂമംഗലധ്വനി
മിങ്ങുഖെഷ്ടു നിശമ്യതെ ॥ മാന്യ

൨

എന്തതിന്നൊരുകാരണം ശ്രൂനപന്തണിമുലമാർ മണിസുന്ദ
രീദമയന്തികാനനദ്ഭ്രാന്തനൈഷധധരൊഷിണി താന്തനിക്കുനി
താന്തരമ്യനിശാന്തകെളിഷ്ടവാസവംകാന്തനാക്കിനൃപാന്തരം
വരിപ്പാൻതുനിഞ്ഞു സഭാന്തരെ ॥ മാന്യ

൩

എന്നുകെട്ടൊരുവാചകംചതുരണ്ണവാന്തരരാജകം എന്നൊടെ
ന്നൊടുസന്നരാംഗി യ്സെങ്ങുടമന്നൊരുകൌതുകാൽ വന്നുവൃ
ന്ദനിറഞ്ഞുകുണ്ഡിനമിന്നതെന്നുറച്ചിന്നലെ ഇന്നുകെട്ടിതു നാ
ളെയെന്നിതാ രാളുമൂലമിരെന്നളും ॥ മാന്യ

കല്യാണി—ചമ്പ

പല്ലവി

വരികബാഹുകയെന്നരികിൽവരികബാഹുക ॥

അനുപല്ലവി

നിരുപമാനസാരത്ഥ്യസാരസ്യപാരികെക്കുന്നീ കെൾക്ക ലൊകൈകമാന്യ ॥ വരിക

൧

അധരിതസകലനരലൊകമാത്മനൈപുണ്യം സഫലമാക്കി കൊൾവാനിന്നുതരമൊരവസരം - അയിനനീതാനൊക്കിലാളെന്നുനിണ്ണയം - മനസിമാമകെതദിഹ മാസ്സുവൈപരീത്യമെന്തെന്നും-കഥയാമിമന്ദതകളയെണം ॥ വരിക

൨

അത്ഭുതകപ്രണയമനുരാഗംഅൽഭാവവും- സുകൃതസാദ്ധ്യമെന്നിൽമുന്നെഭൈമിക്കുള്ളുദ്ധം- അവനിസുരന്റെവാക്കിനുമൊക്കണനംഇതിഹകാരണം - അതിനുശാസ്ത്രംകാമശാസ്ത്രംസൂത്രംതാനറിയാമൊ- സുന്ദരിവിടുക്കീസാ ॥ വരിക

൩

നളനതിസുകൃതിഅതുമൂലമനസാദ്ധ്യമായി - ലളിതഗാത്രിഭൈമിനളനെലഭിക്കുമെന്നുമെ-തെളിവിനൊടെതെർന്നിതെളുക്കെണംശെളിതസംശയം- നളിനബന്ധുതാനുദിക്കിൽനാളെപ്പൊൾ നളിനാക്ഷിനമൊട്ടുഫലടനീയാനന്മണിരമണീയാ ॥ വരിക

ദ്വിജാവന്തി—ചെമ്പട

സുന്ദവൊക്താവാണീസപദയിതതൊമന്ദപിശ്രുന്നാസുധാമിശ്രാം പൂവ്വം ശ്രവസിവിസധാരെവപതിതാനുഭൊഷ്മൂവാസഹ്യാന്ന്യപരട്ടതു വണ്ണസ്യചഗിരാതത ശ്ചന്താമാപന്നരളഹൃദയൊബാഹുകഉമാം ॥

പല്ലവി

മറിമാൻകണ്ണിമൌലിയുടെമറിവാക്കിനറിയാം ॥

അനുപല്ലവി

ഒരുമയായുമിച്ചിരുന്നൊരുമായാപരാധംഅവശംചെയ്യപ്പെട്ടതൊൎത്താൽവിധുരംനിതരാംചൊല്ലാമൊ ? മറി

൧

അൎത്ഥിപാരംവരുന്നെരം ഒൎത്തുചൊല്ലുമൊരൊന്നെപൎത്തുകണ്ണാകണ്ണികയധൂൎത്തതെറിഞ്ഞു - ഓൎത്തുറച്ചെവരുമഞ്ഞുപാൎത്ഥിവ

ന്മാരെത്രകിലും - മിത്തു ചൊല്ലാംനിന്ദ്യകർമ്മതാനെത്തൻ മൊഴി
കേൾക്കയില്ല ദെവി

൨

അനവധിമമപുനരപരാധാ അതിനിതുസമുചിതമതിവാരം
അഴൽമനമതിലെഴമൊരുപൊതങ്ങടം പറകിലൊരുകമെന്നതൊഴി
കഃ അനുചിതമൊരുനാളും അപഥിഷ്ഠമതിഗതിയവപംക്കില്ലതതി
പരിചിതമിനിക്കവപംശീലം അലമലമതിചപലവിലപിത വിപ
സിതമിതുനൂനം॥ മറി

൩

പ്രകടിതമഹിമതമൊരുവണ്ണവധൂമണികളണഗന്ന ഹൃതകണ്ണമ
മതിഗതിപുനരിതിവണ്ണം അതുതെന്നുമില്ലിഇവനൊടുമഹമിഹ
തവസൂതനൻ അണിമണിരഥവരമധിരൊഹ ഭജപുരമഭിമതമതി
ൽവെഗമുന്നം അഹിമ കിരണനഥ ചരമഗിരിശിരസിനിപ
തതു• മറി

എന്നിവണ്ണമുരുവണ്ണ പ്രപഞ്ചപകണ്ണ്യ ബാഹുകഗിരംതമാന
നുനന്നു തവനൈപുണം സഫലമിന്നിനിക്കിതുപകാരമായ്॥
എന്നു ചൊല്ലിയുടനന്യരാരുമറിയാതെ തെർകയറി മൂവരുംമന്ദമെ
ന്യെനടകൊണ്ടിതങ്ങരഥവെഗമെന്തുപറയാവതൊ॥

കല്യാണി—മുറിയടന്ത

കാണുമ്പൊൾ ക്ഷണമപിപിന്നിലാമദെശം
മീണ്ടുമ്പൊമപരിചിതൻവ്യപെതധൈര്യം
തീക്ഷ്ണയംരഥഗതിവെഗശക്തിയെന്നും
വാർഷ്ണെയൻവലിയൊരുചിന്തപൂണ്ടുചൊന്നാൻ॥

(പല്ലവി)

ആരപ്പൊബാഹുകൻ ദെവെന്ദ്രസൂതനൊപാർക്കിലാരഹൊ॥

(അനുപല്ലവി)

വീരാധിവീരൻകൊസലപതിസാരഥിയായി
ഭൂതലെവാണിട്ടുണ്ടൊന്നിവനാ॥ രഹൊ

൧

അശ്വപാടിൽനൈപുണ്യമെവം മറ്റൊരുക്കനെപാരിൽകണ്ടി
ല്ലതൊന്നൊ നെക്കനെരെന്നിഖിലവുംവിദ്യാപാക്കിനുള്ളൊരുകൌ
ശലവും ഇല്ലതമ്മിലകലവുംതാരതമ്യമകലവും ഇന്നിഷ്ടലുണ്ടിവ
ൻനൈഷധൻസൂതവെഷധാരിവാനിവനൊ. രഹൊ

൨

മാർഗ്ഗംപാക്കിലടങ്ങാതംനന്നു ചൊക്കാവൊണ്ണല്ലാ - മൊട്ടക്ക

മട്ടകത്തുഗതിക്കുവെഗമനുപമം ഇതുനൊക്കുവാൻ പൊലുമാളല്ലെ
ഇക്കർമ്മത്തിന്നാമല്ലെ - പരിശ്രമിപ്പൊരില്ലെ ഇനിഷ്ഷലുണ്ടിവൻ
നൈഷധൻ - സൂതവെഷധാരിയാനിവനാ · രഥ്യാ

൩

മൂഢനാകിൽ ഞൊനത്രെ പാരിൽ പ്രൌഢപരിചയം കൂടിവസി
ച്ചിട്ടും പാടവം കണ്ടുരസിച്ചിട്ടും തമ്മിൽ ഗൂഢസൌഹൃദം രമിച്ചിട്ടും
തെടീടിനെനെല്ലാട്ടും ശങ്കാലവമിതു കഷ്ടം - ഇനിഷ്ഷലെന്തിവൻ
നൈഷധൻ സൂതവെഷധാരിയാനിവനാ ✱ രഥ്യാ

വെകട — അടന്ത

കണ്ടീലൊ രഥവെഗമെവമിവനിക്കൌശല്യമൊർത്തീ ലതൊ
ൻ മിണ്ടീലെന്നൊടുജ്ജീവലൻ മികവെഴും വാർഷ്ണെയനാചെററു
മെ ‖ വെണ്ടീലെന്നവരൊന്നു മക്കവരതൊർത്തല്ലിതം മെത്ര്യാകിയൊ
ത്തുണ്ടായുത്തര വസ്ത്രപാരമ്മതുവണ്ണൊ ബൊധയൻ ബാഹുകം ‖

പല്ലവി

മന്ദംമന്ദമാക ബാഹുക രഥഹയവെഗം
മന്ദംമന്ദമാക ബാഹുക ‖

അനുപല്ലവി

നിന്നുചൊല്ലുണ്ടതൊണ്ടൊരുവാക്കിനി ✱
ക്കെന്നുമല്ലയെന്നുത്തരീയം വീണു ‖ മന്ദം

൪

ഓർത്തിട്ടുണ്ടൊന്നു ചൊല്ലുവാനുള്ളിൽ ചൊല്ലുവ ✱ നതുമൊരൊ
ന്ദ്രുഴം കൊട്ടക്കുഹയങ്ങൾക്കു പല്ലവാൻ ✱ തെത്തൊട്ടുമെൽ നാമനിൽ
ക്കവെ വാർഷ്ണെയനു മെല്ലവെ ✱ പിന്നിൽ തിരിഞ്ഞിറങ്ങി എട്ടക്ക
ന്നെമെൻ പടതല്ലജം അനന്തരം ഇതിവിധ വെഗമൊടിതങ്ങൊടി
ക്കയെന്നതു കൊണ്ടിനിക്കില്ലുതി വെകുവാൻ ഏവമൊക്കെണം
ബാഹുക കെളുക്കനീഭാവമെന്തിതിനെതും തരാഞ്ഞു നീ ‖ മന്ദം

(൫)

അന്തിയാംമുൻപെ കുണ്ഡിനംതന്നിൽ ചെന്നൊമെങ്കിലെന്തി
നുന്നൊക്കുന്നു കാലവിളംബനകാരണം അന്തികത്തുകലല്ലാപടം
ബാഹുയൊജനവഴി ചെന്നലെഭിപ്പൂ അതുനല്ല ചിന്തിതനൊശനം
അതെന്നിയെ പാത്തുപൊകിലൊ ശാത്രിയാം ഗ്ലാകമെ പാഴിലാമി
പ്രയാസമിതൊക്കയും ഓർത്തുപൊന്നാതിനെന്തവ്യസനമൊ ത്ര
ത്തൻ വാണിതനപ്പാണിഗ്രഹണമൊ ?

എന്തു ചിന്തഹന്ത ഭൂപതെ ഏകയെനിനക്കു
എന്തു ചിന്തഹന്ത ഭൂപതെ ‖

൩

പാൎത്തു കണ്ടു ഞാൻ നിന്നുടെ വിദ്യാവൈഭവം അസ്തു ഞാൻ ഓൎത്തു
ന്ന പരന്ത്രമില്ലായ്തിനാലെന്തു ലാഘവം - പൂൎത്തിനുതൊന്നെ
ണ്ടാം ചൊല്ലുമാറില്ല ഞാൻ കൈതവം പരമാൎത്ഥം നിനക്കറിവാനു
ള്ള വിദ്യയും ചൊല്ലുവൻ വിദൂരത്തിൽ താന്നിയെന്ന മരത്തിൽ മേലെ
ഫലം ഞാൻ നിനച്ചപ്പോൾ തോന്നിയതിന്നെണ്ണം മൂന്നുലക്ഷവും
മൂപ്പതിനായിരം ചെന്നതില്ലെങ്കിൽ ചെന്നതക്കെണ്ണുക ॥ മന്ദം

(൪)

ഓൎത്തു നീ ചൊന്നതെന്തയ്യ മതിവിസ്മയം നന്നി-
ലൊരക്ഷലനിക്ക പഠിക്കേണമിന്നീ വിദ്യയും
പാത്രമതിന്നു ഞാനൊത്താലും നമ്മിലെ വൈഷമ്യയും ചെറ്റു
പാൎത്താലതു കൊണ്ടു വന്നിട്ടു കയില്ല വീഴ്ചയും ജന്തുവൎണ്ണ-
നന്നു വന്നിതു നല്ലൊരു സംഗതി ഇന്നു തന്നെ എനിക്കു പഠിക്കേ
ണം തന്നുടെ വിദ്യയന്യനു വെണ്ടുകിൽ നന്നു നൾകുകിലെന്ന
ല്ലൊ കെൾപ്പതു ॥ എന്തു വി.ത

ചൂൎണ്ണിക

ഇത്യേവമൈകമത്യാപന്നൌ ॥

നിത്യപരിവാരഹൃദ്യപരിച്ഛദാദി രാജചിഹ്നനസ്യ-
ദൈവഭൂദേവപ്രശംസിതാ കല്പിതവിദഗ്ദ്ധജാതപാഹെൊപായാഭോ
സുധാപാനലാഭലൊഭ ലുപ്തദൈച്ഛന്ദ്യ വൎണ്ണനജതുവൎണ്ണന
മധ്യെമാൎഗ്ഗാ വിദ്യാഗ്രഹണാഭിലാഷുക ബാഹുകനിബദ്ധ സു
പ്രസന്നൊ നവിതീൎണ്ണായന്ത വിക്ഷിപിതകലിമലായാമതിഹൃദ്യാ
യാമക്ഷഹൃദയവിദ്യായം ॥

കല്യാണി — ചെമ്പട

വൈദൎഭീശാപക്രൊധദഹനശിഖാദഗ്ദ്ധശെഷം സശൊ
ഷം ബിഭ്രൽകാൎക്കോടകാഖ്യൊരഗവിഷതടിനീ ഗാഢമംഗം വി
മൂഢഃ തദ്ധപ്രാരബ്ധസിദ്ധി ന്നിദ്ദമനലധിയാ ത്യക്തവാൻ സി
ദ്ധവിദ്യാ സുപ്രാകാശ്യാസഹിഷ്ണുഃ കലിരഥജഗ്ഗ്രഹസാന്ദിനാ
ന്നെഷ്ടധന ॥

പല്ലവി

എന്നെച്ചതിച്ചു നീ എവിടക്കു പൊയിട്ടു നളനി ക്കളകൈൾ
ക്കയിൽ മൊഹം ॥

അനുപല്ലവി

സന്നച്ചുവിവശനം ഭിന്നസ്ഥിതി ചരിത
ഇന്നു മന്ദമമ നിന്നെ കണ്ടു കിട്ടി — എന്നെ

കസ്തന്ത്രൂപമാപാമി ചൂഡാസജ്ജനങ്ങളിൽ
മത്സരിഭാവംഖെിലുണ്ടാംമൂഢം
ഭൂസനമല്ലിതുമന്യെതപാംകീടംസകലജനാനാം •
മൂത്സവകാരണംതപനിധനംക്രൂഢം നന്നെന്റെഭാഗ്യം
ഭണ്ഡനീയതരമനിൎന്നിസ്വപതി
ഖണ്ഡനീയഗുണനിന്ദനീചപല
ഷണ്ഡനീചഖലമന്ദനീയ്യഴറി •
മണ്ടുവാൻകൊതിച്ചതെങ്ങുനീ
അന്ധനാസ്പറപ്പെട്ടോതനിന്നെയു •
ന്ദ്യെന്തകൻവിളിക്കുന്നുവിതന്നിന്ന
വെന്തുനീറിയെഴ • മന്തരംഗമതിൽ
ചിന്തയെന്തിനിനിയൊഴിഞ്ഞുപൊവതിനു॥ എന്നെ

പല്ലവി

നിന്നെച്ചതിച്ചതുംനിയതംഞൊനെങ്കിലും
നിന്ദിച്ചിടൊല്ലാനീയെന്നെ॥

ചീ

ഇന്ദ്രമുഖാമരനിന്ദനമാചരിതംനിന്നാൽതന്നെ ലൊക്യ
സുന്ദരിഭൈമീംപരിണയതാനിയതം
എന്നതുസഹിയാഞ്ഞെന്നാലാചരിതംനിന്നൊടിവണ്ണം
ഉന്നതഭന്യസന്നഹിമാഫലിതം ചൂതിൽതൊററതും
കാനനങ്ങളിലുഴന്നതുംമനസികാമിനിമപിമറന്നതും
കായവൈകൃതമിയന്നതുംകിമപികാളിമായശസിവന്നതും
അന്യസെവനകൎമ്മംതുടൎന്നതും • മന്യെസമമവഞ്ചനമെന്നതും
നിസ്തൂത്തമകൃതമൊക്ഷനരാധിപ • നിന്നൊടെന്തു • വെതഞാൻ
പറായണ്ടത॥ നിന്നെ

മദ്ധ്യമാവതി—മറിയടന്ത

വഞ്ചകനിവരികനെരെവാ ഞരയെന്തിപ്പോൾ॥

അനുപല്ലവി

ലുഞ്ചനംചെയ്യുന്നസിനാന്തനംഗളനാളീം॥ വഞ്ചക

ചീ

കനക്കെ കൊതിനിനക്കേറ്റു ചൊല്ലുമറുത്തതാരൊടു • മനസി
ജൊ ഇപ്പൊൾ മനസ്സുമറിഞ്ഞങ്ങു തിരിച്ചുനീ അപമാൎഗ്ഗമതിലെ
സഞ്ചരിച്ചുനീ വിധിച്ചവിധിയും വിസ്മൃതമൊ വിശേഷിച്ചുമി
ളകെൾക്കകലെ • വിരഹംനന്നങ്ങുഭാവം നിനക്കെങ്കിൽ നീ
യുദ്ധായ്ക്കുളിക്ക വരികെടൊ॥ വഞ്ചക

പുറനീര — ചെമ്പട.

(പല്ലവി)

ക്ഷമിക്കവേണമേ അപരാധം ശക്തിക്ഷയമാണ്ടോടെ വേണ്ടവിരോധം ॥

(അനുപല്ലവി)

ശമിക്കനിൻകോപം ഭൂപകലിതാൻ മലിനൻ ബലക്ഷയവാനെങ്കിലും ബലിഞാൻ ॥ ക്ഷമിക്ക.

(൧)

ബലമെന്നുമറെറാന്നല്ലേ ബുദ്ധമെയ്യുലകിൽ നളിനാസനവിധിവൈകൃതമേ - ഫലമെല്ലദ്ദേശ്ശിലശേതമെല്ലൊകെഭവമശത്രുനിധനന്മാർക്കുമേ ॥ ക്ഷമിക്ക.

൨

വധിച്ചുകളവാനൊഴിച്ചുതാനാപിണച്ചപതിയെല്ലാം - നിനച്ചാലും അസൽക്കരിച്ചുപതിച്ചുടൻ പിടിച്ചുനീ നമസ്കരിച്ചുപിന്നെ എന്നെസ്തുതിച്ചുനീപഠിച്ചതെവിടെ - പാപകപടംനെന്തുചിന്ത്യഫലമകാരണം - അനർത്ഥമൊരൊന്നെവരുത്തിനാനത്തുപെറുള്ളുന്നിനെയങ്ങുയക്കമോ ॥ വഞ്ചക.

(൩)

പരപീഡനമിനിക്കപ്രമമെന്നറിക

പിരിമെപുഴമധർമ്മമെന്മകളെ

പരമിപ്പൊൾദ്ദേശ്ശിലമെല്ലാംശരമേ - ഇനിമേൽ

ഭൂപമ: ജന്തകെട്ടിരിക്കനിശ്ചിതമേ ॥ ക്ഷമിക്ക.

൪

കണക്കിൽപരിച്ചുള്ളന്നിനയ്യിലെനുടെമനസ്സിൽ വരുംചകാപംരണക്കുമൊ ഇപ്പൊൾവന്നക്കംകണ്ടിട്ടോനുറച്ചുഞാൻ ഒരു വാക്കെകെൾക്കവെവരം കറച്ചുഞാൻജനത്തിനിനിനിൻബാധയരുതെ യഥാകാലമഥവായഥാരുചിവിപ്പത്തനാകില്ലംസുവൃത്തകാരികളൊരുത്തരെയുമുപദ്രവിക്കൊലാ ॥ വഞ്ചക.

(൫)

ബഹുമാനിയാഞാനാരെയുംത്തുന്നവൽ - തപോബഹുമതം തവചരിതം ഗുണവൽ - ഭവദാദേശമിനിക്കൊരന്യനിവൽ - ഇനിമെൽകെവഷീന്തിതെളിഞ്ഞിരിക്കുംമന്നിവൽ ॥ ക്ഷമിക്ക.

കലിനളനെയ്യുംകൈവിട്ടെവംകഴൽക്കവണങ്ങിനാൻ - കലിയെനളനുംകൈവിട്ടാജ്ഞാവശികൃതനാക്കിനാൻ - അടിച്ചിതമിലംവാഷ്ണെയൊപെതനാളുള്ള വണ്ണനാലവർ - തെരുതെരെതെരൊടിച്ചുനന്നാഞ്ഞിതുകുണ്ഡിനം ॥

ഇതി തൃതീയദിവസകഥാ സമാപ്ത.

നളചരിതം

നാലാം ദിവസത്തെ കഥ.

ഭൈരവി—ചെമ്പട.

ഖലൻ കലിയകന്ന നാൾ കരളിലോർത്തു തൻ കാമിനീം
നളഃ കില നടേതിലും ന്യവിശതാപരം തം രഥം
അലം ബത നിലിമ്പരും ഹൃദി പുലമ്പിനാർ വിസ്മയം
വിളംബിതഗതിർബ്ബഭൗ ധ്രുവമനേന സൂതനെ സ്യന്ദനാൻ

പല്ലവി

അതിതൂർണ്ണമെഴുന്നരുളി ഋതുപർണ്ണഭൂപൻ

അനുപല്ലവി

മധുരനേർവാണി പാണിഗ്രഹണകുതുകവേഗാൽ പുളകിതരൂപ
ൻ ॥ അതി.

൧

മണിഭൂഷണമണിഞ്ഞു മെയ്യിൽ മണിചിലയുമമ്പും ക
യ്യിൽ - മന്മഥനംഗശരധിയിൽ മുഴുകിയാധിയിൽ
വനിതമാരണിമാണിക്യപരിണയനമനോരാജ്യം
അനവധിയനുഭവിച്ചു താനകമെത്ര നന്ദിച്ചു ॥ അതി

൨

കല്പിതവിരോധികാലൻ കല്പകവിടപിശീലൻ
കല്പനമേറ്റ നല്ലോലൻ കല്പകോജ്ജ്വലൻ
കല്പാരിലും പുകൾകൊണ്ടു കാല്പതിമിഴി തൻ വിരഹാൽ -
കല്പമെന്നു കല്പിച്ചവൻ അല്പമപി കാലലവം ॥ അതി.

൩

വാർഷ്ണേയൻ പറഞ്ഞു കേട്ടു വഴി കഴിഞ്ഞതുമാററിഞ്ഞു
കൊണ്ണ്ടാതപവും കണ്ടു കൗതുകാകുല
ബാഹുകനെ ബഹുമാനിച്ചു വാഹനവരത്തിലൂടെ
ബാഹുബലജലരാശി വടിവെഴുന്ന കുണ്ഡിനത്തിൽ - അതി.

കല്യാണി—ചെമ്പട.

ഉപഗത്യ സ കുണ്ഡിനം പുരന്തന്നൃപസഞ്ചാര വിഹീനമേവ പശ്യൻ ॥ അതികുണ്ഠമനാ ജഗാമ ചിന്താം ഋതുപർണ്ണോഥ വിഷണ്ണതാവിവർണ്ണഃ ॥

പല്ലവി

ഉർവ്വീസുരാപാപലം പെരുതെ പാരിൽ
സർവ്വവിദിതം കേവലം ॥

അനുപല്ലവി

നിർവ്വികാരം പുറപ്പെട്ട നിജപുരാൽ അതിഹാസ
പരമോസമിതിഹാസകഥയിലും ॥ ഉർവ്വീ

൧

അവധമൊതിനാൻ വന്നൊരാരണൻ വ-
ന്നിട്ടത്താനെ നാടന്നെ മാരനും
തൊട്ടത്താന പുകളുകൾ മാത്രണം വെർ-
പെട്ടത്താനെന്നെയീവണ്ണം ക്രൂരനകാരണം ॥ ഉർവ്വീ

൨

മഥനം ചെയ്യുരിനന്യധൈര്യവും മ-
ന്മഥനെത്രെ പട്ടതയും ശൌര്യവും
അഥനല്ലതിനിക്കെന്തു കാര്യവും അ-
കഥനമെന്നുരച്ചേൻ ഗാംഭീര്യവും വീര്യവും ॥ ഉർവ്വീ

൩

വിധിവിധുവിധുമൈത്ര്യവാരിതാ മ-
ധിധപാഴാഴ്ഴുരാമാശ്രുരതാ
വിധുരരഇനിക്കെന്നാലദുരിതാ- രം
വിദ്രുവിഷയമെന്നാൽ ഇനിക്കെന്തു ദുർത്ത ॥ ഉർവ്വീ

അഥമെയന്തിതാനഖിലമെവസുമെവമുഖാൽ
ദ്ദുതമുത്തുവണ്ണ് നിന്നുവത്രമെന്നുപകണ്ണ്യമാ
അനിതരചിന്തമാസ്സുമണിമെസനധതലെവിമലെ
രഥഹയമെഷകെട്ടിതതൊഷമുദാപസഖി ॥

പുന്നാഗവരാളി — ചെമ്പട.

പല്ലവി

തീർന്നു സന്ദേഹമെല്ലാം എൻതോഴിമാരെ തീർന്നു സന്ദേഹമെല്ലാം ॥

൧

തീർന്നു വിഷാദമിദാനീം ഇന്നു തെളിഞ്ഞിതെന്നിലിന്ദ്രിയങ്ങൾ- ചെ
ന്നു പണ്ണാമനോം ക്ഷോണിദേവന്മാരിനെനച്ചും ഉം മനസ്സെ
ഹലാനി ॥ തീർന്നു.

൨

ഭൂതലനാഥനെൻ നാഥൻ വന്നു കോസലനാഥനുസുതൻ
മാതലിതാനും പരിഭ്രതനായിരിന്നു.

മോക്ഷപാദംബഹുതരമത്ഭുതമൂലം॥ തീന്റു

൩

നാളമസ്സാരംകേൾക്കാരാധിക്കുമെത്തുവികതല്ലോകാണായി
ചാരെവന്നുതെരിൽ ആശമൂവരിവർ
വൈരസൈന്യമിയില്ലവീരസമായി॥ തീന്റു.

൪

മാരുതമാനസവേഗംകണ്ടുതെരതിനിന്നതുമൂലം
ഭീമസേനസൂതസാരഥിയൊടിഹ
ശ്രീയതമഖിലംമമസഫലം॥ തീന്റു

ശങ്കരാഭരണം—ചെമ്പട

സായംസഹസ്രനേത്രപ്രമുഖഗതൊമരന്ധിതഃകന്ധിനാഖ്യം
ജ്ഞാത്വാപാദൈര്‍ഭൈമീപരിണയകഥാഹന്തമിത്യേതിധീമാന്‍
പൈന്ദ്രൈരാവെളിതനിജഗരിംഭീമമെത്യത്തുപണ്ണേസ്സു
സൽക്കാരപ്രമുദിതമനാസ്സംകഥാംതെന്നതെന്ന॥

പല്ലവി

കിമുതവകുശലംമനുകുലനായകകിന്നുമയാകരണീയം കിമു

൨

പരിജനമില്ലാതുംപരിശ്രമമൊന്നുമില്ല
പാര്‍ത്ഥിവേന്ദ്രപറയണം - പരിചൊടുനിന്‍വരവുകാരണംകൂടാ
തെയല്ല - പരമൊന്നുണ്ടുള്ളില്‍പ്രണയംകരുതീട്ടും॥ കിമു

൩

ഇതുകരുതുന്നേരംകൗതുകമിന്നിക്കപാരം
എന്തെന്നല്ലിപറയാമെ-
പുരവുംപരിജനവുമിതുതന്നെതവഭിക്കെന്നു
പരമാര്‍ത്ഥംബോധിച്ചില്ലോപരിചൊടുവന്നുഭവാന്‍ കിമു

൪

സുകൃതിഞാനെന്നതുസംശയമെത്തുമില്ല
നേരുഖ്യമായിഹൃദയമേ
സുകൃതമില്ലാതവര്‍ക്കസുചിരംപ്രയത്നംകൊണ്ടു
സുജനസംഗമമൊന്നുമാസുലഭമായിവരുന്നു കിമു

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട.

പല്ലവി

ഭീമനരേന്ദ്രമേകുശലപ്രീതിയൊടെകേൾക്കഗിരം

൧

പലനാളായിഞാനോര്‍ക്കുന്നു തവപുരെ വന്നീടുവാന്‍ മററുമതി

നായിസംഗതിവന്നു മറെറാരുകാൎയ്യമെതുമില്ല ॥ ഭീമ,

൨

തവഗുണങ്ങളൊൎക്കുമ്പൊൾ അവധിയുണ്ടൊ ചൊല്ലുവാൻ തവ
പിധനമാരെകാണ്മതിതെല്ലൊസുകൃതസാദ്ധ്യംമറെറതുമില്ലാ ॥ ഭീമ,

൩

പരിചയവുംവെഴ്ചയും പെരികെയില്ലനാന്തമ്മിൽ പറകൎകൊ
ലഭാഗ്യലഭ്യംപാരിൽഭവാദൃശസംഗമമെല്ലൊ ॥ ഭീമ.

കണ്ഠാരം—ചെമ്പ.

താമരബന്ധുവംശമുടയൊരവനിപതിലകൻ
ഭീമനരെന്ദ്രനൊടുമൊരുമിച്ചുരമകുഹചിൽ
ഭീമജയാകിലാകുലമനൊരമണനെന്നറിഞ്ഞുമയ
ഭ്രൂദ്ധൂമലിനാസഖിയെനിരദിശൽ ॥

പല്ലവി

സ്വല്പപുണ്യയായെൻ ഞാനൊ തൊഴിയെൻ മൊഴികെൾനീ

അനുപല്ലവി

സുപ്രസന്നവദനംരമണം കാണ്മതിന്നുകാമകൊടിസുഷമം
സ്വല്പ.

൧

വിരഹമൊകഠൊരംകടലിതുവിതഗാധപാരം
വിധുരവിധുരമിതിൽവീണുഴന്നു വിഷമമെന്നുറച്ചു വെദനാപാ
രം - വിരവിനൊടെന്നാൽ നീയതെല്ലാം വിച്ചുപുമാനെക്കാണ്മാ
നായിവെലചെയ്യെണം ॥ സ്വല്പം.

൨

വികൃതരൂപമെതം ഋതുവൎണ്ണഭൂമിപാലസുതം
വിദിതനിഷധപതിവീരനെന്നുവിരവിൽ വന്നുചൊല്ലിഭൂസുര
നെകൻ തിരകവനൊടുപൊയിനീയതെല്ലാം - ധീരനവന്റെ
മൊഴികെട്ടുവീണ്ടുവരണം ॥ സ്വല്പ.

൩

അശനശയനപാനംകഥമവനതുമറന്നിടണം
ഒളിവിൽമരുവി പുനരൊടിവന്നുസകല മാശ്രമമകെശിനിചൊ
ല്ലണംകരുയതുതെന്നികാലമെതുംക്ലെശവിനാശത്തിനനൂനം കൌ
ശലമെതൽ ॥ സ്വല്പ.

പന്തുവരാടി—ചെമ്പട.

പ്രിയതമശ്ശപ്രഹിതയാബതഭീമജയാനനു ഇതിബാഹുക
ജനിതസംശയമാനസയാ ഇതിമിലകെശിനീനിശമിതനൂമെ

ത്രിജഗാൽ പ്രേമഗതമനെ പറയുന്നു കുശലാകുശലം കൗശലാ ॥

പല്ലവി

ആരെടോ നീ നിന്റെ പേരെന്തു ചൊല്ലണം
ആരുടെ തേരിതു കൂടെടാ ॥

അനുപല്ലവി

ദൂരദേശത്തിൽനിന്നു വന്നവരെന്നു തോന്നി
നേരു തന്നെ ചൊല്ലണം കാര്യമൊന്നുണ്ടിങ്ങതിനാൽ — ആരെടോ.

൧

നിഷ്കളമല്ലറിക നീ ബുദ്ധിയാൽ തന്നുടെ ചെല്ലേറും ഭൈമിയുടെ കല്പനയാൽ — ഇപ്പോളീ വന്നിതേരം ഇപ്പുരംതന്നിലെ വന്നു പെട്ടു കനിഞ്ഞു നേരെന്നോടു പറയേണം ॥ ആര.

ഭൈരവി — ചെമ്പട.

(പല്ലവി)

ഈശ്വരനെല്ലാം നേരെ ശോഭനമാക്കിനി
മുദാ ഈശ്വരതെ ॥

(അനുപല്ലവി)

കാര്യമെന്തു തവ ചൊല്ലണമോട്ടു പെരികെ വിദൂരാൽ വന്നോരെല്ലാം ഞങ്ങൾ ॥ ഈശ്വരതെ.

(൧)

ഇവിടെ വന്ന ഞങ്ങളിന്നു ഋതുവർണ്ണഭൂപസാരഥികൾ ഇരുവരിലഹം ബാഹുകനെന്നു വേണ്ടു തവ ചൊല്ലുന്നോടു ॥ ഈശ്വരതെ

൨

മന്ത്രി ചൊന്നാലെങ്ങും കണ്ണിലെ കിട്ടാകാമെൻ
മന്നിലിന്ദ്രതുല്യവർണ്ണനൃപൻ നന്ദിയ്ക്കു വന്നിട്ടവാ-
നെന്നു കേൾക്കാമൊന്നമാലന്യനെന്നു പോയവനെ
അറിയും ചിലരിവിടെ ॥ ആരെടോ.

(൨)

ധരണിപന്മാരനേകം പരമപൊൽ നീളുന്നു ഭൂപർ നാളെ
വെടിഞ്ഞു മേയന്തിപോൽ ഭൂപമൈകം വരിക്കുന്നു പോൽ ഈശ്വ

൩

അക്കഥ കേട്ടോ വന്നാൻ അക്കുലീനൻ മന്നൻ
നിൽക്കു തൂമ മറ്റാണ്ടു ചൊദിക്കേണ്ടു മ-
ദിക്കിലെങ്ങാനും നളസൽക്കഥയുണ്ടോ കേൾപ്പാൻ
ദുസ്തരം ഭൈമിയോ ജീവിക്കുന്നതിന്നയോഗം ॥ ആര

(൩)

കളിവില്ലുണ്ടോ ഇല്ലയോ വാൻ നളനെ ആർ കണ്ടു ഭൂതലെ — ഭൂ

ചിരമപരവരണോൽക്രമം എന്തു ഹന്ത നളചിന്തയാ ॥ ഇത്ഥം

൨

പർണ്ണാദൻ സാകേതത്തിൽ വന്നൊരു വാർത്ത ചൊന്നാ
നന്നതിന്നുത്തരം നീ ചൊന്നാനെന്നപോൽ
ഇന്നാമൊഴികൾ നീ താനെന്നോടു പറയേണ-
മെന്നുമേ ഭൈമിക്കതു കർണ്ണപീയൂഷമല്ലോ ॥ ആരെ.

(൮)

കുലവധൂനാം കോപമാകാം പലരില്ലേ ലോകസാക്ഷികൾ ഉദ
യ ഭുവനസുഖമല്ലേ യാവന്നു കൂട്ടവരിവക്കമേൽ ॥ ഇത്യുക്തേ.

വെളിച്ചമേ ചെന്നു തിരഞ്ഞൊരോന്നേ കുളിച്ചവൻ ചൊന്ന
തു കേട്ടു പോന്നു - ഒളിച്ചു പിന്നോട്ടു ധരിച്ചു ദൂതി വിളിച്ചു ഭൈമീം
വിജനേ പറഞ്ഞു ॥

കാപി — ചെമ്പട

പല്ലവി

പൂമാതിനൊത്ത ചാരുതനോ വൈദർഭി കേൾ നീ
പുരുഷരത്നമീ ബാഹുകനോ ॥

അനുപല്ലവി

ധീമാനവനെന്നോടു നാമവും വാർത്തയും ചൊ
ന്നാൻ ॥ പൂമാ.

൧

നളനില്ലോരപരാധം പോരൊ ഒന്നുണ്ടെന്നാകിലും
കുലനാരികൾക്കതു കോപം പോൽ
ഖലനല്ല വാക്കുകേട്ടാൽ ഛലമൊന്നുണ്ടെന്നും തോന്നാ
പലതും പറഞ്ഞു പിന്നെ ഫലിതമത്രെ പാർത്താലും ॥ പൂമാ.

൨

അന്നാളിൽ പാകസംഭാരം സ്വാമിനിയോഗാൽ
വന്നതു കണ്ടേനന്നേരം - കുംഭേ നിറഞ്ഞു നീർ കു
ക്കുമമെത്രയും പാരം - ദംഭം കൂടാതെ വെള്ളാരം
മഹാനൻ കത്തിയുമാരം ॥ പൂമാ.

൩

വേഗേന വച്ചങ്ങോരങ്ങിൽ കൊണ്ടങ്ങു ചെന്നു
സാകേതപതിയെ വണങ്ങി പ്പോന്നു - തേരിലൊതു
ങ്ങി - പുനിരകണ്ടേൻ അങ്ങി അവമട്ടന്നുതുടങ്ങി
അവ കളപ്പോൾ വിളങ്ങി ॥ പൂമാ.

അത്യാശ്ചര്യം വൈഭവം ബാഹുകീയം ശ്രുത്വാ പ്രീത്യാ വൈ

മിതംഭീമപുത്രീസഖ്യാനന്ദംകെട്ടനെരംനിനച്ചു
മൎത്ത്യാഗ്രഗണ്യംപ്രാഹപൂൎവ്വമെവസപ്രകാരം ॥

മുഖാരി—ചെമ്പട

നൈഷധനിവൻതാനൊ ദൊഷമില്ലെന്നിൎണ്ണയം ॥

അനുപല്ലവി

വെഷമീവൎണ്ണമാകിൽ ദൊഷമെന്തിനിയിപ്പൊൾ - നൈഷ

൧

ഒന്നെനിനയ്ക്കുന്നെരം മൊഴിയെന്നുള്ളിൽതന്നെ
തന്നെഉറപ്പുള്ളിൽവാഴിയെ വെഷംകാണുമ്പൊൾ വന്നിടാതൊ
ഷംനിനാലൊഴിയെവന്നതെൻ - പ്രാണസന്ദെഹമാപത്സി
ന്ധുചുഴിയെ തൊന്നുന്നതെല്ലാമുണ്മയൊ നെരാതചെല്ലുവതെന്മ
യൊഇവനൊട്ടുചെന്നാൽനന്മയൊ ചാരിത്രത്തിന്നുവെണ്മയൊ
അറിയാവതല്ല ॥ നൈഷധ

൨

മാതാവെചെന്നുകാണ്മതിന്നത്രെ ലൊകത്തിനുമാതാവെ
ചിന്തിച്ചുഞാൻമുന്നമ്മയ്ക്കു ലൊകനാഥാ - നുഗ്രഹംപൊരു
മൊന്ന ധൎമ്മസങ്കടമാതായിനി ക്കുണ്ടുൻതന്നെഅതിലൊക
രത്യപെഷ്ഠിതൻ ഹതദൈവപാശവെഷ്ടിതൻ ഖലനാശയാശ
മിക്ഷിതൻ അനപെക്ഷണീയൻവീക്ഷിതൻ വെഷപ്രച്ഛന്ന
ൻ ॥ നൈഷധ

൩

എൻകാന്തനെന്നൊടൊന്നൊളെവരംഇല്ലെന്നിരി - ക്കിൽഎ
ന്തെത്തുടങ്ങിഇപ്രകാരം ഇന്നിക്കുവലാരവൈകാട്ടിൽ ത്യജിച്ചപൊൽ
ചരിവാരം ഏതുംചെയ്യാലുംവ - ന്ദിപ്പതിനിങ്ങധികാരം ചാപലമ
താപകാരണം അതെല്ലാമിന്നുതിരണംവിരഹം മെമമ്മാരണം
അതിലെറെനല്ലുമാരണംഅതിദാരുണം ॥ നൈഷധ

തൊടി—ചെമ്പട

പ്രീതെയംപ്രിയദൎശനത്തിനുഴറി പ്പീഡാംവെടിഞ്ഞാശ്രുപൊ
ഷ്ഠാതാവൊട്ടമിദംപറഞ്ഞുസമതം മെടാച്ചുടൻഭീമജാ മൊമാൽ
പ്രെഷിതകെശിനീമൊഴികൾ കെട്ടഗ്ര്യാഗതാബാഹുകം ജാതാകൂത
ശതാനതാപമസൃണാകെണെവമൂചെഗിരം ॥

പല്ലവി

എങ്ങാനുംഒരുണ്ടൊ കണ്ടിട്ടുംഗാനഭാവനാംനിൻ
ചങ്ങാതിയായുള്ളവനെ ॥

അനുപല്ലവി

അംഗാരനദിയിൽ ബഹുതരംഗാവലിയിൽ ഞാനൊമുങ്ങാവ
തൊമുങ്ങിമങ്ങിന്നെന്തറിയാഞ്ഞതെന്തു॥ എങ്ങാ.

സാവെരി—ചെമ്പട.

ആനന്ദമുണ്ടിലനായിവന്നിതാശുഞാൻ ആപന്നനെന്നാകി
ലും॥

(അനുപല്ലവി)

നൂനംനിനച്ചീടുകിലൂനംശിവചിന്തന നിയമിക്കുജനന്തം
ക്രാന്തപാപതമാംഫലമരിരതനന്തകലിരപിമയിപാമം॥ആനന്ദ.

(൧)

നിജരാജ്യംകൈവെടിഞ്ഞുവനരാജ്യാവസ്വസിയായെൻ- ഹവി
രാജ്യപ്രസന്നമെവം രവിരാജ്യംവാണെൻ - അവശംമാംവെടി
ഞ്ഞുപൊയിതവശാപാക്രാന്തനായി- കലിയകലെഅഹമ്പലെ
വന്നിതുസുന്ദരിനിന്നരികിന്നിനിയൊരവർപിരിവർ ഉയിർ
വെരറവെന്തിറവെകറവെവിലപിതമിതുമതി വിധുവതുസുഖമി
ന്നിമൈവാലൊതഗതിമതിധൃതിഹതി॥ ആനന്ദ.

൨

പ്രെമാനുരാഗിണീതാൻവാമാരമണീയശീല
തപാമാരനൊമിഹൃതി സൊമാഭിരാമമുഖ
ശ്യാമാശശിനംരജനീവാമാകലിതമുപൈതു
കാമാഗതയാമകാമിനിനിടന്നാടയിഞാൻ
ക്ഷണമപിപിരിഞ്ഞുറിവെണൊ കാമനീയകവി
ഹാരനികെതഗ്രാമനഗരകാനനമെല്ലാമെ
ഭ്രമിമെവർപലരയുമയച്ചുചിരംതപാമഹൊ
തിരഞ്ഞെൻ ബഹുകരഞ്ഞെൻ എന്നതാരൊടിന്നു
ചൊൽവതു॥ എങ്ങാന.

വ്യാപാരംവചനം വയസ്സിവകളൊക്കെപൊളി വൻനൈഷധ
ന ശൊഭാരംഗമൊരംഗമൊളള തെവിടെപ്പൊയെന്നു ചിന്താക
ലം॥ ഭൂപാലൻഭുജംഗശ്രമത്തവസനം ചാർത്തിസചമൃത്തിംചഫ
ൻ കൊപാരംഭടുകതികൊണ്ടുമയിതാമെവംപറഞ്ഞീടിനാൻ॥

(൩)

സ്ഥിരബൊധംമാഞ്ഞുനിന്നൊടപരാധം ഭൂരിചയ്യുന്നവരൊ
ധംഭ്രമചാന്നാമവിരൊധമായം
അധികം കെളുധർമ്മമെല്ലാമറിവെ നാസ്വാമിതെല്ലാം സമുചിത

(൭)

മെദയിത തമെന്നന്നിതുസുന്ദരിനിൻ തൊഴിൽനിൎണ്ണയമപരംനൃ
പരം വരിത്തും യതസെ യമയെവിദയെനിരവധി നരപതി വ
ൎഗ്ഗപതിനിഹ പുരിവാരപാതവമന്ന കലഹമിവന്നു ॥ ആനന്ദ.

(൮)

മുന്നെഗുണങ്ങൾകെട്ടു തന്നെമനമഞ്ജുപൊന്നു - പിന്നെഞാ
യന്നംവന്നുനിന്നെസ്തുതിചെയ്തു - തന്നെഞാനുകെട്ടുഞാനുമ
ന്നവരിച്ചേൻമനസി - നിന്നെപുനരെന്നെ ഇന്ദ്രാഗ്നിയമ
ന്മാൎന്നസ്മധിപന്മാരും - കനിഞ്ഞിരന്നു എന്നതൊന്നുംകൊണ്ടു മു
ള്ളിലന്നു - മഭിന്നനിൎണ്ണയ മനിഹതരാഗം മന്നവർതിലകന്മ
മുന്നതംസമസിവന്നു മാലയാവരിച്ചുകാലെ - യെന്നപൊലെ
ഇന്നുവെല ॥

എങ്ങായിരുന്നു തുണ്ണെ ഇങ്ങാരിനിക്കിതയ്യോ
ശൃംഗാരവീൎയ്യപാരിധെ ॥

(൯)

അഭിലാഷംകൊണ്ടുതന്നെ ഗുണദൊഷംവെദ്യമല്ല - പരമൊ
ഷംപാൎത്തുകാണ്മാൻവിരുതാക്കില്ലാഞ്ഞു - തരുണിമാംമനസ്സിൽ
മെവുംകുടിലങ്ങളാരറിഞ്ഞു - തവതുമരംമമവിമിതം - നല്ലതുചൊ
ല്ലുവതില്ലൊരുകിള്ളിനി - ഉചിതംരുജിതംമയിതംഭജതംപ്രസിതം
പ്രഹിതംരതിരണവിഹരണവിതരണ - ചണനിവൻഭ്രമാവി
ഹ - അണകനീയവളൊടു ॥ ആനന്ദ.

൰

നാഥനിന്നെകാണാഞ്ഞു ഭീതാഞാൻകണ്ടവഴി - യെകൊകിലെ
ന്നുകൊഷം മാതാവിനിക്കെസാക്ഷി - ഭ്രതാഞാനത്രെസാപരാ
ധായെന്നാകിൽ ഞാനധൈൎയ്യതമൊടാ ചൂതസായകമ ജാത
നാശതന്മാമരണ കണ്മൊൻകെതുകെനചെയ്തു പൊയപിഴ
മൊഴിഞ്ഞുതുമില്ലിവിടെകൈതവമൊൎത്താൽ - താതനുമറികിലി
തെല്ലൊകാട്ടഡംബൊധമിങ്ങുതന്നെ വരികയെന്നെനെരെനി
നുനെരചെന്നതും ॥ എങ്ങൊ-

ആത്താനന്ദാതിരെകം പ്രിയതമനുചിരാകാംക്ഷിതാലൊകലാ
ഭാൽ കാൽത്താർകമ്പിട്ടിവണ്ണംകളമൊഴിപറയും വാക്കകെട്ടൊ
രനെരം - ആസ്ഥായംസ്വൈരണീയസംഗാമ കലുഷലവാപാ
പികീഷുസുദതീം ആസ്ഥാംകൈവിട്ടനില്ക്കും നളനൊരുമൊഴി
കെൾക്കായിതാകാശമദ്ധ്യെ ॥

ഇന്ദ്രൻ.

ഭൊഭൊഹം ശൃണുനളഭൃത വൃന്ദസാക്ഷിരാജെഷു തവമഹിഷിവ്യ

പെതമൊഷ്ടാ ॥ ആശംകാംജഹിഹി പുനൎവ്വിവാഹ വാൎത്താദൃഷ്ട ന്തപാമുചിരമുപായമെക്ഷതെയം ॥

സൌരാഷ്ട്രം — ചെമ്പട

ത്രൈലൊക്യപ്രാണവാക്യം കരുണജ ജയജീവെതിവിദ്ധ്യാധരന്മാർ കാലെസ്ഥിന്ത്രുകിന്നർ പൂമഴദിവിഭുവികെൾക്കായി മംഗല്യവാദ്യം - ആലൊക്യശ്ചൈവ നിരവധിനിഷധാധീശനം പെശലാംഗി മാലിംഗ്യാലിംഗ്യപുത്രാവപിസമമഖിലൈഃ പ്രപടീമം പ്രസന്നം ॥

പല്ലവി

സഫലം സമ്പ്രതിജന്മം നിന്നശ്ശുലിലില്ലിനിമെരിക്കിലുംക്ഷതി-
സഫലം സമ്പ്രതിജന്മം ॥

അനുപല്ലവി

ഇഹലൊകമിതഫലം മതമഖിലം അവലൊകിതമെഥ നിന്മുഖകമലം ॥ സഫലം

൧

ജീവിതമായതിനിക്കിവളെകെൾ ശ്രീവീരസെനൻ നീയിവ ലൊകെ ദൈവതകാരുണ്യം കൊണ്ടുവിലൊകെ ദിവസമനപായി കൾസന്തിനകെകെ - യാവഭസൌഖ്യയം ഇനിക്കകിന്നാവിലപി ഭയം പണ്ടെമെദ്ദാവമുതമന്നാരിരത്നം മൃദുലകിലിയം ഏവ മെവനീ വിശെഷപൂതം ജീവലൊക പാവനാത്മപൌരക്ഷ ജീവ പിതാവനിരാമയമൂഴിയിൽ മാവിയൊഗപ്രജത മൊരു പൊഴുതുമാവില മാകതരാശയമാക്കുമഭാവിമെനവാം വിധിതന്നു മമനിധ ॥ സഫലം

൨

ദ്വാപരസെവിതനാം കലിവന്നു ദുഷ്ടനെന്നുള്ളിൽ കട്ടുനങ്ങി തന്നു ഏവമൊരൊന്നിലിങ്ങാശവളൎന്നു പറവരിതെന്തുസുഖങ്ങളുകന്നു നാട്ടുംനഗരവും എഴനിലമാടശിഖരവും എല്ലാംവിട്ടു മാട്ടനികരവും നിവാസമായ്ക്കാട്ടു കുഹരവും ഭൂപലൊകപീഡമെനിന ക്കൊരു കൊപശാപരൊപലക്ഷ്മായഹം - രാവകമെയ്യിലണഞ്ഞിന്നിമെൽപറയാവതൊ - ശിവവൈഭവമായത്തു മാവത്തുമില്ലി ഹദൈവ വിരൊധമിതൊപരത്തുമിതുപറവതിന്നരുമ ॥ സഫലം

൩

വീരസെനാത്മജവില്ലാളിമെന്നലെ വിള്ളുവരാവരുംവിപത്തു മല്ലൊലെ സൂക്ഷ്മസൊമന്മാൎക്കു രാഹുവിനാലെ സുഗയനിനക്കു

വന്നതുയർകലിയാലെ - ശോകസാഗരാദവാനിനി മക്കൊലാ
വൃഷ്ടാഭ്രലോകത്തിൽ ഖാക്ഷശാസിതാ ശരായുതവർഷജീവിതാ ശ
ങ്കിയുന്ന മുക്തിയൊളം മായശ്ശൂതസ്യമതി മുക്തിപെട്ടമെരിവാ
മത്തലിതൊടന്ത്തമിത്തൊഴിൽ തൊന്നിയതാസ്ക്കികെത്തമകീ
ൎത്തിമതം വരപത്ഥിപത്തൊനതിവാദ്ധ്കബൊധിതൻ കാത്തുകൊ
ള്ളുവാൻ മതിതവമതിഗതി॥ സഫലം

മൊഹനം — അടന്ത

ഭീക്ഷ്ജാമാതൃസന്ദൎശന മുദിതമതെ തന്മതെ നൊന്മയുഖ
ശ്രീമദ്ദത്താപുകെശ്രുൽഭടപട പിഹിതാതക്കന്ദുതാരെ പുരസ്സിൻ -
പ്രാതഃ പ്രീതെതപെതൊ നളഞ്ഞ സ്പുദിനെ ഹന്തമിഷ്ഷ്യതി
പൌരെശ്രീ താമാകണ്ട്യവാൻതാം സകുതുകമുത്തുപണ്ണ്യാവദൽപുണ്യ
കീൎത്തിഃ॥

പല്ലവി

രംശപരതാതണ്യാം കൊണ്ടെന്നിമുധെശപരനിന്നൊതാൎകണ്ടെൻ

അനുപല്ലവി

ആശ്ചൎയ്യംനീയിങ്ങെല്ലാൎക്കും പണ്ടെതന്നജിതകാമൻ പടൎത്ത
മഹിതലസൊമൻ പണ്ടെപാൎക്കിൽ രംശപ

൨

എന്തെല്ലാംചെയ്യുന്നപരാധം നിനക്കെന്നു നമുക്കില്ലബൊ
ധം - ഇനിക്കെന്നതുകൊണ്ടുള്ളിൽഖെദം നീയെന്തലയിൽവച്ചു
പാമം എന്നിയില്ലാധിതനെപ്പിനല്ലം എന്നതുകൊണ്ടിനിക്കില്ലാ
തിരുള്ളം॥ രംശപര

൩

മൂൎത്തികണ്ടാലഭിരാമൻവിദ്യയൊത്തുകണ്ടാലൊന്നീടീമൻ - ത
ന്നിൽമൈത്രമിനിവെണംധീമൻ എന്നുംനാത്രശംകാ പുണ്യനാ
മൻ - വാസൂവമൊക്കിലുക്കമനഘം ഹാട്ടത്തിനില്ലിങ്ങിനി
ക്കൊവിളക്കം॥ രംശപര

൪

പരിതാപംപൊയകന്നുനമ്മിൽ പരിചയവാൎദ്ധമിയന്നു - അ
സ്സൽപരിപന്ഥികൾ പൊയമന്ദമെവ പരിണാമംനന്നെന്നു
വന്നു പരിതൊഷമുള്ളിലെഴുന്നുയൎന്നു - പരമതുകാണ്ടതൊനി
ന്നിതിരന്നു॥ രംശപര

ഭൈരവി — ചെമ്പട

പ്രെമതെളുവ്വാണ്ണെളുതവണ്ണഭ്രമിപാലമണെ!

അനുപല്ലവി

കാമരൂപികളെവരുതാമരബന്ധുകുലവര ॥ പ്രെമ.

൧

അപരാധം ചെയ്യുതു ഞാനറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലത്രെ മീഷ്ണവാരിനിധെ - അൻപെഴും നിന്മുമ്പിൽനിന്നനൃതം പറഞ്ഞീലെ ഞാൻ ധീരമതെ - അപരമില്ലാതപിഴയറിയാതെപോലും മമ സാരമതെ - അറിഞ്ഞുകൊണ്ടരുതെന്നില്ലരസതരണാജിതവൈരിതതെ - രസസാരതെപരം ॥ പ്രെമതെ

൨

അതിസുഖവാസമിങ്ങു സുലഭമായവനിയിലതു ധരിച്ചെൻ - അതുമൂലം നിന്നെസെവിച്ചയിനിന്മതങ്ങളെ ഞാനനുസരിച്ചെൻ - അറിയാതെപൊയിമൂവാണ്ടായികാലമിപ്പൊൾ അതുനിനച്ചെൻ - അതിശയമത്രയുണ്ടങ്ങയിനിൻഗുണത്തിനത്തുമനുഭവിച്ചു - നല്ലിലഭിരമിച്ചെൻ ചിരം ॥ പ്രെമതെ.

൩

അക്ഷഹൃദയം വിദ്യ അറിഞ്ഞതെപ്പൊൾ മമ വിപന്നമയം - അശ്വഹൃദയം നിനക്കുമൂന്നാതരുവൻ വരമധുരയം - അക്ഷയം നമ്മിലെകമന്ത്രമിതിനുമൂക്കണ്ടതുമയം - അസ്സുപകതിനമ്മിൽ പുകൾകൊണ്ടസ്ഥിരമത്രെ വിത്തമപായം - നമുക്കിസ്സുജയം ഭുവി ॥ പ്രെ

കെദാരഗൌഡം — ചെമ്പട.

ഇവണ്ണം ചൊല്ലി വിദ്യാം നളനുടനുതുവർണ്ണന്നു സൽകി മുഗ്ദ്ധെ ത്ത ഭാവം നന്നായുള്ളിഞ്ഞതനാഥനിജനിലയം പുക്കസാകെത നാഥൻ ॥ വൈവർണ്യം നീക്കിവാണു രമണിയൊടു നളൻ കണ്ടി രെമാസമാത്രം താപനിർവ്യാജരാഗം രഥാ സ്വിമയിതയൊടൈവമൂ ചെകദാചിൽ ॥

പല്ലവി

വല്ലഭെ മമ വാക്കുകെൾക്ക നീ വനിതാരത്നമെ ॥

അനുപല്ലവി

കല്യശീലകമലനയനെ കാമിനിമാർകുലമൌലെ വല്ലഭെ.

൧

കാലം കഴിഞ്ഞിതു മൂന്നുവർഷമായി നമ്മുടെ രാജ്യം ഖലനനുഭവി ക്കുന്നു കൃതഹർഷനായിതസ്കരനായ പുഷ്കരൻ കലിതുണെക്കയാൽ ബലപുഷ്കലൻ കരുത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ പുഷ്കരന്റെ തലയിൽ ധനാക്ഷ രം ॥ വല്ലഭ

൨

ദൈസ്പരം നീവാക്യത്താന്നിലയനെന്നസുരരൊടും കൂടെസ്സുഭഗെ മിലലിനമിവിടെസ്സുവദനെ ഞാൻ ചെന്നരിപുനിധനം ചെയ്യു യക്കുന്നു തവവാഹനംതാപകമിഷസമനം പ്രീതിനാഗരിക ജനം ॥ വല്ലഭെ.

(൩)

നാഥ നിന്നൊടു വെർപിരികിലൊ പെരുതെവെഗ നന്നഹിമ സന്താപമന്തം വരികിലൊസ്സൂത്ത്വ്യ മിതുനിത്യവും ഇഹകഥ്യത ഇതുനിസ്തൂപം പ്രസ്ഥിതാസ്മിത്രെഞാൻ യത്രവാസികൾത്രവ ॥

വല്ലഭമമവാക്കുകെൾക്കനീവണ്ണമെന്നിൻപാദം

ശങ്കരാഭരണം,—അടന്ത.

ആമന്ത്ര്യകാന്താംവിരഹാസഹാന്താം ഭീമന്തഥാന്യാ
നപിനൈഷധൊസൌശ്രീമന്തമാരുഹ്യഗജംസ
സൈന്യൊഹെമന്തമൽപുഷ്കരഹാനയെഹാൽ ॥

പല്ലവി

അതിപ്രൗഢ അരികിൽ വാടാ ചൂതുപൊരുവാനാ -
യതിപ്രൗഢ അരികിൽ വാടാ ॥

അനുപല്ലവി

മമപ്രാണനപഹൃതംമറെറാന്നില്ലവെല ॥ അതിപ്രൗ.

൧

ഇനിയുമൊരിക്കലെന്നെജ്ജയിക്കെണമിതിനു
പണയംപറയാമതുധരിക്കെണം
ധനവുംപ്രാണനുംതൊറാലൊഴിക്കെണം - ജയിച്ചാൽ - മന
വുംതെളിഞ്ഞുരാജ്യംഭരിക്കെണം സുഖിക്കെണം ॥ അതിപ്രൗ

൨

പണ്ടെയിരുന്നധനം നിനക്കുഞാൻതന്നു
രണ്ടാമതുംതെടിനെൻകനക്കെഞാൻ
മിണ്ടാതിരിക്കുംതാപംതണക്കിൽഞാൻ - ഇനിയൊമിണ്ടീടാമ
ഹാമൈവൻതുണെയ്ക്കയാൽനിനക്കുനീ ॥ അതിപ്രൗ.

൩

ഉളുതമിനിനിതുടർന്നാലവജയമെന്നുചെതസി
വരിനയ്ക്കുന്നീയഭിഭയംനീതരികമെ
മഹാരണെഭയംഎനിക്കൊരുഭമമില്ലൊരുപൊലെ
ത്രൂടയംദ്വന്ദജയം ॥ അതിപ്രൗ

സംരംഭം — അടന്ത.

ധീരോദാത്ത ഗുണോത്തരോപ്യുരു സംരംഭോദ്ധതാത്മാ ഗിരാം സ്വൈരാരാധ്യവധ്യാത്മദാരവഹിതോ മാരപ്രസാദാനുഖാൽ ॥ ആത്താദാത്തമനാമനാഗസി ശമയൻ മാനാഭിമാനോന്മനാ ദ്ദുരാപാസ്തനയസ്സ പുഷ്കര ഉപേത്യാരോഷതൈനൈഷധം ॥

പല്ലവി

നന്നെവന്നതിപ്പോൾനീതാൻനളനരലോകവീര ॥

അനുപല്ലവി

നയനിധെനീയുംഞാനുംനവനവനൈപുണ്യം
ദേവനരണംഇന്നുചെയ്യീടണം ॥ നന്നെ

൧

മുന്നെയുള്ളധനങ്ങൾമുഴുവനെയിങ്ങടങ്ങി ॥
മുദിതമതിരഹമതിതരാമദ്രിക്തമായത്തുമൽബലം ബഹുവിധചര
മിനിദെവനെജയമെങ്കിലെന്തിനു ശങ്കയിന്നിഹമുന്നെയുള്ളധ
നങ്ങൾമുഴുവനെയിങ്ങടങ്ങി നിന്നെവനവാസത്തിനയച്ചു
നെപിന്നെ വന്നാനെന്നതധികംഒന്നുനിർണ്ണയംചീസേന
ന്ദ്രമൂഢമൂഢ ॥ നന്നെ

പുനരപിധനന്തവ പ്രതിമമെന്തുചൊൽക ॥
പൂവലണിതരമണിയൊഴിയവെബുദ്ധി ശക്തിയുമസ്തമി
ച്ചിതൊവുവസനമൊഭ്രഷ്ടനെങ്ങളൊ നാവൊപാണിയൊടീമ
സേനയൊ
പുനരപിധനന്തവപ്രതിമമെന്തുചൊൽക ॥
പുത്തമധുമൊഴിയാളാം ഭൈമിയെപുണരുവതിനുമെ സമ്പ്ര
തിതരുവാനൊ നീവന്നുനെരറിഞ്ഞതെന നളവൈരസേന
(നന്നെ.

പ്രൌഢതഭാവിച്ചുപെപറവതൊമൂഢ ॥
പെപിലവമതു പൊയിത്തൊതവപെശലാംഗിമൽപ്രെയസീം
പ്രതിപാടവംകപടത്തിനെന്നിയെ എന്തിനെക്കുള്ളുതുഹന്തതെവ
മെ ॥
പ്രൌഢതഭാവിച്ചുപെപറവതൊമൂഢ ॥
കൂടസാക്ഷി അല്ലയൊനീയെടാ നാടിനെഴിനും ചൊടെനീ
വീഴണംനരകത്തിൽ നിചമാനസനിന്നെവിട്ടവനൊനന്നെ
ചൊന്നതിപ്പോൾ നീതാനയാനയബൊധഹീന ॥

തോടി — ചെമ്പട.

വാലിച്ചവംകയത്തുവടിവൊടിതവരം ചൂരിനായകന്ത്രത്തു മൊഴിച്ചുവന്നടത്തുപലതമിഹനക്രന്നന്നുലൊകസ്യംപെരത്തു ॥ ബൊധിച്ചൊന്നകൈരത്തുബെഹുജനനടുവെ വൈരമൊൾക്കൊണ്ടടുത്തു ശാസിപ്പാൻവാളെടുത്തുചകിതമവരജംപൊര മടൽപ്പെട്ടത്തു ॥

പല്ലവി

ജീവിതംതെന്നംഹരാമിനാപുമന്നെഭാഗദത്തു
ദുർമ്മതെനീച ചിരായവെപനസകിം ॥

അനുപല്ലവി

അതിചിലിതഅശിക്കുലംഅതിചപലമശ്രൂനിന്നെ തൊനിന്നുകൊല്ലുകിലാറുമൊ ചിത്താന്തവൈര മപരാധജാതമെതെതു ചിധം മമ ॥ ജീവിതം.

൧

കൊല്ലുവാനിന്നല്ലരൊശയ കൊപമധികമുണ്ടെങ്കിലും- ഇനി കല്ലെഴാപണായംവച്ചു ചൂതിനിങ്ങൊളുധനപയം- ജീവനംനവപല്ലവാം ഗിഴധുരവാണിഭൈമിയു മിങ്ങുവന്നരീപറഞ്ഞവാക്കിന നല്ലശിക്ഷയെന്തുവെണ്ടുവെന്നതു നിധനമെങ്കിലതുനമുക്കമെന്നതു ॥ ജീവിതം

൨

ധൃഷ്ടനാത്തീപണ്ടുജയിച്ചതുകിതവനതവകെൾ കുശലതാകലിദുഷ്ടമായിമന്മാനസമന്നലിന മിന്നിതകതളിരിലവഗതംതവചിഷ്ടവെഷമതിന ദുഷ്ടനിഷ്ഠുരമുഷ്ടിഘട്ടനംഭ്രമിഷ്യമെങ്കിലുമൊട്ടുമില്ലശിഷ്ടലൊകകുളുകം കരിണമെഖരിനഹന്തികിമൊ.ി ॥
ജീവിതം

൩

നീരസംനിന്ദ്യാപരരിതരവീരസെനസുതനെകലാ കൃതവൈരമാത്തരംഭ്രാതരംകൊന്നുചൂതുപൊരുത്തു ബതരൊക്ഷിതനായിരിപ്പാരിലിനവീരായപരിഷകൾ പാരംപറഞ്ഞു പരിഹസിപ്പരെന്നുപാര മിങ്ങസാരതെതിചെതസിഭാവനാഭ ചാറജീവനെന്നഷധം ॥ ജീവതം

മോഹനം — ചെമ്പട.

കൊല്ലുന്നതലൊകൊൽകിഴലാനല്ലതെ നാങ്ങുല്ലാഡ്യതൊടൊത്തുനിന്നുനളൻതാൻ നില്ലാതൊളംകെതുക്കൾ വന്നിരപ്പൊ

൭ കല്യാണോത്തമാഹംസരാജൻ ബെഭാഷെ

പല്ലവി

നിഷധെന്ദ്രബന്ധുകമലാകരചന്ദ്രന്നിജയിക്ക നയവാരിധെ ॥

അനുപല്ലവി

ഹൃഷിതരോമാസ്സിഞാനിഹ സഖെസമവാപ്പൂൻ
വിഷമങ്ങൾതീൎന്നതെവാഴ്ചുമണ്ടാസ്സരിക ॥ നിഷധെ

൧

ബന്ധുവാകിൽവിപലിവെന്തുഭവ്യം വരികെപൊളാരില്ലാത്തു
എന്നഞാനറിഞ്ഞിട്ടുവന്നില്ലിത്രനാളും
വെന്തമെഹൃദയമാകിൽഎന്നതുകൊണ്ടെന്തുഫലം
എന്തുംചൊൽവുതന്യായംനിന്നൊടുകലിവിരോധം— നിഷ

൨

നളിനഭവനിലയനാൽഞാനിഹാഗതനായി
നളനിന്നൊടൊന്നുചൊല്ലുവാനരുളിച്ചെയ്തുധാതാനലമൊടെ
ഭൈമിയൊടൊരുമിച്ചുനീധരണിതന്നിൽ — നവനവവിഭൂതിര
സമനുഭവിച്ചുവസിക്കയെന്നു— നിഷ

൩

പുനരപിവിശെഷിച്ചൊന്നരുളിയതുകെൾക്കനീ
ഭുജനിധെവധിയായ്ക്കുപുഷ്കരനെയെന്നു—
ഭുവിദിവിചതവകീൎത്തിദുരിതഫലശമനീരി—
ഭുവനപതിഅനുഗ്രഹിച്ചുഭൂപതെകുശലമസ്തു ॥ നിഷ

പന്തുവരാടി—പഞ്ചാരി

സ്വാഗതംദയാപയൊനിധെഹംസരാജ
ഭാഗധെയപൂരവാരിധെ ॥

അനുപല്ലവി

ഏകതാനതാനിനക്കശൊകതാനമെവമെമെവ ॥ സ്വാഗതം

൧

എന്നെനീമറന്നുവെന്നുഖിന്നനായിഞാനിരുന്നു — ധന്യചരി
തവന്നതിന്നു നന്നുനന്നഹൊ — മന്നമാധികൾക്കുധാരനിന്നുമ
രികിൽവന്നുചെൻറു — വന്നുമെവിപന്നിരാസമെന്നുനിണ്ണയം
ഹംസരാജ ॥ സ്വാഗതം

൨

പുഷ്കരാസനാജ്ഞകെട്ടു പുഷ്കലാമരെണഹന്ത — പുഷ്കരഭവാ
നെഞാൻവധിക്കയില്ലിനി — തൽകൃതാപരാധമല്ലദുഷ്കലിഹിത

അഖിലം - മൽകുലീനനായിനീയിഹ ഭൂമിയിൽ സുഖേന
പൊകവാക്കാരിയഥാസുഖംതപയിമമാസ്സു
പൂൎത്തൊപിപ്രചുരകൌതുകം

(൨)

ക്ഷൊണിപാല ഞാനൊരൊന്നെ ബാലചാപലെന ചൊല്ലു കൊണ്ടതഖിലവും നരെന്ദ്രകുലിവിലാസ്യമപ്രമാണമെന്നെയും പണ്ണയമാക്കി മൌനമിനിയിനിക്കനല്ലു താനം ഭവദധീനം നിധനമവനമെങ്കിലും॥

അവനിപാലധുൎയ്യഹൊ ഭവാനഹൊരുവൊ
നളചിരായസാവധാനമനായിവാക്കറി॥

സൌരാഷ്ട്രം—അടന്ത

പുഷ്കരൻമനസി പുഷ്കലമൊദം പുക്കുവാണ നിജ മെവനികെതം॥ സൽകൃതിം നളകൃതാം സംഗ്രഹിതപാതൽ ക്ഷണം നളമുവാച ഖഗെന്ദ്രഃ॥

പല്ലവി

അഖിലം കല്യാണം നമുക്കിനി അവികലമമിതഫലം.

അനുപല്ലവി

അകിലിൻമണമെഴന്നിൻ ഗുണപരിമളം
അഖിലഭുവനങ്ങളിൽ ഇണങ്ങിവിളങ്ങീടണം॥ അഖിലം

൧

ആപത്തകന്നൊരതിനിന്നെക്കണ്ടെൻ - നിടന്നൊടാതി - ധൃമാധൂൎത്തം ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടെൻ - ആധിബാധിച്ചിന്ന കൌതുകംപൂണ്ടെ - നെരറ്റജാതിചാപല്യ മൊനമുക്കപണ്ടെ - സുദിനമെത്രയുമെന്നുചൊൽ വൊരതിനു കുറവുമുണ്ടെ പറവിഹ സുതന്നൊട്ടാനിജസുതയൊട്ടും സഹസുതനുടെമിവരുമ്മയാൽ॥ അഖിലം

൨

അരികത്തുവന്നിങ്ങിരിക്ക സഖെഹംസ - പെരികെതെളിഞ്ഞുതിനിക്ക മിശകൾ - നരകത്തിൽനിന്നു കരയെറിനെന്നറിക അകിതൊരവരിവാരികിലിപ്പാൾ - സരസിജാസനശാസനം മമശിരസി ഭൂഷണമാക്കി നിയിഹ ഹരിണനെർമിഴിദൈവിതുടൊഴുമരികിൽ മെവാനും ചിരികെല്ലാ॥ അഖിലം

൩

ഇനിവരും കുശലങ്ങൾ മെല്ലുമെലെ - കാണ്കമുനിവരന്മാരമനിതാവിതനും - ഭണിതമൊരു ദിവ്യക്കെട്ടുകൊൾക - ഋഷികണ്വകപി

ന്നെയില്ലകണ്ണികാണുവാൻ - മനുജനായമുനിയെമാനയ - മനസിമമകൊരിപെരുകുകെളിഹംസരസിചെന്നുവിരുന്നുമുണ്ടുവരുന്നുഞാൻതവപരിസരെ ॥ അഖില

മദ്ധ്യമാവതി—ചെമ്പട

വിവൃണ്വതീനാം പ്രണയംപരസ്പരംസുവൎണ്ണ ഹംസസ്യ ഗിരാമഥാവധൌ ॥ വിപന്നസന്താപ ഫലസ്സമാഗതൊനൃപാന്നമന്ദംനിജഗാദനാരദഃ ॥

പല്ലവി

വീരലൊകമണെചിരംജീവനിഷധെന്ദ്രവീരസെനസുത ॥

അനുപല്ലവി

വാരിജസംഭൃതിമെപിതാവര ദനായികാരുണ്യശാലി ॥ വീര

൧

എന്നൊടൊന്നരുളിജഗൽഗുരുയൊഹിനാരമഭ്രൂപ നളനൊടു ഭൈമിയെയുമിങ്ങാത്മജന്മാരെയും മെരുയതിതംഭീമമഭിധെഹി ॥ വീര

൨

കലികൃതമഖിലമവലാതകന്നിതുനളനപിമംഗളമവികലമുദയത്തു സതികളിൽമണിയൊടുനീപുരംപ്രവിശതുസന്മുഹൂൎത്തവും സരസപതീപലതി- വീരലൊക

൩

ഭാരതിയാലുദിതംസമയമ്പമാശ്രുസംഗതംഇന്നു നൃപാലകഭീമഭ്രമിപനും ഭൈമിയുംവന്നിതു സെനയാസാഹകാണിതുനരെന്ദ്ര ॥ വീരലൊക

ഇവണ്ണംനാരദൻവന്നരുളിനവചസാതൊഷിതെനൈഷധെന്ദ്രെരാവുംമംഗല്യവാദ്യധ്വനിതബധിരിതാശെഷദിക്ചക്രവാളം - സെനവണ്ണൊട്ടംസകെതുപ്രചുരവരചമൂംവെഷ്ടിതാ ഭീമനും വന്നാവിമ്മൊദംപുരസ്സാൽ സഹനിജസുതയാവ്യാഹാരപൈരസെന്യം-

ഇതി നളചരിതെ ചതുൎത്ഥദിവസ

കഥാ സമാപ്തം.

A Lekshmi kutty.

PUBLIC LIBRARY
Reg. No 101
KOTTAYAM